

G&I Marketing

Rozszerzona instrukcja aparatu

Cem Tech

SPIS TREŚCI

TERAPIA FAL MILIMETROWYCH.....	4
Człowiek – istota elektromagnetyczna.....	4
O terapii fal milimetrycznych.....	10
• Jak działa terapia fal milimetrycznych ?.....	10
• Bardzo ważne - uwagi wstępne dotyczące prowadzonych terapii.....	13
• Cechy budowy i obsługi aparatu CEM TECH.....	14
• Programy aparatu CEM TECH.....	15
Mikrofalowa terapia rezonansowa – FRI – Fonowy zapis rezonansu.....	16
• Jak działa FRI – Fonowy zapis rezonansu?.....	16
• Przykłady zastosowań FRI-terapii.....	17
• Terapia FRI – program 2 – jak stosować?.....	18
• Program zdrowotny – „Krok po kroku”.....	20
➤ Zabieg antystresowy – program 3.....	20
➤ Oczyszczanie całego organizmu.....	21
- Oczyszczanie układu moczowego.....	21
- Oczyszczanie jelit.....	21
- Oczyszczanie wątroby.....	21
- Oczyszczanie krwi.....	22
➤ Aktywacja różnych układów (systemów) organizmu.....	22
- Aktywacja kręgosłupa.....	22
- Aktywacja 6 centrów energetycznych.....	22
- Aktywacja układu nerwowego i wewnątrzwydzielniczego.....	23
- Aktywacja systemu immunologicznego (odpornościowego).....	24
➤ Inne działania.....	24
Ogólne programy uzdrawiające terapii SWCZ (metodyka Gorodiskiego).....	25
• Otwieranie ośrodków energetycznych.....	25
• Odbudowa pracy kręgosłupa.....	28
• Strukturyzacja wody.....	30
Ogólne programu uzdrawiające FRI-terapii (metodyka Gorodiskiego).....	35
• Oczyszczanie organizmu – program detoksykacji.....	35
➤ Oczyszczanie moczu.....	37
➤ Oczyszczanie jelit.....	38
➤ Oczyszczanie krwi.....	38
➤ Oczyszczanie limfy (chłonki).....	39
• Program neurohormonalny.....	42
➤ Metodyka stosowania aparatu CEM TECH w programie neurohormonalnym.....	44
• Program immunokorygujący.....	48
➤ Metodyka stosowania aparatu CEM TECH w program Immunokorygującym.....	50
- Odbudowa układu obronnego – program ogólny.....	50
- Usuwanie z organizmu konkretnej infekcji.....	51
• Program przeciwinfekcyjny.....	52
• Program przeciwpasożytniczy.....	54
• Program przeciwalergiczny.....	57
• Sposoby stosowania aparatu CEM TECH w programie FRI.....	63
➤ Infekcje wirusowe.....	63
➤ Grypa i ostre zapalenie nosogardzieli.....	63
➤ Kleszczowe zapalenie mózgu.....	65
➤ Wirusowe zapalenia wątroby (żółtaczkę zakaźną).....	67

➤ Choroby grzybicze.....	72
➤ Infekcje jelitowe.....	73
➤ Gruźlica.....	74
➤ Pomoc przy urazach i oparzeniach.....	77

TERAPIA FAL MILIMETROWYCH

Terapia fal milimetrowych (MMW) jest nową i rewolucyjną metodą w opiece medycznej. Została opracowana przez słynnych rosyjskich naukowców pod kierownictwem członka Akademii Nikołaja Dmitrijewicza Dewiatkowa (1907 – 2001) i prof. S.P. Sitko.

Zanim przejdziemy do szczegółowego omówienia tej terapii, należy najpierw wyjaśnić kilka zagadnień.

Człowiek – istota elektromagnetyczna

Człowiek jest istotą elektromagnetyczną.

Człowiek jest istotą **elektryczną**. Jesteśmy ogromnym zbiorem ładunków elektrycznych, ponieważ każdy z nas jest zbiorem ogromnej ilości atomów.

Człowiek jest też istotą **magnetyczną**, ponieważ wszystkie procesy biologiczne są regulowane przez pole magnetyczne.

Pomiędzy dwiema istotami – elektryczną i magnetyczną istnieje ścisły związek. Procesy biologiczne są regulowane polem magnetycznym, ale sterowane elektrycznie. Komórki nerwowe wytwarzają impulsy elektryczne i przekazują je dalej do tkanek. Równocześnie oddziałuje na nie pole magnetyczne Ziemi.

Życie ma więc konstrukcję elektromagnetyczną, jest układem elektronicznym...

W takim razie można układ ten „odżywiać” bezpośrednio elektronami. Zamiast krwi można przetoczyć życiodajne elektrony prosto z technicznego urządzenia spełniającego rolę dawcy. Dzisiaj dostarczamy je (celem naprawy organizmu) w postaci leków (które pomagają na jedno, a na inne szkodzą).

Pole elektromagnetyczne jawi się jako życiowy fluid nasycający organizm i podtrzymujący czynności wszystkich jego części. Ono też naprawia uszkodzenia i przywraca funkcje chwilowo unieczynnione. Oczywiście, nie dotyczy to przypadku znacznego uszkodzenia poszczególnych organów lub ich fragmentów. Utrzymanie zaś wysokiego poziomu energii i swobodny jej przepływ w kanałach energetycznych (meridianach) jest podstawą utrzymania zdrowia.

Nasz organizm przypomina więc naładowaną baterię elektryczną, w której działanie owego fluidu wywołuje zjawisko życia, zaś ustanie działania tej baterii oznacza po prostu śmierć.

**ELEKTROMAGNETYCZNE LUB ELEKTRONICZNE
ODŻYWIANIE
TO ODWIECZNY PROCES BIOLOGICZNY.**

Prof. W. Sedlak

Naturalna terapia polem magnetycznym poprzez poddawanie ustroju działaniu pola ziemskiego jest najstarszą terapią świata, a lecznicze działanie pól magnetycznych nie jest odkryciem XX wieku.

Ekspert magnetoterapii dr Alphons van der Burg zauważył:

„Wszystkie procesy życiowe należy pojmować jako elektromagnetyczne. Można mówić o obecności elektromagnetyzmu w przyrodzie. Dlatego należy stwierdzić, że pola magnetyczne i pola elektryczne dotyczą wszystkich aspektów organizmu i przebiegu jego czynności.

Podsumowując: magnetyzm wspiera zdrowie i witalność, utrzymuje tkankę zdrową i elastyczną, wspiera leczenie skaleczeń i działa kojąco na ból...”

Biolog i naukowiec prof. dr G. Glombek z Uniwersytetu w Düsseldorfie oświadczył w 1983 r. w swojej publikacji:

„Ponieważ nie można sobie wyobrażać jakichkolwiek stanów fizjologicznych, jak i psychologicznych bez odpowiedniego współdziału zmian elektromagnetycznych w każdym systemie biologicznym, to energia elektromagnetyczna jako pole działania przyrody nie może być bez wpływu na zdrowie i chorobę!”

Znany na całym świecie fizyk i laureat nagrody Nobla Werner Heisenberg określił to jeszcze wyrażniej:

**ENERGIA MAGNETYCZNA
JEST ELEMENTARNĄ ENERGIA,
OD KTÓREJ ZALEŻY CAŁE ŻYCIE ŚWIATA.**

Pola magnetycznego nie można wyczuć ze względu na brak odpowiednich receptorów reagujących na impulsy magnetyczne i dających wyczuwalny efekt. Jednak mimo braku odczuwania – ciało reaguje na pole i zachodzą w nim reakcje, które powodują określone skutki, a wiele z tych reakcji można zarejestrować.

**JESTEŚMY JEDNYM WIELKIM, NIEZWYKLE SUBTELNYM
RECEPTOREM ZMYŚLOWYM
DLA ODBIORU WSZELKIEJ INFORMACJI –
PRZED WSZYSTKIM JEDNAK
ELEKTROMAGNETYCZNEJ.**

Prof. Włodzimierz Sedlak

Wszelkie badania wykazywały zasadniczy wpływ pól magnetycznych na żywe organizmy.

Jak stwierdził prof. dr G. Glombek, „magnetoterapia jest uniwersalną siłą leczniczą”, która usuwa bioenergetyczne blokady.

Czym mogą być spowodowane te blokady i w jaki sposób można je usunąć?

Blokady te mogą być wywołane przez nieprawidłową dietę, infekcje, silne stresy, smog elektromagnetyczny itd. Czynniki te wtórnie „zakażają” toksycznym biorezonansem elektromagnetycznym. Skutkuje to przenoszeniem fałszywej informacji bioelektromagnetycznej wpływającej na funkcje komórek.

Fałszywa informacja jest fizjologicznym „wirusem” elektromagnetycznym zakłócającym pracę i sprawność komórek. Udowodniły to prace laureatów nagrody Nobla z 1991 r. Szwajcarów Rubbia i Muheima. Odkryli oni w organizmie ludzkim istnienie prądów elektrycznych o bardzo małym napięciu i natężeniu przenoszących informacje fizjologiczne.

Okazuje się, że elektromagnetyczny „wirus” może zostać usunięty z organizmu elektronicznie. Współczesna elektronika jest w stanie ustalić prawidłowe dla naszego organizmu promieniowanie elektromagnetyczne, rozpoznać błędy bioinformacyjne i usunąć je dzięki poprawnej fali elektromagnetycznej.

Przywracanie zdrowia jawi się więc w tym kontekście jako działanie dwóch czynników:

1. „skasowanie” magnetycznej informacji o chorobie (informacji nieprawidłowej),
2. „nagranie” nowej, prawidłowej informacji, czyli magnetyczne ukierunkowanie krwi, prawidłowa polaryzacja komórek, właściwy stan napięcia na ich powierzchni itd.

Odkrycia te z pewnością zostaną wykorzystane w celu wzmocnienia układu immunologicznego.

Układ ten traktowany na gruncie biochemii ma prostą zasadę: pojawia się zagrożenie w postaci antygeny (obcego białka), więc organizm produkuje przeciwciała niszczące intruza. Niewielkie nawet skażenie organizmu obcym białkiem powoduje natychmiastową reakcję układu odpornościowego.

A może wykorzystać do obrony organizmu mikrofały? Może należy wprowadzić do immunologii zjawisko rezonansu lub dysonansu częstotliwości fali całego własnego organizmu z falą pochodzącą z otaczającego nas środowiska? Może na atak „elektromagnetycznych wirusów” należy odpowiedzieć oddziaływaniem „elektromagnetycznych przeciwciał”?

Wyjaśnijmy tylko, że częstotliwość rezonansowa – jest to naturalna częstotliwość drgań ciała. Jeżeli w pobliżu ciała powstaje np. dźwięk o dokładnie takiej samej częstotliwości, ciało pochłania wówczas energię fali dźwiękowej i drga zgodnie z nią. Jest to właśnie zjawisko rezonansu.

Chory lub osłabiony organ, układ (a w zasadzie cały organizm) zmienia częstotliwość drgań. Terapia polegałaby na „naprawieniu” zniekształconej częstotliwości poprzez swoiste „nastrojenie” odbiornika, jakim jest organizm, przy użyciu sygnałów wzorcowych z nadajnika technicznego.

Podobnie stymuluje się przecież pracę serca zsynchronizowaną z jego normalnym rytmem przy użyciu rozrusznika serca. Można by więc zasilać organizm, (a w zasadzie „kwantowe złącza życia” – W. Sedlak) rezonansową częstotliwością.

W każdym razie biochemiczna odporność organizmu ma ściśle współgrać z elektromagnetyczną swoistością. Organizm reaguje bowiem na mikrofały, które nie są dla niego obojętne. Podstawą reakcji jest najprawdopodobniej oddziaływujące pole magnetyczne. Zależy od nich m.in. ilość płytek krwi obwodowej, ilość serotoniny i histaminy, wielkość komórek tłuszczowych w tkance łącznej itp.

Podobne założenia dotyczące zwalczania zagrożeń przy użyciu biorezonansu i mikrofał dotyczą również alergii i wszelkich nietolerancji organizmu (piszę o tym w dalszej części przy omawianiu wpływu magnetostymulacji na alergie).

Wróćmy jednak do blokad energetycznych. Usunięcie tych blokad oznacza regulację procesów leczenia w postaci samoodnawiania się organizmu. Jednocześnie prof. Glombek, podobnie jak i inni naukowcy, pojmuję energię elektromagnetyczną jako nośnik dla przenoszenia informacji bioenergetycznej, która działa nie za pośrednictwem materialnych preparatów (leków), lecz poprzez sygnały niematerialne.

Dodajmy jeszcze tylko bardzo istotną informację dotyczącą elektromagnetycznych właściwości krwi (właściwość ta jest wykorzystana w terapii milimetrowej, o której będzie dalej mowa) - krew przenosi nie tylko tlen i substancje odżywcze i odtransportowuje zanieczyszczenia z tkanek. Jak wykazał w swoich badaniach prowadzonych w latach 80-tych XX wieku dr Jurgen Walther Ludwig Aschoff, profesor fizjologii na Uniwersytecie w Getyndze (Niemcy), **krew przenosi również informację magnetyczną po całym organizmie.**

Nowa dziedzina medycyny staje się więc medycyna informacyjna, której istotą jest podawanie rozregulowanemu organizmowi informacji, jak ma prawidłowo funkcjonować. Chodzi więc o to, by spowodować „samodostrojenie się” organizmu do wzorcowych częstotliwości odpowiadających stanowi zdrowia i pełnej sprawności.

Można już tu mówić o tzw. **leczeniu kwantowym** – „*quantum healing*” (ang.), które stanowi nowe terapeutyczne podejście do problemu leczenia ludzi.

Opiera się ono na założeniu, że **na poziomie energetycznym, kwantowym, umysł i ciało człowieka wzajemnie przenikają się jako dwa poziomy energetyczne.** Nastawienie i ukierunkowanie jednego poziomu wpływa na poziom drugi.

WSZYSTKO JEST ENERGIA WIBRACYJNO-INFORMACYJNĄ.

Nie jest więc dziełem przypadku, że powstała już nowa nauka – **eniologia**, tj. nauka o wymianie informacji drogą energetyczną. W jej rozumieniu proces uzdrawiania – to przekazywanie energii wibracyjno-informacyjnej poprzez rezonans energetyczny – od uzdrowiciela (healer'a) lub odpowiednio skonstruowanego urządzenia technicznego do uzdrawianego.

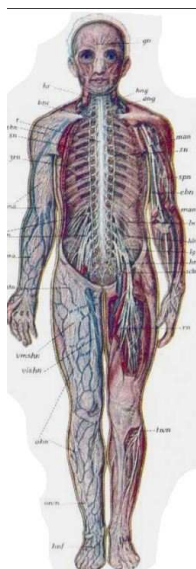
Rezonans energetyczny wymaga jednak częstotliwościowego dostrojenia się do wzorca, pierwotnej matrycy – **MATRYCY DOSKONAŁOŚCI**

Każdy organ ludzki posiada biopole, co jest jednoznaczne z funkcjonowaniem określonych częstotliwości. Działanie biologiczne wibracji zależy głównie od ich amplitudy i częstotliwości. Niektóre częstotliwości pochodzące spoza organizmu, zgodne z częstotliwością drgań własnych narządów ciała, mogą prowadzić do ich rezonansu, tj. silnych drgań tych narządów.

„Każdy atom, każda cząsteczką, każda substancja ma swoje własne drgania, które odpowiadają pewnym dźwiękom i kolorom. Razem te dźwięki, kolory i wibracje określają harmonię zdrowia lub dysharmonię choroby.” (dr Enzo Ciccolo, włoski biolog).

NASZE FIZYCZNE CIAŁO – TO URZĄDZENIE WYTWARZAJĄCE CZĘSTOTLIWOŚCI.

Każdy organizm posiada własne biopole, na które składają się biopola poszczególnych komórek. **Każda komórka promieniuje energią.** Wypromieniowana w postaci fali elektromagnetycznej energia ma ściśle parametry – m.in. długość, częstotliwość. Od parametrów tych zależy ściśle charakterystyka promieniowania – np. barwa wypromieniowanego w postaci kwantów światła.

**Twój organizm jest zbudowany z ok.
70–100 bilionów komórek,
czyli 70.000.000.000.000. – 100.000.000.000.000.,
czyli 70×10^{12} – 100×10^{12}**

**JESTES TAK ZDROWY, JAK ZDROWA JEST
TWOJA POJEDYNCZA KOMÓRKA.
ZDROWIE KOMÓRKI ZALEŻY ZAŚ
OD JEJ SPRAWNOŚCI**

Promieniają wszelkie substancje. W przypadku żywych komórek jest to **promieniowanie mitogeniczne**, zbliżone do promieniowania nadfioletowego. Takie promieniowanie kwasów nukleinowych i białek badał m.in. prof. Fritz-Albert Popp, czołowy ekspert od biologicznie emitowanych fotonów z Międzynarodowego Instytutu Biofizyki w Niemczech.

Ogłosił on w 1974 r. teorię, wg której „...**biologiczna materia konfiguruje się w świetle słonecznym w takim wymiarze, który umożliwia wzrastanie zdolności jego gromadzenia, służącego nadrzędnym celom.**”.

Postrzegał człowieka nie jako zjadacza kalorii, lecz jako żywy organizm „**pobierający ze środowiska światło**” („Czwarty Wymiar nr 4/2006, „Spirale życia i energii”, Ilona Słojewska) oraz emitujący światło.

W dodatku „(...) **Popp i jego zespół uważają, że światło z czoła i rąk pulsuje w tych samych podstawowych rytmach, które u ludzi chorych ulegają zakłóceniu.**” („Nexus” nr 3/2006, „Więści z globalnej wioski” – „Emitujące światło palce”).

W 1975 r. fizyk Ruth (współpracownik prof. F.A. Poppa) uzyskał kolejny dowód na istnienie wymiany informacji pomiędzy komórkami za pośrednictwem pól elektromagnetycznych. Zauważył on, że energia elektromagnetyczna służy m.in. do przesyłania sygnałów komórkowych a także odpowiada za podziały komórkowe. Każda komórka odbiera i wysyła sygnały używając kwantów światła (biofotonów) służących wymianie informacji.

Do podobnych wniosków doszli również rosyjscy naukowcy z Ośrodka Badań nad Telepatią i Psychokinezą w Nowosybirsku.

Wykazali oni, że odizolowane od siebie struktury komórkowe mogą komunikować się ze sobą za pośrednictwem pól elektromagnetycznych w zakresie promieniowania ultrafioletowego i przekazywać sobie informacje stanowiące rodzaj kodu fotonowego.

Ciekawostką stał się fakt, że chore komórki zarażone wirusem spowodowały identyczną chorobę u komórek zdrowych – na odległość i, powtórzmy, w warunkach całkowitej izolacji. W dodatku sygnały pochodzące od chorych komórek były niesłychanie słabe.

Uzyskano w ten sposób kolejny dowód, że **bardzo słabe sygnały mogą wywoływać znacznie silniejszą reakcję niż oddziaływania silne.** W ten sposób naukowcy rosyjscy potwierdzili odkrycia prof. F.A. Poppa.

Wszelkie niedomagania organizmu mają bezsprzecznie wpływ na charakterystykę emisji tego światła, w związku z czym pojawiają się nowe możliwości diagnozowania pacjentów, jak też nowe metody leczenia (np. stosowanie tzw. „przeszczepów informacyjnych”) oraz potrzeba powrotu do metod zapomnianych (np. leczenia światłem).

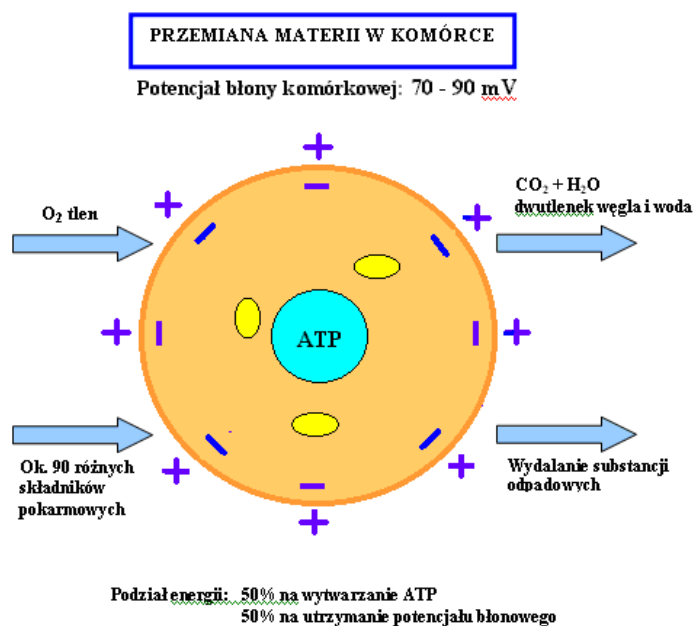
Czy fakt istnienia promieniowania żywych organizmów oznacza automatycznie, że musimy każdy rodzaj promieniowania dostrzec naszymi zmysłami?

Oczywiście nie, bowiem cały typowy układ optyczny człowieka, tj. wzrok, funkcjonuje jedynie w zakresie pasma widzialnego, tj. światła białego składającego się z tęczy barw (po rozszczepieniu światła białego w pryzmacie – czyli dyspersji).

PODSUMOWANIE

- **Ludzki organizm jest wybitnie podatny na wszelką informację elektromagnetyczną przekazywaną z zewnątrz.** Udowodnili to dwaj niemieccy naukowcy – biofizyk, prof. Erwin Neher i neurobiolog, prof. Bert Sakmann, dyrektor Wydziału Medycznego Instytutu Maxa Plancka w Heidelbergu (Niemcy). Za swoje odkrycie otrzymali wspólnie w 1991 roku nagrodę Nobla w dziedzinie fizjologii i medycyny.
- **Wszelkimi skomplikowanymi procesami w komórce, o ogromnej liczbie zależności, steruje energia elektromagnetyczna.** Zdrowie każdego z nas zależy od sprawności pojedynczych komórek. Stan komórek zależy przede wszystkim od stanu błon komórkowych. Bez aktywnej działalności błon komórkowych

poszczególne tkanki i narządy nie otrzymywałyby tego, co im jest potrzebne i nie mogłyby prawidłowo pracować. O stanie zaś błon komórkowych decyduje błonowe napięcie elektryczne (prawidłowe: 70-90mV). Błona komórkowa może być napięta – i wówczas komórka pracuje prawidłowo, albo wyglądać jak piłka przejechana przez samochód – nierównomiernie skurczona – mamy wówczas do czynienia ze stanem chorobowym.

Należy więc zadbać o prawidłowy potencjał błonowy komórki, a ten zależy w ogromnym stopniu od prawidłowości przemiany materii. Tylko optymalna regulacja elektromagnetyczna, prawidłowe odżywianie (nieodzowna już dzisiaj suplementacja!) i koordynacja wszystkich funkcji umożliwia prawidłowe funkcjonowanie komórki i w ogóle życia.

Brak energii w komórkach powoduje najpierw zakłócenia ich funkcji w organizmie, a następnie uszkodzenie komórek. Skutkiem tego jest osłabienie narządów i układów. Organizm traci swą równowagę – zachwiana zostaje tzw. homeostaza. Człowiek czuje się wyczerpany, starzeje się przedwcześnie lub choruje.

Należy więc doprowadzić organizm do stanu samoregulacji. Ponieważ podstawową przyczyną rozregulowania mechanizmów homeostazy (równowagi życiowej) są pola elektromagnetyczne, więc i lekiem na to zło są również pola elektromagnetyczne - zgodnie z zasadą: „każda trucizna może stać się lekiem, każdy lek może stać się trucizną”.

Dokładnie dozowane pole elektromagnetyczne pobudza przemianę materii i podnosi poziom energii w organizmie. Dodajmy jeszcze do tego prawidłowe odżywianie i ruch. Wpływa to wybitnie pozytywnie na poprawę zdrowia i sprawności. Człowiek poprawia swój standard życia.

Czy są jednak możliwości wpływu na stan energetyczny organizmu drogą elektromagnetyczną?

Jak więc można wpływać pozytywnie na stan energetyczny organizmu przy zastosowaniu elektromagnetyzmu?

Takim rozwiązaniem jest m.in. magnetoterapia, magnetostymulacja oraz terapia falami milimetrowymi

O terapii fal milimetrycznych

Jak działa terapia fal milimetrycznych?

Od 30 lat terapia fal milimetrycznych (MMW) została starannie zbadana w Rosji. Bazuje ona na setkach badań i tysiącach referencji.

Terapia MMW działa na podstawie zjawisk naturalnych, dając bardzo skuteczne wyniki i nie powodując efektów wtórnych. Usuwa nie tylko objawy, lecz wspomaga odbudowę organów i struktur systemów – warunek wstępny dla długotrwałego wyniku leczenia.

W roku 2000 naukowcy i badacze rosyjscy, stosując terapię fal milimetrycznych w biologii i medycynie, zostali nagrodzeni najbardziej prestiżową nagrodą Krajową w Rosji (równoważną nagrodzie Nobla w świecie Zachodnim).

Fale milimetryczne są „językiem”, który używany jest przez nasze komórki do komunikowania się między sobą. Komórka jest aktywna i wysyła fale elektromagnetyczne o określonej częstotliwości. Drgania te generują ruch fal. Udowodniono, że cały świat jest przesiąknięty takimi „malutkimi” drganiami, które pozwalają na zrozumienie istnienia organizmu oraz przyszłość w zakresie jego rozwoju.

Zgodnie z częścią modeli mechanicznych, każdy obiekt ma podwójną naturę, jedną materialną i drugą elektromagnetyczną, gdzie wszystko emituje drgania, a każda komórka jest częścią zazębiającego się kontekstu.

Aparat fal milimetrycznych generuje fale o tym samym natężeniu, jak nasz organizm, tj. 10 mW/cm, które jest miliard razy mniejsze niż promieniowanie z telefonu komórkowego. Błony naszych komórek komunikują się między sobą falami milimetrycznymi.

Jest sprawą dobrze znaną, że ciało składa się z komórek, a każda z tych komórek działa jak fabryka, które otrzymuje pożywienie i tlen oraz wydala odpady. Odbywa się to poprzez błony komórkowe. Napięcie zdrowej błony wynosi 70-90 mV.

Jeśli wartość ta jest niższa, to komórka działa z mniejszą wydajnością, spada produkcja energii, co powoduje dalszy spadek napięcia błonowego. Koło się zamyka. Bez dopływu energii z zewnątrz, komórka nie ma szans na pełną odbudowę.

Aparat CEM TECH generuje te same częstotliwości milimetryczne, jakie generowane są przez błony komórkowe i zasila energetycznie komórki. Podniesienie energii zewnętrznej napięcia błon komórkowych pozwala komórce wykorzystać produkowaną energię ATP (kwasu adenylotryjfosforowego) na odbudowę prawidłowych procesów fizjologicznych. Jest to **pierwszy efekt** wpływu fal milimetrycznych.

Drugi efekt odnosi się do bioinformatyki. Każda komórka posiada receptory bioinformatyczne, które odbierają i nadają informacje z mózgu i innych narządów. Jeżeli receptory te mają zmniejszoną czułość na sygnały hormonalne i bodźce sygnałowe, komórki są mniej wydajne. Receptor może być bardziej lub mniej aktywny. Fale milimetryczne aktywują receptory i tym sposobem stają się one bardziej czułe i odbierają informacje w sposób bardziej skuteczny.

Trzecim efektem działania fal milimetrycznych jest poprawa komunikacji komórek. Ciało ludzkie składa się z ok. 70-100 bilionów komórek. Dla utrzymania działania bez zakłóceń tak skomplikowanego systemu, potrzebny jest pewien mechanizm synchronizacji funkcji organizmu.

Aparat CEM TECH moduluje częstotliwości organizmu w obrębie obszaru, który poddawany jest zabiegowi i działa jak mechanizm synchronizacji. Rekonstruuje on „rytm

zdrowia” organizmu, który został utracony w czasie choroby. W ten sposób chroniony jest właściwy i wrodzony system informacyjny kierowania odnową biologiczną organizmu.

Jednym z silnych efektów działania fal milimetrowych jest rozrzedzanie krwi. Ma to olbrzymie znaczenie w ochronie przed zawałami i wieloma innymi problemami, zwłaszcza dla ludzi starszych.

Fale milimetrowe rozprzestrzeniają się w organizmie poprzez cieczę wewnątrzkomórkową, receptory skóry oraz linie energetyczne (meridiany), które dzięki rezonansowi rekonstruują i odbudowują drgania błon komórkowych. Poprawia to funkcje komórek i ich komunikację.

Testy wykonane w Rosji pokazały, że niezależnie od rodzaju problemu zdrowotnego, fale milimetrowe:

- normalizują parametry układu odpornościowego,
- zwiększają mikrokrażenie,
- równoważą metabolizm organizmu,
- opóźniają starzenie i wydłużają długość życia,
- zapobiegają rozwojowi chorób i przekształcania ich ze stanu ostrego w stan chroniczny,
- zmniejszają ryzyko zapadania na choroby onkologiczne,
- wzmacniają działanie leków oraz redukują ich uboczne działanie toksyczne,
- skracają okres leczenia,
- przyspieszają rehabilitację po zawałach i porażeniach,
- przyspieszają dwu- trzykrotnie zrostanie kości po złamaniach,
- posiadają niekwestionowane działanie przynoszenia ulgi w cierpieniu.

Ponieważ fale milimetrowe aktywują receptory komórek, które stają się bardziej czułe na hormony i enzymy, mogą być zatem także stosowane przy zabiegach kosmetycznych w celu stymulacji skóry i redukcji zmarszczek. Skóra staje się z wiekiem mniej wilgotna, ale poprzez wzmocnienie błony komórkowej i poprawę krążenia krwi, może nastąpić odbudowa „żywności”.

Wpływ fal milimetrowych na błony komórek krwi został skrupulatnie przebadany. Zaobserwowano poprawę struktury krwi, generalnie zwiększoną zawartość limfocytów oraz szczególnie limfocytów T (ważnych czynników dla ochrony odporności) oraz wzrost antyutleniaczy i substancji biologicznie aktywnych.

Fale milimetrowe normalizują ważne wskaźniki krzepnięcia krwi, oraz są istotne w chorobach sercowo-naczyniowych, w tym zawału serca w wyniku skurczu naczyniowego.

Dodatkowo stymulują one wytwarzanie krwi, tak potrzebnej przy leczeniu pacjentów chorych na choroby onkologiczne. Fale milimetrowe wpływają na wypełnienie żył krwią, dynamikę strumienia limfy oraz transportowanie różnych substancji i gazów. Zastosowanie działań za pomocą fal milimetrowych odnosi się do wszystkich układów organizmu, układu krwionośnego, limfatycznego itp.

Częstotliwości rezonansowe występują w przedziale fal milimetrowych. Przeprowadzono badania np. na hemoglobinie krwi na poziomie rezonansu magnetycznego nukleazy. Hemoglobina została aktywowana na częstotliwości 42,194 GHz, co zwiększyło do trzech razy zdolność przesyłu czerwonych ciałek krwi.

Przyspieszyło to regenerację uszkodzonych tkanek oraz odtruwanie organizmu. Dlatego działania za pomocą tych częstotliwości na charakter międzyukładowy w szeregu procesów patologicznych.

Dzięki takiemu efektowi, metoda ta jest najbardziej skuteczna przy zabiegach wykonywanych na obszarach i strefach o obfitym ukrwieniu, takich jak arterie, tętnice i żyły.

Jednym z najważniejszych mechanizmów działania fal milimetrowych jest aktywacja endorfiny – hormonu dobrego samopoczucia i zadowolenia. Wpływa on pozytywnie na zespół bólu, odbudowę tkanek, rekonstrukcję napięć żył i mikrocyrkulację.

Fale milimetrowe posiadają wyraźną skuteczność stymulacji ochrony odporności.

Aktywacja antyutleniaczowego układu organizmu, która jest realizowana za pomocą fal milimetrowych, blokuje procesy utleniania lipidów (tłuszczowców), co odgrywa rolę przy pojawianiu się pewnych stanów chorobowych i ich pogarszania.

Udowodniono, że fale milimetrowe są niezastąpione przy rehabilitacji po zawale mięśnia sercowego i – co najważniejsze – przy zapobieganiu tego schorzenia.

Duża skuteczność, redukcja zażywania leków i brak efektów ubocznych, co zostało udowodnione w czasie długoletnich badań klinicznych, oznacza, że fale milimetrowe mogą być zalecane do szerokiego stosowania w celu poprawy zdrowia w różnych problemach, oraz działaniach profilaktycznych. Brak efektów ubocznych wynika z tego, że używa się tych samych częstotliwości oraz natężenia, które wykorzystywane są przez same komórki,

Zarówno zasady, jak i metodologie zostały starannie przestudiowane i potwierdzone klinicznie przez długoletnie badania w szpitalach rosyjskich i innych krajach.

Aparatem CEM TECH posługują się obecnie służby medyczne, weterynarze i biolodzy z różnych krajów. Aparat i terapia CEM TECH w Rosji ma status Urządzenia Medycznego, posiada odpowiednie certyfikaty i jest stosowana w profesjonalnej medycynie do leczenia chorób.

Zasady, na których oparta jest metoda, są dobrze przebadane przez ponad 8 lat w czołowych szpitalach rosyjskich. Tylko w samej Rosji przebadano w latach 1993-2000 skuteczność fal milimetrowych na 20.680 pacjentach. W 96,94% przypadków zanotowano pozytywne wyniki (wyzdrowienie – duża poprawa, poprawa). Efektu terapeutycznego nie zaobserwowano u 3,06% uczestników testów. Aparat został także poddany wielu testom klinicznym, zanim został zatwierdzony i certyfikowany przez Departament Zdrowia w Rosji

Dla potrzeb i możliwości stosowania domowego, oraz przez ludzi nie posiadających uprawnień medycznych, aparat został wyposażony w funkcję FRI – Fonowego Zapisu Rezonansu, przeznaczoną do profilaktyki oraz do wspomagania organizmu w odzyskaniu zdrowia. Skuteczność jest również wysoka, tylko czas terapii w niektórych przypadkach jest dłuższy.

Lekarz stosujący terapię MMW oraz znający zasady akupunktury, dobierając odpowiednie leki i działania medyczne, ma szersze pole działania.

O tym jak szybko można zobaczyć efekty, zależy to od rodzaju problemu oraz stanu pacjenta. Proces leczenia nowych ran jest szybszy niż ran dawnych, a szybsza, niż ludzi poprawa zdrowia ludzi młodych jest starszych.

Uwagi wstępne dotyczące prowadzonych terapii.

Należy pamiętać o kilku bardzo ważnych sprawach.

Terapia aparatem CEM TECH działa przede wszystkim przede wszystkim przewencyjnie, więc na efekty trzeba poczekać. Powinniśmy mieć wiarę i zaufanie w to, że zjawiska elektromagnetyczne będą działały na organizm powoli, ale skutecznie, działając nie na objawy niedomagań, lecz na ich przyczynę. Wymaga więc to dłuższego stosowania terapii – nawet przez kilka miesięcy w sposób ciągły.

Zaskakująca jest jednak reakcja wielu ludzi borykających się z problemami zdrowotnymi. Często jest tak, że pacjent wydawał przez całe lata duże pieniądze i chętnie zażywał przepisane lekarstwa, a nie widział szczególnej poprawy.

Potem nagle spotykając się z terapiami naturalnymi, oczekuje od nich, że przyniosą błyskawiczny sukces. Nie ma aż tak dobrze. Ponieważ choroby (zwłaszcza przewlekłe) rozwijają się zwykle długo, potrzeba więc także czasu, by organizm powrócił ponownie do stanu harmonii i równowagi.

**Terapia milimetrowa nie leczy, ale stwarza warunki,
w których może dojść do samowyleczenia.**

Trzeba mieć świadomość, że terapia milimetrowa nie ma działania typowego leku. Jej podstawowa rola w dzisiejszej rzeczywistości – to przede wszystkim – profilaktyka, prewencja.

W ostrych stanach chorobowych absolutną koniecznością jest zastosowanie terapii wskazanej przez kompetentnego w danej dziedzinie lekarza. W takim przypadku terapia za pomocą urządzenia generującego fale milimetrowe MMW może być stosowana tylko jako pomoc w kompleksowej procedurze leczenia. Dlatego podkreślić należy konieczność przyjmowania lekarstw zgodnie ze wskazówkami lekarza.

To jego rolą jest stwierdzenie, jakie najlepsze metody leczenia należy wdrożyć. Nigdy nie należy więc zapominać, że od stawiania diagnoz i wyboru sposobu leczenia, a później prowadzenia pacjenta w chorobie jest zawsze lekarz. Jest to zwłaszcza istotne w leczeniu raka. Odrzucenie lekarskiej pomocy może oznaczać pewną śmierć.

Niejednokrotnie chorzy zafascynowani informacjami o różnych alternatywnych metodach leczenia odrzucają terapię konwencjonalną. Lekarze tracą z nimi kontakt, a „cudowne preparaty” stosowane bez konsultacji kompetentnego w danej dziedzinie lekarza mogą przyczynić się do utraty zdrowia lub nawet śmierci pacjenta.

Nie odrzucajmy więc pochopnie pomocy medycznej. Nim zaczniemy stosować nowe środki, czy alternatywną metodę, zasięgnijmy informacji u kompetentnego lekarza, a najlepiej u kilku lekarzy.

Tym niemniej terapeutyczna skuteczność fal milimetrowych nie podlega dyskusji – zwłaszcza w świetle wszelkich badań i prób – przede wszystkim klinicznych.

Dlatego terapia ta powinna być stosowana jako środek wspomagający leczenie, rewitalizujący organizm i pobudzający jego siły obronne. Niejednokrotnie dzięki jej stosowaniu jest możliwość zmniejszenia dawek leków (które zazwyczaj nie są obojętne dla organizmu), przyspieszenia procesów leczniczych, czy też zapewnienia skutecznej ochrony przed ubocznymi skutkami działania wielu leków.

Lekarze powinni być bardziej otwarci na stosowanie tej nowatorskiej terapii, poznać ją i mówić pacjentom, co może mu pomóc.

Przecież jeśli pacjent stosuje się do wszelkich zaleceń medycznych, to co szkodzi spróbować jeszcze metod uznawanych ciągle jeszcze za niekonwencjonalne?

O jeszcze jednym ważnym aspekcie należy wspomnieć.

Nie jest niczym niezwykłym, gdy w krótkim czasie po zastosowaniu terapii fal milimetrowych stan zdrowia pozornie pogarsza się. Takie zjawisko jest możliwe i często typowe. Zresztą „dziwne” reakcje nie trwają zwykle zbyt długo.

Każdy proces leczenia stanowi duży wysiłek dla organizmu. Kiedy zaczyna się proces oczyszczania, organizm zaczyna pozbywać się toksyn. Może to spowodować różne typy reakcji u różnych osób. Nie ma identycznych organizmów, nie ma więc identycznego procesu chorobowego, nie ma także identycznych reakcji.

Można zaobserwować więc krótkotrwałe bóle głowy, zwiększoną potrzebę oddawania moczu i kału, silne i nieprzyjemne pocenie się, wysypkę, swędzenie itp.

Takie objawy świadczą jedynie o tym, że nastąpiła stymulacja organizmu do właściwej pracy, a zwłaszcza takich narządów i układów jak wątroba, płuca, jelito, nerki, układ limfatyczny. To pobudzenie powoduje, że do krwiobiegu są „wyrzucane” toksyny i substancje odpadowe, co jest wstępem do usunięcia ich z organizmu.

Niezależnie od stosowanych metod naturalnych pamiętać należy o jednym: o potrzebie wypijania w ciągu dnia ok. 2,5-3 litrów czystej, niskomineralizowanej wody. Jest ona niezbędna dla wypłukiwania i transportu toksyn i wszelkich innych brudów z organizmu.

Picie czystej wody – to ciągle niedoceniany i niezrozumiany oraz lekceważony podstawowy zabieg terapeutyczny i higieniczny dotyczący wnętrza naszych organizmów.

Należy również wziąć pod uwagę, że wpływ na jakość terapii (osłabienie lub wzmocnienie) mogą mieć wpływ: dieta oraz inne stosowane równoległe terapie innego rodzaju.

Każdy zabieg należy rozpoczynać programem 3 - antystresowym, w celu wyciszenia organizmu i uczynienia go podatnym na oczekujący go wybrany program.

Dla uzyskania skutecznego (całkowitego) efektu, niezależnie od braku lub obecności objawów, zaleca się rozpoczęcie procesu terapeutycznego od procedury oczyszczania organizmu – zgodnie ze wskazówkami zawartymi w rozdziale „Zalecany program zdrowotny – krok po kroku”.

Cechy budowy i obsługi aparatu CEM TECH

Urządzenie CEM TECH jest urządzeniem przenośnym. Składa się ze sterownika (Zdj.1.) wyposażonego w dwa kanały (wyjścia), dwóch przewodów (Zdj.2.) oraz wymiennych kolistych promienników/kryształów (Zdj.2.).

Zdj. 1.

Zdj.2.

Przygotowanie aparatu do pracy polega na podłączeniu obydwu przewodów przy pomocy specjalnych końcówek do gniazd sterownika.

Sterownik posiada wyświetlacz programu i czasu pracy. Jest zasilany dwoma ogniwami 1,5V typu AAA (typowe „paluszki” R10) i ma wbudowany wskaźnik sygnalizujący niski poziom napięcia zasilania. Ogniwa zasilania dostarczane są wraz z aparatem. Wystarczają na ok. 100 godzin pracy urządzenia.

Sterownik posiada na płycie czołowej trzy przyciski: dwa skraje w kształcie strzałek i środkowy kolisty.

Wybór programu terapii odbywa się poprzez naciśnięcie prawego przycisku. Na wyświetlaczu pojawiają się wówczas napisy informujące, jaki program będzie uruchomiony i jaki jest czas jego działania.

Przy jednokrotnym naciśnięciu przycisku pojawi się więc informacja „Реш 1, Вр 600” (ros.), czyli „Reżim 1, Wremia 600” – „Program 1, Czas 600 (sekund)”. Naciśnięcie 2-krotne powoduje wybór programu 2, naciśnięcie 3-krotne powoduje włączenie programu 3 itd. aż do programu 11. Naciśnięcie przycisku lewego powoduje „zejście w dół” z programami.

Uruchomienie programu następuje po włączeniu aparatu przyciskiem środkowym, kolistym. Wyświetlacz wskazuje wówczas malejący czas zabiegu, słyszy się również dźwiękowy efekt pracy aż do końca pracy. Na ekranie pojawi się wówczas ponownie napis informujący o rodzaju programu i czasie terapii. Wyłączenie aparatu nastąpi po kilku sekundach samoczynnie.

Przerwanie pracy urządzenia również odbywa się poprzez naciśnięcie przycisku środkowego.

Przed uruchomieniem urządzenia obydwie promienniki (kryształy) lub jeden z nich powinny być przymocowane do obiektu (ciała, naczynia z wodą itd.) – **białą stroną do obiektu** (np. skóry).

Programy aparatu CEM TECH

Aparat posiada 11 programów, z których trzy (pierwszy, drugi i trzeci) są do użytku dla każdego człowieka, praktycznie w każdym przypadku dysfunkcji organizmu. Pozostałych 9 zostało przeznaczonych do rozmaitych problemów zdrowotnych. Są one opisane w załączonej do aparatu instrukcji. Przeznaczone są do użytku dla lekarzy i terapeutów posiadających szerszą wiedzę o akupunkturze. Każdy, mający ochotę wgłębiania się w tajniki akupunktury, może nauczyć się sposobów wykonywania zabiegów w ukierunkowanych programach, ale mając do dyspozycji program FRI, nie jest to potrzebne.

Programy do użytku domowego:

1. Program 1	-	Ogólny/miejscowy zabieg (bezpośrednio na obszar, narząd dotknięty problemem) – terapia MMW (fale milimetrowe)
2. Program 2	-	Terapia FRI.
3. Program 3	-	Zabieg antystresowy.

Programy szczegółowe:

4. Program 4	-	Problem ust i gardła
5. Program 5	-	Problemy sercowe i naczyniowe
6. Program 6	-	Organy oddechowe
7. Program 7	-	Problemy żołądkowe i jelitowe
8. Program 8	-	Kończyny górne i dolne
9. Program 9	-	Organy płciowe
10. Program 10	-	Problemy skórne
11. Program 11	-	Ochrona odporności organizmu

Mikrofalowa terapia rezonansowa – FRI – fonowy zapis rezonansu

Jak działa FRI – Fonowy zapis rezonansu?

Mikrofalowa terapia rezonansowa - FRI - Fonowy Zapis Rezonansu. Terapia (program) FRI jest uniwersalnym i podstawowym programem do stosowania w domu. Jest prosta w działaniu, nie wymaga szerszej wiedzy. Może być stosowana przez każdego, zarówno w celach profilaktyki, jak i wspomagania organizmu w drodze do zdrowia.

Terapia FRI może być stosowana dla wszystkich rodzajów problemów zdrowotnych. Nie daje efektów ubocznych. Metoda ta posiada bardzo szerokie zastosowania.

Terapia FRI nie leczy (w rozumieniu medycznym) choroby, nie likwiduje symptomów. Wzmacnia siły i wspomaga sprawność mechanizmów obronnych i samoleczących organizmu, co umożliwia powrót do naturalnego poziomu zdrowia.

FRI (Fonowy Zapis Rezonansu) jest oddzielną gałęzią terapii milimetrowej umożliwiającej „zapis” nowych częstotliwości i zwracanie tej informacji do organizmu. Wykorzystuje się tu zjawisko tzw. biorezonansu. Bogaty w informacje odczyt choroby, bólu, źródła infekcji, informacji o wirusach, pasożytach i bakteriach, zwrócony z powrotem do źródła tej informacji pokonuje patologię stymulując organizm do odbudowy normalnych funkcji komórek. Nawet trudno zwalczane wirusy mogą być eliminowane przez organizm.

Sercem tej technologii jest odłączalny od całości urządzenia kryształ rezonansowy używany do funkcji FRI. Kryształ ten działa jak dysk twardy komputera. Składa się on z krystalicznego, unikalnego i niezrównanego w świecie półprzewodnika wynalezione go przez profesora Aleksandra Michajłowicza Kożemjakina (generator Kożemiakina stworzony według specjalnej technologii na podstawie arsenku galu).

Pod wpływem bardzo niskiego napięcia kryształ jakby „rozpada” się i nabiera właściwości ciekłego kryształu tworząc swoistą „całość” z obiektem, z którym współpracuje. Po wyłączeniu napięcia kryształ „zapamiętuje” strukturę obiektu – jego częstotliwość promieniowania.

Kryształ arsenku galu wykonuje jakby holograficzne zdjęcie, skan obiektu. Jest zdolny do zapisu informacji ze wszystkich możliwych do pomyślenia obiektów biologicznych (i nie tylko biologicznych) i przechowuje te informacje bez ograniczeń czasowych.

Częstotliwości drgań emitowane przez organizm są obecne we wszystkich wydzielinach i wydalinach jak ślina, łzy, mocz, kał. Należy umieścić trochę takiej wydzieliny pod cienką folią plastikową, aby nie zabrudzić czy nie zamoczyć kryształu (promiennika), a następnie przystąpić do „zapisu” informacji.

Mocz i ślina są dobrym materiałem, ponieważ zawierają w sobie wszystkie częstotliwości organizmu. Ślina może być przydatna przy leczeniu grypy, natomiast w innych przypadkach skuteczniejszy jest mocz.

Gdy etap zapisu jest zakończony, należy odłączyć przewód od kryształu i wówczas kryształ przesyła zwrótnie informacje uprzednio na nim zapisane. Po zapisaniu lokalnych częstotliwości w czasie 60 sekund, kryształ przechowuje te informacje trwale, aż do ich skasowania.

Jest więc zdolny promieniować identycznymi częstotliwościami, jak obiekt, przez nieograniczony czas. Można w ten sposób wykonać „portret” każdego obiektu –

organizmu człowieka, zwierzęcia, rośliny, elementów przyrody tzw. „nieożywionej” (również więc leku, zioła itd.). Kryształ może być eksploatowany w różnych zakresach częstotliwości.

Terapia FRI działa jak pewien rodzaj homeopatii – w tym przypadku homeopatii elektronicznej i jest unikalną metodą zachowania i przywracania zdrowia. Leki homeopatyczne są rozcieńczone i dają efekt jedynie w przypadku, jeśli homeopata wybierze właściwy rodzaj tych leków. Terapia FRI działa zgodnie z tą samą zasadą, ale jest łatwiejsza do aplikacji, ponieważ informacja jest pobierana bezpośrednio z organizmu, zatem nie jest możliwe nieprawidłowe postępowanie.

Kryształ dostraja się sam automatycznie do każdego czynnika chorobotwórczego (powodującego chorobę), np. wirusa, który zaatakował organizm, lub obszaru bólu różnego rodzaju, czy stanów zapalnych i dokonuje zapisu - pewnego rodzaju „fotografii choroby”.

Kryształ nie „interesuje się” niejako tym, jaki typ wirusa lub zarazku szkodliwie oddziałuje na organizm. Ogólnie rzecz biorąc nie wie, co „fotografuje”.

W związku z tym, zadaniem samego człowieka jest znalezienie strefy optymalnej dla działania kryształu. Reszta dokonywana jest przez sam kryształ, który dokonał zapisu częstotliwości i emituje je zwrótnie do organizmu. Informacja ta natychmiast stymuluje organizm do obrony. Jest to naturalna wymiana drgań charakterystyk chorób w organizmie i niszczenia ich. Okres trwania zabiegu zależy od intensywności rozwoju choroby.

Możliwe jest prawie natychmiastowe przyniesienie ulgi w cierpieniu. Jest sprawą znaną, że ból wywołuje zmiany częstotliwości magnetycznych w uszkodzonych komórkach. Kryształ odczytuje tę zmianę i przywraca komórki do ich zdrowego promieniowania. W ten sposób patologiczna informacja do receptorów nerwowych zatrzymuje się i nie występuje ból. Wg twórców systemu, jest to skuteczne w 90 do 95% wszystkich zabiegów leczniczych.

Ilość i częstość stosowania zabiegów zależy od tego, jak „stary” jest problem zdrowotny. Chroniczne problemy wymagają więc kilku zabiegów co 24 godziny, natomiast ostre przypadki mogą wymagać 4 zabiegów wykonywanych co 15 minut (np. dla świeżych ran).

Po zapisaniu informacji na kryształ, jest on – jak już była o tym mowa - odłączany od kabla i przykładany bezpośrednio do ciała na miejsce, które ma być poddawane zabiegowi.

Można również naładować wodę przez umieszczenie zapisanego kryształu okrytego cienką folią plastikową w dzbanku. Wystarczy jedna minuta dla półtora litra wody. Wodę należy pić w ciągu dnia, dodatkowo do zabiegów leczniczych aplikowanych bezpośrednio na ciało i w ten sposób otrzymuje się częstotliwości stymulujące układ obronny i naprawczy.

Działamy więc dwiema różnymi drogami.

Przykłady terapii FRI

1. Ból gardła, angina.

Pierwsza metoda - pobiera się częstotliwości z gardła poprzez przymocowanie kryształu podłączonego do aparatu, do bolącego obszaru. „Nagrywamy” chorobowe częstotliwości w programie FRI (program 2, czas – 1 minuta).

Odłączamy kryształ, ładujemy emitowanymi przez kryształ falami wodę (która będzie używana do picia), po czym na kilka godzin przymocowujemy (np. przylepcem) kryształ do gardła.

W ostrych stanach powtarzamy proces co godzinę, w celu uaktualnienia informacji o poziomie procesu regeneracji gardła.

2. Wirusowe zapalenie wątroby.

Postępujemy jak w p. 1., z tym że na kryształ (promienniku) zapisujemy informacje z wątroby i następnie po odłączeniu od przewodu przyklejamy go na wątrobie.

Stymulujemy również wodę do picia (półtora litra). Zabiegi prowadzimy przez kilka dni.

3. Problemy z trzustką.

Kryształ „nagrywamy” i przyklejamy na trzustce. Najlepiej na noc (min. 8 godzin).

4. Problemy z oczami.

Zaleca się pobranie łez i z nich pobieranie częstotliwości. Można spać z „nagranymi” kryształami (promiennikami) bezpośrednio na powiekach.

5. Stany zapalne.

Stan zapalny jest naturalnym sposobem organizmu walki z mikroorganizmami w ciele, ale jeśli zapalenie przeradza się w stan chroniczny, organizm jest pozbawiany dużej ilości energii. Dzięki terapii FRI, organizm może być leczony dwukrotnie szybciej. Kopiuje się częstotliwości z walki toczonej w organizmie, a poprzez przesłanie zwrotne tych częstotliwości do organizmu, walka nasila się i odporność organizmu ulega wzmocnieniu.

6. Problemy bólowe.

Zaleca się, żeby przy ostrym bólu, aby w pierwszej fazie stosować metodę FRI.W. Wyraźną ulgę notuje się w 90 do 95%. W niezdiagnozowanych przypadkach oraz w chorobie - zawsze prowadzić terapię w porozumieniu z prowadzącym lekarzem.

UWAGA!

We wszelkich przypadkach zwykle zabiegi prowadzimy długo. Kilka - kilkanaście tygodni.

Aparat CEM TECH nie jest przeznaczony do leczenia chorób przez ludzi nie mających kwalifikacji medycznych. Do działań medycznych, potrzebne są dodatkowa wiedza, informacje i akcesoria.

Terapia FRI – program 2 – jak stosować?

Zdj. 3.

Zdj. 4.

Po wybraniu programu 2 (przycisk prawy), włączeniu aparatu (przycisk środkowy), załącza się zegar. Jest on zaprogramowany na 60 sekund z odliczaniem w dół. Aparat nadaje sygnały w czasie pracy i wyłącza się po upływie czasu.

Od tego jaki „stary” i poważny jest leczony problem, zależy czas wykonywania takich zabiegów – tak więc chroniczne problemy wymagają codziennych zabiegów (najczęściej w nocy przez min. 8 godzin), natomiast ostre przypadki mogą wymagać jednego, kilkugodzinnego zabiegu, w którym na kryształ będziemy „nagrywać informacje co piętnaście - sześćdziesiąt minut. Jest to spowodowane faktem, że proces regeneracji jest przyspieszany.

UWAGA! W celu uaktywnienia zwrotu informacji z kryształu, wymagane jest odłączenie kryształu od przewodu. **Nie należy zapominać o wyczyszczeniu informacji kryształu przed kolejną aplikacją.**

Aplikacja programu odbywa się w następujący sposób:

- Przytrzymać (przymocować) kryształ białą stroną zwróconą do skóry w miejscu, skąd mają być kopiowane informacje.
- Wybrać program 2 prawym (trójkątnym) przyciskiem aparatu.
- Na wyświetlaczu pojawi się cyfra „2” (program), oraz „60” (sekund - czas).
- Nacisnąć środkowy (okrągły) przycisk uruchamiający działanie aparatu.
- Po 60 sekundach informacja zostaje skopiowana do kryształu, aparat wyłączy się (na wyświetlaczu pojawią się oznaczenia: „2” i „60”).
- Oddzielić kryształ od przewodu.
- Przymocować kryształ do ciała (przykleić plastrem) i pozostawić na odpowiedni czas w celu umożliwienia rozpoczęcia wysyłania informacji zwrotnej do ciała.
- Po zakończeniu zabiegu skasować informację zapisaną na kryształ.

Oczyszczanie kryształu z zapisanych informacji.

Informacje z kryształu kasujemy przez przytrzymanie go przez 60 sekund w powietrzu, kierując go np. w stronę okna, w górę, przy włączonym programie 2.

Program zdrowotny - „krok po kroku”

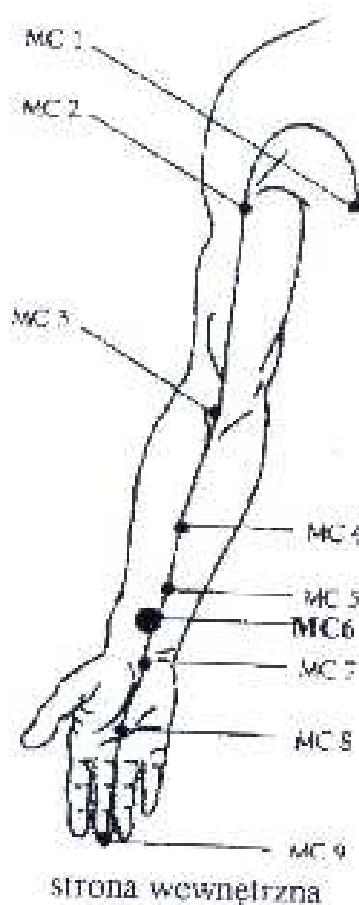
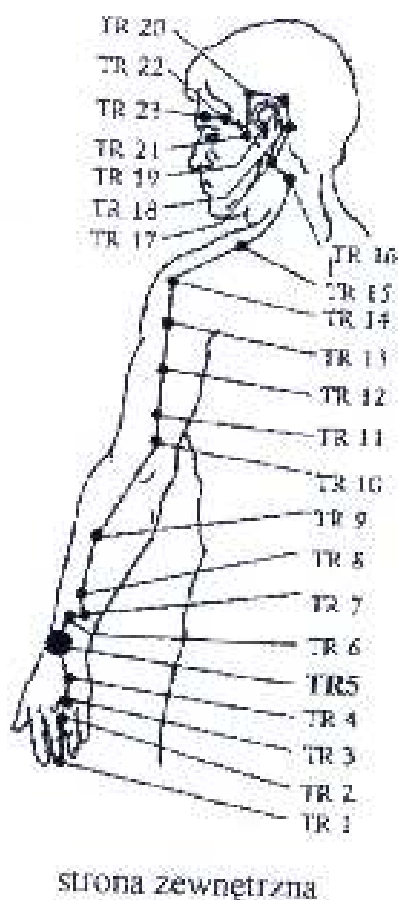
Zaleca się stosować we wszystkich problemach zdrowotnych oraz profilaktycznie, przynajmniej raz do roku.

Każdy krok zabiegu musi być wykonywany oddzielnie.

1. Zabieg antystresowy - program 3.

Wskazane, aby zabieg antystresowy był wykonywany przed każdym innym zabiegiem wykonywanym za pomocą aparatu CEM TECH w celu przygotowania, uspokojenia organizmu i uczynienia go podatnym na oczekujące go zmiany, niezależnie od programu/problemu.

- **Punkty akupunktury:** MC 6 - ręka prawa ; TR 5 - ręka lewa.
- **Czas 5 minut** (10 min., czyli 2 x po 5 min. w przypadku większego stresu).
- **Sposób postępowania** - przymocować kryształy w następujących punktach: przy normalnym i podwyższonym ciśnieniu krwi: punkt **MC 6**, szerokość trzech palców od zgięcia przegubu, (w środku), na stronie wewnętrznej prawej ręki; przy niedociśnieniu: **TR 5** nadgarstek zewnętrzny lewej ręki.
- Wybrać program **3** i włączyć aparat. Czas w sekundach (300) jest odliczany w dół.

2. Oczyszczanie całego organizmu

Takie oczyszczanie powinno być wykonywane przez wszystkich raz do roku, w celu wzmocnienia organizmu. Każdy krok zabiegu musi być wykonywany oddzielnie. **NIE należy wykonywać jednocześnie wielu zabiegów oczyszczających.**

2.1. OCZYSZCZANIE UKŁADU MOCZOWEGO

Wykonuje się w celu oczyszczenia organizmu z metali ciężkich np rtęci, radioaktywności, toksyn, produktów odpadowych, pasożytów, itp.

- **Program 2** - codziennie przez 5 dni.
- Przygotować poranny mocz do zapisu informacji (na czczo, środkowy strumień) przez przykrycie moczu folią plastikową i położeniem kryształu na tej folii (lub poprzez zebranie moczu do naczynia szklanego).
- Uruchomić program 2 (60 sekund).
- Następnie odłączyć kryształ od przewodu i położyć go na folię plastikową położoną na powierzchni wody w dzbanku (1,5 litra). Można również przykleić promiennik przyklepcem – zawsze białą stroną do obiektu.
- Pozostawić na dwie minuty.
- Zdjąć kryształ z naczynia i oczyścić go z nagranej informacji.
- Pić tę wodę w ciągu dnia.
- Powtarzać zabieg oczyszczania przez 5 dni.
- **Zalecenie:** aktywność fizyczna ułatwia uwalnianie produktów odpadowych; pomocne jest picie herbaty moczopędnej 1 do 2 szklanek dziennie.

2.2. Oczyszczanie jelit

Wykonuje się w celu oczyszczenia organizmu z pasożytów, grzybów, toksyn itp.

- **Program 2** - codziennie przez 5 dni.
- Przygotować kał do zebrania informacji - z porannego wypróżnienia (na czczo) przez przykrycie niewielkiej ilości kału folią plastikową i położeniem kryształu na powierzchni folii.
- Uruchomić program 2 (60 sekund).
- Następnie odłączyć kryształ od przewodu i położyć go na folię plastikową położoną na słoju zawierającym 1,5 litra wody (przymocować do naczynia z wodą).
- Pozostawić promiennik na naczyniu z wodą na dwie minuty.
- Zdjąć kryształ z naczynia i oczyścić go z nagranej informacji.
- Pić tę wodę w ciągu dnia.
- Powtarzać zabieg oczyszczania przez 5 dni.
- **Zalecenie:** ograniczyć spożycie cukru oraz węglowodanów podczas okresu oczyszczania i zaangażować się codziennie w jakiś rodzaj wysiłku fizycznego.

2.3. Oczyszczanie wątroby

- **Program 2.**
- Czas 8-12 godzin przez 5 nocy
- Przymocować promiennik (kryształ) przyklepcem do ciała (na wątrobę - po prawej stronie zaraz poniżej żeber).
- Uruchomić program 2 (60 sekund).

- Następnie odłączyć kryształ od przewodu.
- Przymocować kryształ taśmą na wątrobie i pozostawić na noc (co najmniej na 8 godzin).
- Powtarzać całą procedurę oczyszczania przez 5 nocy.
- Następnie oczyścić kryształ z nagranej informacji.
- **Zalecenie:** w celu ułatwienia oczyszczania wątroby, zażywać codziennie rano mieszankę żółciopędną - jedna łyżeczka oliwy z oliwek zmieszana z jedną łyżeczką soku z cytryny.

2.4. Oczyszczanie krwi

- **Program 2**
- Czas 8-12 godzin przez 5 dni lub nocy.
- Przygotować poranny mocz do zapisu informacji (na czczo, środkowy strumień) przez przykrycie moczu folią plastikową i położeniem kryształu na tej folii (lub poprzez zebranie moczu do naczynia szklanego).
- Uruchomić program 2 (60 sekund).
- Następnie odłączyć kryształ od przewodu i przymocować go taśmą na żyle (najlepiej na zgięciu ramienia).
- Pozostawić na 8-12 godzin.
- Zdjąć kryształ z ciała i oczyścić go z nagranej informacji.
- Powtarzać całą procedurę oczyszczania przez 5 dni.
- **Zalecenie:** dla lepszego efektu pić dziennie 0,5 do 1,0 litra zmieszanego soku z buraków czerwonych (1/3) i soku z marchwi (2/3).

3. Aktywacja różnych układów (systemów) organizmu

Po dokonaniu oczyszczenia organizmu pomocne jest kontynuowanie aktywacji różnych układów organizmu jeśli ma się na celu posiadanie optymalnego stanu zdrowia.

3.1. Aktywacja kręgosłupa

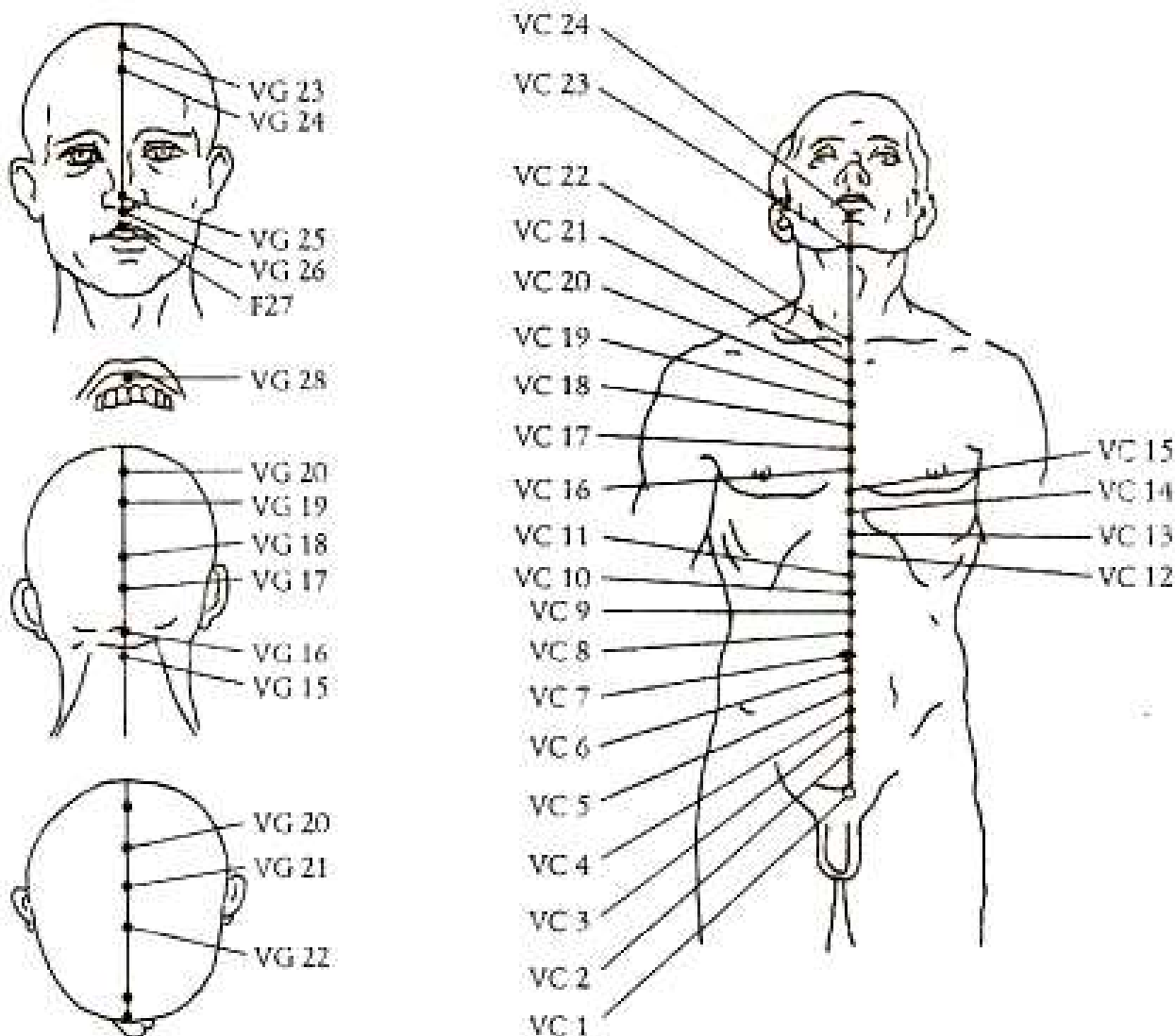
Aktywacja eliminuje wiele problemów zdrowotnych związanych jest z kręgosłupem. (napięcie mięśni, stany zapalne pochodzące od kręgosłupa) i przyspiesza procesy powrotu do zdrowia.

- **Program 1.**
- Czas 6-7 minut przez 5 dni.
- Pora dnia – dowolna.
- Wykonywać zabiegi na plecach, dzieląc je na trzy etapy: położyć kryształ na osi kręgosłupa u podstawy głowy i przesuwając go powoli w dół (około dwóch minut); następnie dokonać zabiegu po lewej stronie (na szerokość kciuka od środka) w ten sam sposób; zakończyć po prawej stronie w ten sam sposób.
- Powtarzać te zabiegi przez 5 dni.
- **Zalecenie:** efekt będzie lepszy przy stosowaniu lekkiego masażu co drugi dzień.

3.2 Aktywacja 6 centrów energetycznych

- **Program 1.**
- Czas 6-7 minut przez 5 dni.
- Pora dnia – dowolna.
- Wykonać program 1 jak niżej:

- położyć kryształ na punkcie akupunktury VG 20 na 30 sekund
- położyć kryształ na punkcie akupunktury VC 22 na 60 sekund
- położyć kryształ na punkcie akupunktury VC 17 na 60 sekund
- położyć kryształ na punkcie akupunktury VC 14 na 60 sekund
- położyć kryształ na punkcie akupunktury VC 8 na 60 sekund
- położyć kryształ na punkcie akupunktury VC 1 na 60 sekund

3.3 Aktywacja układu nerwowo-wewnątrzwydzielniczego

Równoważy półkule mózgowe oraz system hormonalny. Działanie na obie skronie i obie strony tarczycy.

Skronie.

Program 2.

- Czas 8-12 godzin dziennie przez 16 dni.
- Kolor kryształu - żółty lub niebieski.
- Pora dnia wieczór/noc.
- Noc pierwsza: przymocować kryształ na lewej skroni.

- Uruchomić program 2 (60 sekund).
- Odłączyć kryształ od przewodu i pozostawić go tam na noc (co najmniej na 8 godzin).
- Oczyszczyć kryształ.
- Noc druga: przymocować kryształ taśmą na prawej skroni.
- Uruchomić program 2 (60 sekund).
- Odłączyć kryształ od przewodu i pozostawić go tam na noc (co najmniej na 8 godzin).
- Oczyszczyć kryształ.
- Powtarzać te zabiegi przez 8 dni, przez 4 dni na lewej stronie i 4 dni na prawej stronie.

Tarczyca.

- Noc pierwsza: przymocować kryształ taśmą po lewej stronie tarczycy.
- Uruchomić program 2 (60 sekund).
- Odłączyć kryształ od przewodu i pozostawić go tam na noc (co najmniej na 8 godzin).
- Oczyszczyć kryształ.
- Noc druga: przymocować kryształ taśmą po prawej stronie tarczycy.
- Uruchomić program 2 (60 sekund).
- Odłączyć kryształ od przewodu i pozostawić go tam na noc (co najmniej na 8 godzin).
- Oczyszczyć kryształ.
- Powtarzać zabiegi oczyszczania przez 8 dni na przemian przez 4 dni na lewej stronie i 4 dni na prawej.

3.4. Aktywacja systemu immunologicznego (odpornościowego)

- Program „2” – FRI.
- Czas 8-12 godzin dziennie przez 8 nocy.
- Pora dnia wieczór/noc.
- Przymocować kryształ taśmą na gruczole grasicy.
- Uruchomić program 2 (60 sekund).
- Odłączyć kryształ od przewodu i pozostawić go tam na noc (co najmniej na 8 godzin).
- Powtarzać zabieg przez 8 nocy.

4. Inne działania

Po wykonaniu powyższego programu, przy występujących problemach zdrowotnych zaleca się stosować program „2” – terapia FRI, lub program „1”- terapia MMW, bezpośrednio na organ – miejsce problemowe lub na odpowiednie punkty akupunkturu.

OGÓLNE PROGRAMY UZDRAWIAJĄCE TERAPII SWCZ

(metodyka zaproponowane przez członka Akademii B.W. Gorodiskiego)

Promieniowanie SWCZ emitowane jest po podłączeniu promiennika do źródła zasilania (generatora napięcia). Częstotliwość promieniowania zależy od barwy promiennika. **Terapię SWCZ należy przeprowadzać 3 programem.**

1. Otwieranie ośrodków energetycznych

Ośrodki energetyczne (w medycynie wschodniej – czakry) mają decydujące znaczenie w wymianie energetycznej człowieka, jako układy z makro i mikrokosmosem.

Wszystkie działania skierowane na uzdrowienie powinny być zorientowane na odtworzenie, dostarczenie, podział i wykorzystanie energii w organizmie.

Niestety, medycyna zachodnia, bazująca przeważnie na chemicznej farmakologii, w tej materii na chwilę obecną jest w ślepym zaułku.

Ustalono, że za pomocą pożywienia (czyli energii chemicznej) organizm uzupełnia tylko 10-17 % zużytej energii, do 30 % uzupełnia ją synteza ATP, a pozostałą energię organizm pobiera z zewnątrz, przez ośrodki energetyczne. Te „podstacje” otrzymując energię przekształcają ją dla potrzeb organizmu.

Naprzeciwko każdego z ośrodków energetycznych zlokalizowany jest jakiś gruczoł wydzielania wewnętrznego (produkujący hormony). Ośrodki te muszą być otwarte, by móc pobierać energię. Inaczej na tym poziomie powstają problemy. W tej sytuacji ośrodek pozbawiony dopływu energii będzie ją pobierał z ośrodka położonego wyżej lub niżej, zakłócając również i ich funkcję.

Aparat CEM TECH otwiera ośrodki energetyczne w ciągu sekund! **Zaleca się, aby codziennie przez okres 1 minuty oddziaływać na każdy ośrodek (oprócz 1-go i 6-go), a na ośrodek 7-my bez ostrej potrzeby oddziaływać nie wolno!**

Oddziałujemy za pomocą aparatu, kolejno, po jednej minucie, sekwencyjnie z przodu, na okolicę wzgórka łonowego, okolicę pępka, okolicę serca, okolicę gruczołu tarczowego.

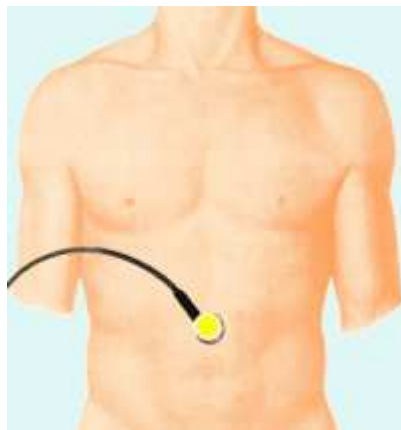
Promiennik działa nie jak tunel, a jak wachlarz. Z uwagi na szeroki zakres działania stosowany jest promiennik żółty.

Oddziałujemy na okolicę wzgórka łonowego przez 1 minutę (Rys. 1.).

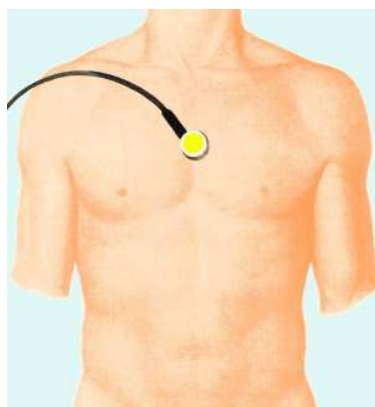
Rys.1.

Oddziałujemy na okolicę 1,5-2 cm nad pępkiem, przez 1 minutę (Rys. 2.).

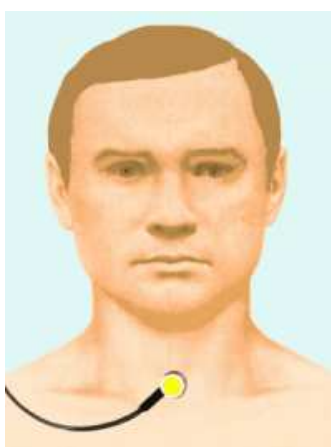
Rys. 2.

Oddziałujemy na okolicę serca (środek klatki piersiowej), przez 1 minutę (Rys. 3.).

Rys. 3.

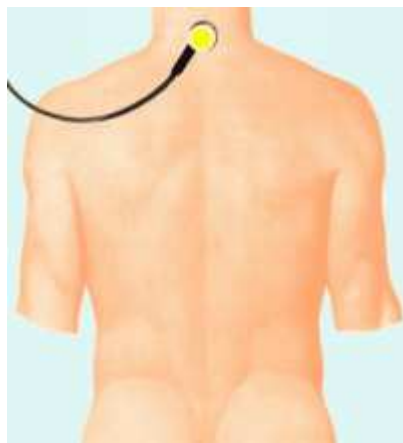
**Oddziałujemy na okolicę gruczołu tarczowego (dołek jarzmowy),
przez 1 minutę (Rys. 4.).**

Rys. 4.

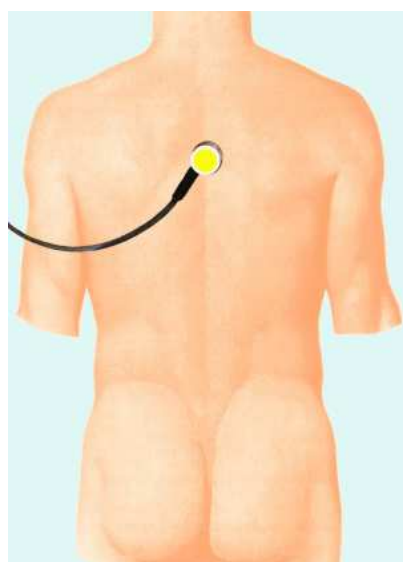
Następnie od tyłu: na poziomie 7-go kręgu szyjnego, pomiędzy łopatkami, przy kręgosłupie, na poziomie pępka, w okolicy rombu Michaelisa.

Oddziałujemy na okolicę 7-go kręgu szyjnego przez 1 minutę (Rys. 5.).

Rys. 5.

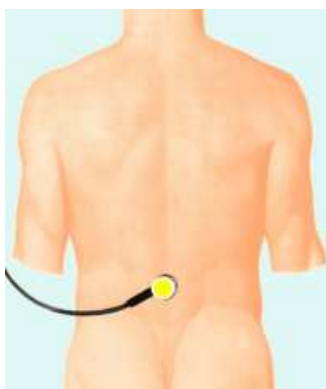
Oddziałujemy na okolicę między łopatkami przez 1 minutę (Rys. 6.).

Rys. 6.

Później oddziałujemy na okolicę przykręgosłupową, na poziomie nieznacznie powyżej pępka, przez 1 minutę.

Oddziałujemy na okolicę rombu Michaelisa, lekko poniżej pasa, przez 1 minutę (Rys. 7.).

Rys. 7.

Zabiegi na wymienionych okolicach przy braku poważniejszych problemów zdrowotnych stosujemy przez 5-7 dni. Jeżeli takowe są stwierdzone – można zwiększyć czas oddziaływania, lecz tylko po uprzedniej konsultacji z lekarzem.

Niestety, zachodnia medycyna nadal mało ceni sobie znaczenie ośrodków energetycznych dla organizmu człowieka. A przecież ich sprawne działanie reguluje funkcję wszystkich narządów i układów.

2. Odbudowa pracy kręgosłupa

Rola kręgosłupa jest bezsporna zarówno dla każdego człowieka jak i medycyny zachodu. Każdy rozkaz z mózgu może dotrzeć do poszczególnych narządów tylko przy istnieniu sprawnej komunikacji. Tę łączność zapewnia rdzeń kręgowy, otoczony kostną tkanką kręgosłupa.

Wiele problemów związanych ze zdrowiem człowieka swoimi korzeniami sięga dzieciństwa. Niekiedy człowiek doznaje w trakcie porodu urazu porodowego – urazom podlegają między innymi czaszka, kręgosłup, mózg (wylew krwi do mózgu). Uszkodzenia te nie były nigdy zdiagnozowane a wszystko to ma nieprzyjemne, a czasami poważne następstwa. Dziecko późno zaczyna mówić, często choruje. Osoby dorosłe mają chorobę lokomocyjną, chorują na wegetatywne zaburzenia nerwicowe, które rozwijają się w następstwie zaburzeń ośrodka wegetatywnego - neuroprzekąźnikowego układu człowieka.

Kości czaszki płodu posiadają pewne zdolności adaptacyjne. W trakcie porodu nasuwają się na siebie, a następnie powracają do poprzedniego miejsca. Z czasem ulegają zróżnicowaniu między sobą. Gdy mózg rośnie, rosną i kości. Rosną też kanały kręgowe, we wnętrzu których przebiega bardzo delikatny rdzeń kręgowy. Dzięki temu sygnały z mózgu przekazywane są do rdzenia kręgowego, a dalej na obwód, umożliwiając np. świadomy skurcz mięśni.

Kurczące się mięśnie uciskają na naczynia krwionośne i limfatyczne, ułatwiając przepływ krwi i chłonki, umożliwiając odprowadzenie z nich nagromadzonego kwasu mlekowego. Jego zbyt duże ilości powodują ostry ból mięśni, który w starożytnych Chinach próbowano likwidować rozrywając ścięgna.

Aparat **CEM TECH** skutecznie i bezboleśnie doprowadza do usunięcia z mięśni kwasu mlekowego i podjęcie ich sprawnej funkcji.

Odbudowa sprawnej funkcji kręgosłupa jest ważną składową w programie każdego leczenia!

Kręgosłup człowieka składa się z 32-34 kręgów. Krąg, to nieduża gąbczasta kość, w której odróżniamy trzon i wyrostki. Wyrostki odchodzące w różnych kierunkach od trzonu kręgu tworzą stawy, którymi kręgi łączą się pomiędzy sobą.

Wyrostki ościste kręgu połączone są między sobą i tworzą wzdłuż całego kręgosłupa kanał kręgowy. W nim biegnie rdzeń kręgowy – najważniejszy narząd naszego ciała, zapewniający przekazywanie impulsów od wszystkich narządów do mózgu i z powrotem.

Na poziomie każdego kręgu wychodzą duże (o grubości do 5 mm) włókna nerwowe, zwane korzonkami. Wychodząc z kręgosłupa korzonki rozgałęziają się, tworząc obwodowy układ nerwowy. Centralny układ nerwowy to mózg i rdzeń kręgowy.

Pomiędzy sąsiadującymi ze sobą kręgami, znajdują się krążki międzykręgowe. Krążek zbudowany jest z jądra miażdżystego (gęste galaretowate wypełnienie) otoczonego pierścieniem włóknistym. Pierścień włóknisty tworzą przebiegające naprzemiennie skośnie ułożone włókna kolagenowe i elastynowe. To właśnie to jądro nie pozwala zbyt blisko siebie dwóm sąsiadnym kręgom.

Krążki są unaczynione, przebiegają tu czynne procesy wymiany, dzięki czemu utrzymywana jest stała objętość i gęstość. Krążki zdrowego człowieka (dyski) wytrzymują ogromne obciążenia, pracują jako amortyzatory, pomagają obciążyć

kręgosłup masą ciała człowieka i nie pozwalają ścisnąć korzonków rdzenia kręgowego i naczyń krwionośnych.

Ściąga i mięśnie wokół kręgosłupa są pewnym naturalnym gorsetem. Im jest on mocniejszy, tym lepiej podtrzymywany jest kręgosłup i tym większa jest jego zdolność do wykonywania rozmaitych ruchów.

Dobry stan mięśni (jak i w ogóle wszystkich tkanek) w pierwszym rzędzie zależy ich prawidłowego ukrwienia. Przy problemach z krążeniem, jeśli krążki międzykręgowe stały się bardziej płaskie i mniej sprężyste, ruch zaczyna sprawiać ból. Dochodzi do ucisku na nerwy wychodzące z kręgosłupa (31 para) a przecież każdy nerw dokądś prowadzi. Zaczynają się problemy z funkcjonowaniem unerwionych przez takie korzonki narządów. Dlatego rolę kręgosłupa trudno przecenić.

Aparat CEM TECH pozwala odbudować sprawną funkcję kręgosłupa metodą 3-ech ścieżek. Do terapii zaleca się używanie żółtego promiennika.

- 1. Promiennik przesuwamy wzdłuż wyrostków ościistych kręgosłupa, zaczynając od jamy potylicznej ku dołowi, nie dochodząc 1,5 cm do końca kręgosłupa, czas - 2 minuty, program – 3 (Rys. 8. i Rys. 9.) .**

Rys. 8.

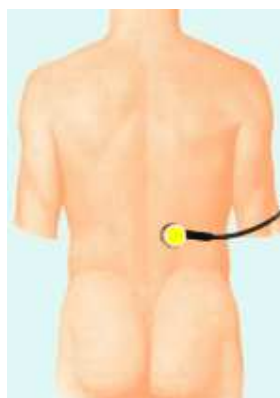

Rys. 9.

Następnie promiennik przesuwamy po lewej stronie wzdłuż mięśni przykręgosłupowych (po wyrostkach poprzecznych), idąc od góry w dół, przez **90 sekund, program 3** (Rys. 10. i Rys. 11.) .

Rys. 10.

Rys. 11.

Podobne czynności należy wykonać dla strony prawej ciała - promiennik przesuwamy po prawej stronie wzdłuż mięśni przykręgosłupowych (po wyrostkach poprzecznych), idąc od góry w dół, przez **90 sekund, program 3**.

Zabiegi przeprowadzamy **2 razy dziennie, przez kolejne 3-4 dni, następnie 3-4 dni przerwy**. Cały cykl terapeutyczny trwa **3 tygodnie**.

Przy poważnych problemach zdrowotnych związanych z kręgosłupem prowadzimy zabiegi przez 5 dni, potem 2 dni przerwy. Cykl terapeutyczny – 3 tygodnie.

3. Strukturyzowanie wody

Można śmiało stwierdzić, że na Ziemi nie ma człowieka, który by nie wiedział, czym jest woda. Używamy jej codziennie. Nieomal od naszego poczęcia, a po urodzeniu nadal, woda staje się najbardziej zwyczajną-niezwykłą substancją, z którą mamy do czynienia. Jest wszędzie a jej zasoby są olbrzymie. Wystarczy przypomnieć, że ok. 3/4 planety jest pokryte wodą.

W.W. Wernadskij powiedział: „**Nie istnieje na Ziemi substancja, minerał, skała, żywy organizm który by nie zawierał wody**”.

Kąpiemy się w morzu, chodzimy w deszcz, pijemy wodę, przygotowujemy w niej potrawy, polewamy ogrody, łowimy ryby w rzece, używamy pary czy dodajemy lód do koktajli. I stopniowo pogrążamy się w iluzji, że wiemy o wodzie wszystko. A do tego wzór chemiczny wody jest taki prosty!

A pomimo wszystko woda pozostaje jedną z najbardziej zagadkowych substancji na Ziemi. Jej unikalność przejawia się w tym, że jest jedyną substancją na planecie, którą spotyka się w trzech stanach – stałym, ciekłym i gazowym – i to w warunkach naturalnych.

Pośród wszystkich substancji istniejących na Ziemi woda, z powodu swoistości fizycznych i chemicznych właściwości zajmuje wyjątkową pozycję w naturze i odgrywa szczególną rolę w życiu człowieka.

Podstawowe znaczenie wody warunkuje życie biologiczne we Wszechświecie. Wszystkie procesy życiowe zwierząt i roślin na naszej planecie uwarunkowane są obecnością wody.

Woda składa się z jednego, dość dużego atomu tlenu i dwóch niewielkiego rozmiaru atomów wodoru, wokół których obracają się ujemnie naładowane wspólne elektrony. Dodatnio naładowane jądro atomu tlenu, z uwagi na swoją dużą masę i ładunek, bardziej przyciąga do siebie elektrony, odciągając je od jądra wodoru.

W cząsteczce wody następuje więc przesunięcie elektronów w stronę atomu tlenu. Powoduje to, że atom tlenu ma pewien ładunek ujemny, a atomy wodoru odpowiadający mu ładunek dodatni. Ujemny ładunek atomu tlenu przyciąga dodatnio naładowane atomy wodoru sąsiedniej cząsteczki i pomiędzy nimi powstaje tak zwane wiązanie wodorowe. Mówimy, że cząstka wody jest polarna, czyli tworzy dipol. Nierównomierny podział ładunków elektrycznych prowadzi do tego, że molekula wody polaryzuje się, stając się maleńkim magnesem.

Woda doskonałej jakości, czysta i strukturyzowana, zwłaszcza zawarta w żywych organizmach cechuje się **asymetrią**. Każda asymetria stanowi źródło swobodnej energii. Przykładem takiej asymetrii są układy z różnicą potencjałów (np. przepływ wód z miejsca położonego wyżej do miejsca położonego niżej, przepływ elektronów między okładkami kondensatora itp.).

Asymetria ta w przypadku wody wynika ze wzajemnego ułożenia atomu tlenu i dwóch atomów wodoru w cząsteczce wody.

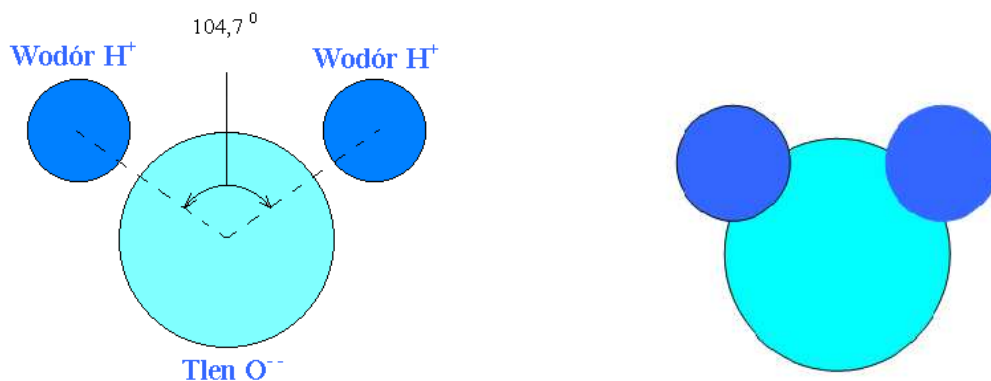
Otóż kąt zawarty między kierunkami wiązań dwóch atomów wodoru i atomu tlenu wynosi ok. 105° , choć z własności elektronowych powłok tlenu wodoru wynika, że kąt ten powinien być zbliżony do 90° .

Atom tlenu jest jednak stosunkowo niewielki i dwóm przyłączonym do niego atomom wodoru jest nieco za „ciasno”, więc „rozpychają się” wzajemnie zwiększając

nieznacznie odstęp między wiązaniami. Ta dziwna wartość kąta nadaje wodzie piętno niezwyklej indywidualności.

W powiększeniu cząsteczka wody przypomina głowę myszki Miki lub niedźwiadka. W jednej szklance wody mieści się około 8 kwadrylionów (8 bilionów bilionów!) takich „główek” myszki Miki, tj. cząsteczek wody.

Łeb stanowi atom tlenu, zaś para uszu - to dwa dużo mniejsze atomy wodoru. Elektrony atomów wodoru są przesunięte w kierunku atomu tlenu i dlatego uszy myszki Miki uzyskują ładunek dodatni, a głowa - ujemny. To z kolei oznacza, że cząsteczki wody łatwo będą łączyć się z cząsteczkami innych substancji, obdarzonymi ładunkami elektrycznymi. Oznacza to również, że cząsteczki wody przyciągają się nawzajem, ponieważ ujemnie naładowana „głowa” myszki Miki przyciąga dodatnio naładowane „uszy” innej „głowy”.

W polu magnetycznym Ziemi molekuly wody znajdującej się w stanie ciekłym, tworzą pewne, niestabilne konstrukcje, pod działaniem przeciwlegle naładowanych biegunów. Niestabilność takich konstrukcji jest określona przez słabe wiązania wodorowe pomiędzy molekułami wody, zwane często mostkami wodorowymi.

Naukowcy zajmujący się badaniami wody odkryli, że w określonych warunkach molekuly wody mogą zebrać się w stabilne twory, przypominające kryształy. Ustalono, że wodne środowisko jest wielopoziomowym, hierarchicznie zorganizowanym ciekłym kryształem, w podstawie którego jest klaster – kryształopodobny „kwant wody” składający się z 57 molekuł wody. Duża pojemność informacyjna wody wynika z faktu, że takie kwanty mogą tworzyć olbrzymie polimery, różniące się objętościową strukturą i odpowiednio właściwościami fizycznymi.

Zewnętrzną właściwością wody jest to, że może ona zmieniać swoją strukturę objętościowo – molekularną pod działaniem stojących obok przedmiotów, posiadających rozmaite charakterystyki geometryczne, przez działanie pól elektrycznych, magnetycznych, elektromagnetycznych, wibracji mechanicznych, światła, domieszek chemicznych, idei, myśli, słów, emocji i dźwięków, energetycznych wibracji kryształów, żywych i martwych przedmiotów.

Japoński naukowiec **Masaru Emoto** odkrył wiele zdumiewających różnorodności w krystalicznej strukturze wody różnego pochodzenia. Woda z wodociągu posiada naruszoną, jakby „zmiętą” strukturę. Woda z górskich potoków i źródeł, pięknie ukształtowana geometrycznie, jest różnymi wersjami 6-ścio promiennych gwiazdek, przypominających śnieżynki. Woda, która składa się z takich uporządkowanych ciekłych kryształów, to woda strukturalna.

Słowo: „Grzeczność”

Taniec ludowy - kawachi

„Dziękuję”

Woda z Tamy Fujiwara: przed ofiarą i po ofiarnej modlitwie.

Woda poddana destylacji .

Drugą, znaczącą właściwością wody, jest jej zdolność zapamiętywania zapisanych w niej informacji i przechowywania jej dostatecznie długo. Fizyczne właściwości wody, która była poddana obróbce informacyjnej, pozostają stabilnymi przez długi czas.

W życiu codziennym spotykamy się z podobnym fenomenem. Przykładem może być woda święcona. Jedną z ciekawych właściwości tej wody jest jej zdolność do strukturyzowania całej objętości wody, przy dolewaniu jej, nawet w niewielkich ilościach, do naczynia ze zwykłą wodą.

Rosyjski naukowiec W. L. Wojejkow pisze: **„Cała dwustuletnia praktyka homeopatii świadczy o tym, że czysta w swoim składzie chemicznym woda może mieć olbrzymią aktywność biologiczną, przy czym jej konkretna aktywność zależy od jej prehistorii”.**

Informacja jest działającym czynnikiem w ustrukturyzowanej w określony sposób wodzie, jaką jest preparat homeopatyczny. Roztwory preparatów homeopatycznych rozcieńczane się do takiego stopnia, że w buteleczce z roztworem prawie niemożliwym jest odnalezienie chociaż jednej molekuly leku, w oparciu o który był przygotowany preparat.

Leku nie ma, pozostała tylko informacja o nim. Przy tym, za najlepszy preparat uważa się ten, w wodnym roztworze którego praktycznie nie pozostaje ani jedna molekula leku wyjściowego. W tym przypadku składowa informacyjna zapisana w wodzie, wykazuje najmocniejsze działanie terapeutyczne, ponieważ membrany komórek nie przepuszczają złożonych, objętościowych molekuł leków. Dlatego tyle kłopotów sprawiają wirusy znajdujące się we wnętrzu komórek. Leki zdolne do ich zniszczenia mają trudności z wniknięciem do wnętrza komórki, a woda z informacją przenika bez przeszkód.

Ponieważ organizm człowieka składa się zasadniczo z wody i wszystkie procesy biologiczne w nim zachodzą w roztworach wodnych i z udziałem wody, to nasze zdrowie bezpośrednio zależy od jej jakości. Na całym świecie naukowcy, zaniepokojeni skrajnie niską jakością wody pitnej pracują nad problemem jej oczyszczania i strukturyzowania.

Istnieje mnóstwo metod, pozwalających polepszyć jakość spożywanej przez nas wody. Niestety przy produkcji metodą przemysłową każdej, nawet najlepszej wody nie są uwzględniane indywidualne potrzeby konkretnych użytkowników. Uwzględnienie ich

jest praktycznie niemożliwe, ponieważ producent i użytkownik są oderwani jeden od drugiego.

Naukowcy amerykańscy badając zdrowe ludzkie komórki, zwrócili uwagę na zdumiewający fakt. Kiedy taką komórkę umieszczono w roztworze zawierającym jakiegokolwiek szkodliwe substancje chemiczne, szybko budowała ona wokół siebie błonę ochronną z wody strukturalnej. Chore żywe komórki, zawierające niedużą ilość wody strukturalnej ginęły dlatego, że nie były w stanie stworzyć dla siebie otoczki ochronnej.

Dla człowieka, którego ciało składa się prawie z 80 % (nawet kości zawierają 25-40 %) wody, a mózg 96-98 % wody - używanie energetycznie, chemicznie lub bakteriologicznie zabrudzonej wody jest w istocie wyrokiem śmierci z nie takim już długim odroczeniem. Skład chemiczny jak już wiadomo ma teraz mniejsze znaczenie. Najistotniejsza jest informacja, którą ta woda zawiera.

Najprostszym sposobem energetycznego i informacyjnego oczyszczania wody jest jej zamrażanie, przetrzymywanie przez pewien czas w postaci lodu i następnie rozmrożenie. Używając słownictwa z bajek, to my tworzymy „żywą” wodę”. Zewnętrzne używanie takiej wody, która jest delikatnym antyseptykiem jest bardzo skuteczna przy oparzeniach, bólach o różnej etiologii, chorobach skórnych czy urazach. W bajkach podaje się nawet sposób używania różnych rodzajów wody, która w cudowny sposób jest zgodna ze współczesnymi poglądami naukowymi na ten problem.

Ranę najpierw trzeba przemyć najpierw „martwą”, a później „żywą” wodą. Tak więc po zmianie właściwości nie będzie ona już negatywie oddziaływać na pacjenta. Ale to nie ogranicza sfery jej zastosowania. Istotne, że z jej pomocą możemy usuwać negatywną informację z wody zawartej w organizmie. Trzeba po prostu kontynuować picie roztopionej wody.

Żywa woda, to woda z zadaną informacją uzdrawiającą. Każdy człowiek może celowym, mentalnym oddziaływaniem zmienić energetyczne parametry wody. Naukowcy ustalili, że ludzkie słowa kształtują **solitony** (*soliton jest szczególną postacią ruchu falowego, samopodtrzymującą się falą o niezmiennym kształcie, może oddziaływać na przedmioty, ponieważ w pewnym sensie zachowuje się jak cząstki*). Słowa wywołują szczególnie duże zmiany w wodzie. Wnikając do niej, solitony budują z molekuł wody skomplikowane zespoły. Woda jakby „ożywa”.

Eksperymenty, prowadzone w wielu pracowniach naukowych udowadniają, że woda czynnie reaguje na sens słów, niezależnie od głośności ich wymówienia, reaguje nawet na ton, którym zostały wymówione, na zabarwienia emocjonalne.

Miłe, czułe słowa, słowa miłości i przychylności harmonizują strukturę wody. Więcej, jeśli słowa napisane są na papierze, który naklejamy na naczynie z wodą, to woda dobrze odbiera i tę informację. Oprócz tego woda zmienia swoją strukturę pod wpływem muzyki. Najładniejsze kryształy, o prawidłowym kształcie tworzą się pod wpływem muzyki klasycznej, a nieładne pod wpływem muzyki w stylu „heavy metalu”

Jest to temat do przemyślenia. **Przecież to samo dzieje się z wodą wewnątrz naszego organizmu !**

Trzeba zaznaczyć, że woda, którą poddano obróbce strumieniem energetycznym – informacyjnym ma lepsze parametry od najlepszej wody strukturyzowanej przemysłowo, ponieważ obróbka jest prowadzona z uwzględnieniem indywidualnych parametrów energetycznego pola człowieka, z uwzględnieniem konkretnych naruszeń struktury jego pola i całokształtu fizycznego.

Przygotowana indywidualnie uzdrawiająca woda posiada zespół pozytywnych charakterystyk i komplet właściwości niezbędnych do uzdrawiania konkretnej osoby, ze wszystkimi jej przypadłościami. Zrozumiałe, że taka woda będzie skuteczniej odbudowywać pracę układów funkcjonalnych, narządów, tkanek i komórek organizmu, jak również **delikatnych struktur biegunowych** tej osoby, dla której została przygotowana.

Jaki jest mechanizm działania wody uzdrawiającej?

Picie wielokrotnie w ciągu dnia przygotowanej odpowiednio wody sprawia, że po wchłonięciu wchodzi ona w stan rezonansu z wodą znajdującą się w organizmie pacjenta. Cała objętość wody znajdującej się w ciele fizycznym podlega ustrukturyzowaniu informacyjnemu. Oprócz tego, przyswajając wodę uzdrawiającą, organizm wymienia wodę komórkową z częściowo naruszoną strukturą, na indywidualnie ustrukturyzowaną wodę, co pozwala wydłużyć czas życia i funkcjonowanie absolutnie wszystkich komórek człowieka. Organizm otrzymuje zdrową energię razem z każdym łykiem informacji energetycznie uaktywnionej wody. Stopniowo odbudowuje się układ immunologiczny, funkcja reprodukcji, postępuje proces odmładzania organizmu. Woda uzdrawiająca stymuluje funkcję regeneracji wszystkich komórek. Człowiek zdrowieje. Terapeutyczne zastosowanie tej metody daje zdumiewające wyniki.

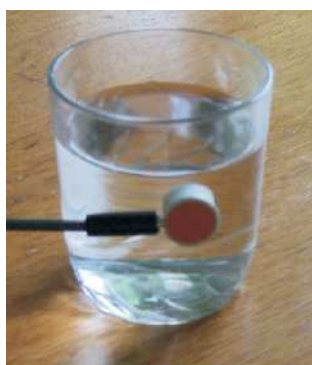
Schemat picia wody:

- rano na czczo wypić 100-150 ml wody z roztopionego lodu, potem po pół godziny taką samą ilość wody uzdrawiającej;
- w ciągu dnia powtarzamy te czynności 5-6 razy;
- wodę najlepiej pić przed jedzeniem;

Taki program stosować tylko przez 3-4 dni.

W następnych dniach pijemy tylko wodę uzdrawiającą. Lepiej pić małymi porcjami, ale często. W ciągu dnia należy wypić minimum 1,5 litra wody.

Wsluchuj się w siebie, organizm sam podpowie optymalny program zużycia wody.

Zdj. 1.

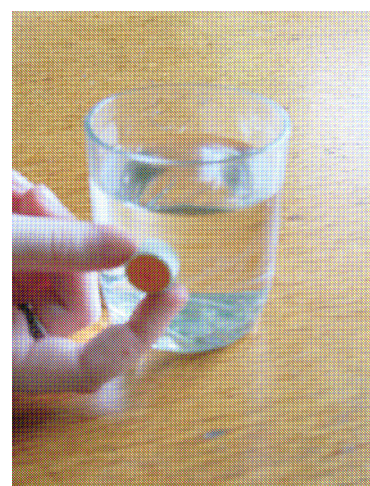
Zwyczajne strukturyzowanie wody, program 3, czas - 1 minuta, przez szkło kwarcowe. Można też nad powierzchnią wody czy przez folię (Zdj. 1. i Zdj. 2.).

Zdj. 2.

Strukturyzowanie wody z jednoczesnym przekazem informacji: wodę poddajemy „obróbce” przy pomocy jednego promiennika załączonego do generatora napięcia, a drugi promiennik (z zapisaną informacją) przystawiamy do pojemnika ze szkła kwarcowego, na jedną minutę (Zdj. 3.)

Możliwa jest strukturyzacja wody i przeniesienie informacji w zwykłej butelce plastikowej.

Zdj. 3.

Ogólne programy uzdrawiające FRI-terapii

(metodyka zaproponowane przez członka Akademii B.W. Gorodiskiego)

- I - program detoksykacji
- II. - program neuroendokrynnny
- III - program immunokorygujący
- IV - program przeciwinfekcyjny
- V - program przeciwpasożytniczy
- VI - program przeciwalergiczny

I. OCZYSZCZANIE ORGANIZMU: PROGRAM DETOKSYKACJI

Ludzkość wstąpiła do nowego tysiąclecia. Z czym weszła w nowy wiek?

Współczesny rozwój mocno pogorszył warunki życia człowieka. Lawina postępu technicznego, która ogarnęła ludzkość w drugiej połowie XX wieku, doprowadziła do nagłego pogorszenia środowiska, co przejawia się chemicznym i fizycznym zanieczyszczeniem środowiska, w pojawieniu się technogennych pól elektromagnetycznych, stale powiększającej się objętości informacji.

„Przeważająca część mieszkańców Ziemi cierpi z powodu zanieczyszczenia organizmu i w istocie powinno się mówić o nowym, szczególnym, endoekologicznym zachorowaniu. Różnorodne formy kliniczne, które są wyrażone w wielu nozologicznych wersjach. Problem endoekologii stał się problemem stulecia, istotnym czynnikiem przetrwania ludzkości. Z tego wynika, że endoekologiczna reakcja (oczyszczanie), odbudowa środowiska wewnętrznego, na dzień dzisiejszy jest najważniejszą sprawą praktyczną”. (W. P. Kaznaczejew, członek RANM, dyrektor INB Ogólnej Patologii i Ekologii Człowieka Syberyjskiego oddziału RANM. „Medicinskij westnik” Nr styczeń 1988).

Nasi przodkowie dawno doszli do wniosku, że jednym z warunków wyzdrowienia i utrzymania zdrowia jest dokonane w odpowiednim czasie wyprowadzenie z organizmu zgromadzonych tam szkodliwych i balastowych substancji. Ta myśl zawarta jest w pracach Hipokratesa, Avicenny i innych znanych lekarzy.

W okresie rozwoju wielu chorób wytwarza się stan, który w języku współczesnym jest zwany **intoksykacją endogenną**, albo **endotoksykozą**.

W ciągu życia człowiek przechodzi wielokrotnie takie intoksykacje – choruje na grypę, zwykłe przeziębienia, ma dolegliwości układu trawienia, w trakcie chorób gorączkowych i w wielu innych przypadkach.

Intoksykacja wyzwała poczucie choroby i powoduje zły stan ogólny, wpływając na ciężkość zachorowania. Usunięcie toksyn z potem, moczem, stolcem i powietrzem wydychanym prowadzi do polepszenia się samopoczucia, co może z własnego doświadczenia potwierdzić praktycznie każdy człowiek.

W normalnych warunkach zachowana jest równowaga pomiędzy procesami wydzielania soków, trawienia i wchłaniania. Proces sekrecji soków zachodzi we wszystkich odcinkach przewodu pokarmowego i jest zgodny z ilością i jakością otrzymanego pożywienia. Oprócz gruczołów ślinowych biorą w nim udział sekrecyjne

komórki żołądka i jelit, wątroba wydzielająca w dużej ilości żółć i część zewnątrzwydzielnicza trzustki.

W proces trawienia włączona jest mikroflora jelit, do której należy szczególna rola w życiu organizmu. Mikroby rozkładają część nie przetrawionego pożywienia, pomagają w przyswojeniu i wchłanianiu witamin, biorą udział w podtrzymaniu homeostazy. W efekcie w ustroju utrzymują się normalne dla egzystencji człowieka korzystne warunki. Dla stworzenia takiej harmonii niezbędnych jest kilka warunków, w tym jakościowo dobre i częste pożywienie, oraz woda.

Zdrowe narządy zdolne zapewnić rozkład i wchłanianie składników pożywienia, to odpowiednie zabezpieczenie organizmu przed agresywnymi sokami trawiennymi, istnienie zrównoważonej rodzajowo i ilościowo mikroflory jelit, wydalanie na czas resztek pokarmowych i wiele innych warunków, od których zależy stan naszego organizmu.

Codziennie tysiące limfocytów niszczą w organizmie zmienione, zużyte czy martwe komórki, drobnoustroje, pasożyty. Nadal jednak te „wspaniałości” pozostają w naszym wnętrzu. Częściowo wydalane są z moczem, żółcią, czy potem, a pozostała część nadal „zaśmieca” nasz organizm, wpływając niekorzystnie na ogólny stan zdrowia.

Prawdziwe oczyszczenie organizmu dokonane zostanie tylko wtedy, gdy te odpady zostaną wydalone całkowicie, bo jeśli chwieje się nasz dom, to naprawę musimy zaczynać od fundamentów, a dopiero na nim cegielka po cegielce wybudować nowy i mocny dom.

Podstawą są tu trzy najważniejsze programy, które zaleca się przeprowadzać u każdego przynajmniej jeden raz w roku:

1. program detoksykacji
2. program odbudowy ośrodków energetycznych
3. program odbudowy sprawnej funkcji kręgosłupa (za pomocą metody trzech ścieżek)

Oczyszczanie, czyli detoksykacja – to wyprowadzenie z organizmu wolnych rodników, toksyn, soli metali ciężkich, aminokwasów, oczyszczenie ze szlamów, śluzów, złogów, itp.

Zgodnie z zasadami starożytnej medycyny chińskiej, procedury te należy przeprowadzać w godzinach maksymalnej aktywności południka jelita grubego, między godziną 5 a 7 rano, lub w okresie maksymalnej aktywności potrójnego ogrzewacza w godzinach 21 – 23, podczas malejącego księżyca.

Obecnie klasyczna medycyna zna bardzo wiele metod detoksykacji - dokonywanych za pomocą enterosorbentów, plazmaferezy i innych. Specjaliści w dziedzinie medycyny już dawno doszli do wniosku, że oczyszczanie organizmu jest niezbędne. W niektórych przypadkach wyłącznie poprzez gruntowne oczyszczenie organizmu można rozwikłać wiele problemów zdrowotnych. Oprócz tego przed poważniejszymi terapiami leczniczymi, zalecanym jest program detoksykacji, mający na celu zwiększenie skuteczności terapeutycznej.

Aparat **CEM TECH** pozwala przeprowadzić program detoksykacji bez bólu, dostatecznie skutecznie i bardzo „rozumnie”, ponieważ ten przyrząd jest „najlepszym homeopatą”. Pozwala on wprowadzić do organizmu to, co jest potrzebne w danej chwili, w takim stężeniu, które jest niezbędne w danym momencie. Przy tym przypomnieć trzeba, że **zbyt szybka detoksykacja jest szkodliwa!**

Toksyny z komórek trafiają do krwi, a jeśli będzie ich zbyt dużo, mogą wnikać w różne struktury mózgu i warstwy podkorowej nie posiadającej bariery oddzielającej jej od krwi (podwzgórze). To może doprowadzić do bardzo złego samopoczucia, apatii, bólów i zawrotów głowy, osłabienia, mdłości, nadmiernego pocenia się. Dlatego zaleca się **oczyszczanie organizmu przeprowadzać planowo, konsekwentnie, bez pośpiechu, w kilku etapach.**

1. ETAP - OCZYSZCZANIE MOCZU

W ciągu doby przez nerki przepływa około 2000 litów wody zawartej we krwi, która podlega filtracji a do moczu przechodzą produkty przemiany materii, toksyny, inne związki czy minerały znajdujące się we krwi w nadmiarze. Dlatego pod względem informacyjnym mocz i krew odpowiadają sobie w stu procentach.

Rozpoczynamy od odczytu informacji z moczu porannego.

Zbieramy do szklanego naczynia niewielką ilość moczu porannego – najlepiej ze środkowego strumienia.

Informację z porannego moczu odczytuje się przez szkło kwarcowe, lub cienką folię spożywczą, promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas - 1 minuta (można nad powierzchnią) – Zdj. 4. i Zdj. 5. **Zawsze przykładamy białą część promiennika do naczynia – nie odwrotnie!**

Zdj. 4.

Zdj. 5.

Następnie promiennik, którym zbierana była informacja z moczu, odłączamy od kabla i przykładamy na czas 1 minuty do naczynia ze szkła kwarcowego wypełnionego wodą pitną w ilości ok. 1,5 litra, przez 1 minutę. **Jednocześnie strukturyzujemy wodę** przy użyciu drugiego promiennika - program 3, czas - 1 minuta.

Powtórzmy – do naczynia z wodą mają być przymocowane dwa promienniki jednocześnie (białą częścią!): promiennik zawierający informację zebraną z moczu – odłączony od przewodu i promiennik podłączony przewodem z aparatem strukturyzujący wodę (program 3, czas – 1 minuta).

Jako naczynia możemy użyć butelki plastikowej. Taką wodę (ok. 1,5 litra) wypijamy stopniowo w ciągu doby. Informację można też przenieść na inne nośniki (wosk, miód, konfitury).

Zdj. 6.

Zdj. 7.

Czasokres kuracji: u osób starszych lub poważnie chorych zaleca się oczyszczanie moczu prowadzić przez dwa tygodnie.

Metoda kontroli: subiektywna – wzrokowo ocenia się barwę moczu, zapach, przejrzystość, obecność osadu. Można też dokonać analizy laboratoryjnej.

2. ETAP – OCZYSZCZANIE JELIT

Odczytujemy informację ze stolca - najlepiej porannego. Sposób postępowania taki sam jak z moczem. Można również nanieść niewielką ilość kału na cienką folię, nakryć drugą folią.

Informację najlepiej odczytywać poprzez szkło kwarcowe lub cienką folię spożywczą, żółtym promiennikiem, program 2, czas - 1 minuta.

Następnie promiennik odłączamy od przewodu i przykładamy go do naczynia z wodą pitną, jednocześnie strukturyzując ją drugim promiennikiem przez 1 minutę, program 3.

Należy wypijać 1,5 litra dziennie takiej wody. Informację można też przenieść na inne nośniki (wosk, miód, konfitury).

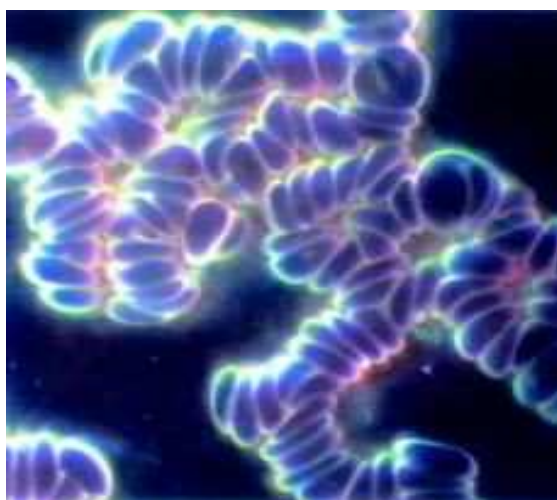
Czas kuracji: osoba starsza lub ciężko chora – przez 3 tygodnie.

Metoda kontroli: subiektywna – znika nieprzyjemny zapach, stolec przestaje być lepki, nie zawiera śluzu. Można dokonać analizy laboratoryjnej kału.

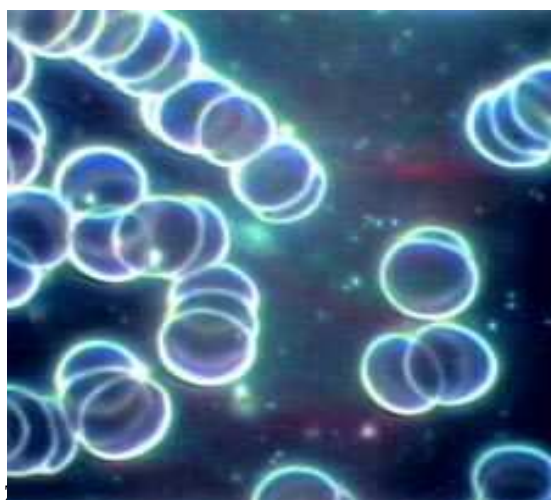
3. ETAP – OCZYSZCZANIE KRWI

Krew jest transportowym układem organizmu, zaopatrującym wszystkie komórki w niezbędne składniki, dostarczającym im informacji. Od sprawności układu krwionośnego bardzo wiele zależy. W przypadku zaburzenia jego funkcji lub do zamknięcia światła najdrobniejszych naczyń krwionośnych dochodzi do niedotlenienia, zakwaszenia i zagłodzenia komórek i tkanek organizmu.

Erytrocyty odpowiedzialne za transport tlenu i dwutlenku węgla powinny być równe, ustalonej wielkości, bez tendencji do rulonizacji. Często jednak dochodzi do zmiany kształtu i wymiarów erytrocytów, sklejając się tworzą „słupki monet”, co wręcz uniemożliwia im wypełnianie ich zadań. W naczyniach krwionośnych pojawia się nadmiar glukozy, kryształy kwasu moczowego, nadmiernie dużo cholesterolu czy trójglicerydów.

Zdj. 8. Zlepianie się (rulonizacja) erytrocytów.

Zdj. 9. Erytrocyty prawidłowe

Źródło: Euroinstytut Medycyny Bioenergetycznej w Lichtenstein

Metoda oczyszczania krwi polega na wykonywaniu poniższych procedur.

Odczytujemy informację z moczu porannego (Zdj.10. i Zdj. 11.): program 2, czas – 1 minuta, przez szkło kwarcowe lub folię spożywczą, promiennikiem żółtego koloru - **przykładamy promiennik do naczynia lub folii kolorem białym!**

Zdj. 10.

Zdj. 11.

Następnie odłączamy promiennik od przewodu i przykładamy go na skórę (kolorem białym do skóry!) w rzucie tętnicy np. promieniowej, na okres 6-8 godzin (Zdj. 12.).

Zdj. 12.

Czasokres kuracji: osoba starsza lub ciężko chora – przez 3 tygodnie, w pozostałych przypadkach 7 dni.

4. ETAP – OCZYSZCZANIE LIMFY (CHŁONKI)

Limfa, to „kanalizacja organizmu”, działająca na potrzeby komórek i tkanek. Substancje wyrzucone z komórek trafiają do chłonki. Tutaj trafiają również związki tłuszczowe wchłaniane z jelit. Chłonka przepływa przez węzły chłonne zlokalizowane w obrębie całego organizmu np. pod kolanami, w dołach łokciowych, w dołach pachowych, pod szczęką (to te dostępne nam miejsca). Obowiązkowo należy oczyszczać chłonkę w ramach prowadzonego programu oczyszczającego.

Metoda A. Informację z moczu porannego odczytujemy jak w poprzednich programach oczyszczających.

Zdj. 13.

Zdj. 14.

Po odłączeniu kabla, promiennik umieszczamy na skórze w rzucie któregośkolwiek naczyń limfatycznych i przyklejamy na 6-8 godzin (np. w okolicy jamy podbojczykowej lub 1-1,5 cm w lewo od pępka) – kolorem białym do skóry (Rys. 10. i Rys. 11.)

Rys. 10.

Rys. 11.

Czasokres kuracji: osoba starsza lub ciężko chora – przez 2 tygodnie, w pozostałych przypadkach 7 dni.

Metoda B. Informację z tętnicy promieniowej odczytujemy promiennikiem zielonym lub żółtym, program 2, czas - 1 minuta.

Rys. 12.

Po odłączeniu promiennik przyklejamy na skórze w rzucie naczyń limfatycznych, na okres 6-8 godzin (np. w okolicy jamy podbojczykowej lub 1 – 1,5 cm na lewo od pępka) – kolorem białym do skóry (rys. 13. i Rys. 14.).

Rys. 13.

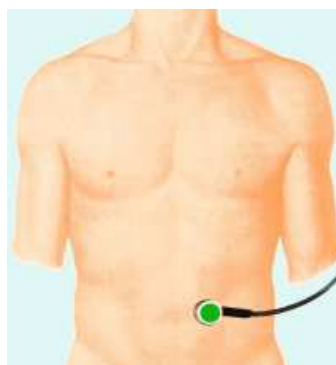
Rys. 14.

Czasokres kuracji: osoba starsza lub ciężko chora – przez 2 tygodnie, w pozostałych przypadkach 7 dni.

Metoda C. Informację odczytujemy z wybranego naczynia limfatycznego (np. jamy podobojczykowej lub 1 – 1,5 cm na lewo od pępka), promiennikiem zielonego koloru, program 2, czas – 1 minuta (Rys.15. i Rys..16.).

Rys. 15.

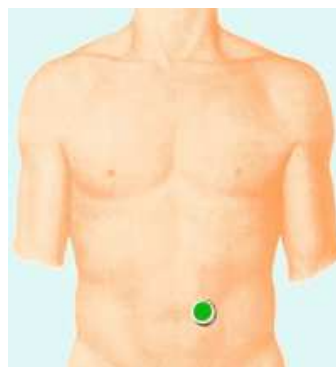

Rys. 16.

Po odłączeniu kabla, promiennik pozostawia się dokładnie w tym samym miejscu, przez 8-12 godzin (Rys. 17. i Rys. 18.).

Rys. 17.

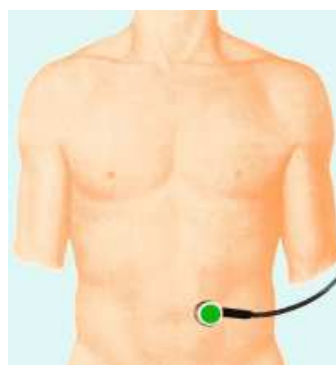
Rys. 18.

Równolegle oddziałujemy programem SWCZ w rzucie przetoki limfatycznej, program 3, czas - 5 minut codziennie wieczorem (Rys. 19. i Rys. 20.)

Czasokres kuracji: 7-10 dni.

Rys. 19

Rys. 20.

II. PROGRAM NEUROHORMONALNY

To piękny, odmładzający program, cofający wiek biologiczny człowieka o 10-15 lat. Cały układ hormonalny sterowany jest od góry ku dołowi. Naprzeciwko każdego ośrodka energetycznego znajduje się gruczoł dokrewny (hormonalny).

• Naprzeciwko VII ośrodka	-	podwzgórze.
• Naprzeciwko VI ośrodka	-	przysadka mózgowa
• Naprzeciwko V ośrodka	-	tarczyca
• Naprzeciwko IV ośrodka	-	grasica
• Naprzeciwko III ośrodka	-	trzustka
• Naprzeciwko II ośrodka	-	nadnercza
• Naprzeciwko I ośrodka	-	gruczoły płciowe

Zaburzenie hormonalne – to naruszenie funkcji układu hormonalnego regulującego szerokie spektrum fizjologicznych funkcji, za pomocą produkowanych przez gruczoły dokrewne hormonów.

Hormony są chemicznymi pośrednikami, przekazującymi informacje komórkom i regulującymi różne funkcje fizjologiczne organizmu. Są one wydzielane do krwioobiegu i wiążą się ze specyficznymi receptorami na powierzchni komórek lub tkanek docelowych.

Obecność hormonu uruchamia łańcuch reakcji pobudzających zmiany funkcji komórki. Działanie wielu hormonów skierowane jest na zapobieganie ostrym zmianom wewnętrznego środowiska człowieka (zaburzeniom homeostazy). Zmiana bilansu cieczy, ciśnienia w tętnicach, zawartości glukozy lub stężenia elektrolitów spowodowana jest przez hormony, które reagują w ciągu minut i są absolutnie niezbędne dla utrzymania stabilności środowiska wewnętrznego.

Hormony kontrolują ekspresję genetycznie programowanych zdolności tkanek do wzrostu i dojrzewania. Hormon wzrostu, płciowe hormony steroidowe, insulina, hormony tarczycy, niezbędne są dla życia, normalnego wzrostu i rozwoju organizmu.

Istotną rolę hormony odgrywają w procesach reprodukcji. Regulują rozwój płciowy, produkcję i dojrzewanie komórek płciowych. Wiele aspektów zachowania się związanego z płcią u mężczyzn i u kobiet kontrolowane jest przez układ hormonalny. Interesującym jest fakt, że w organizmie mężczyzn i kobiet są jednakowe hormony. Dymorfizm płciowy określany jest ilościowymi różnicami, różnicą w programach genetycznych jak również różnicowaniem komórek docelowych.

Większość hormonów wywołuje wielokierunkowe efekty. Jako przykład można podać testosteron: bierze on udział w embriogenezie, wzroście i rozwoju męskiego układu moczowo-płciowego, spermatogenezie, wzroście włosów, tworzeniu się erytrocytów, rozwoju i zachowaniu mięśni, powiększeniu gruczołu krokowego, w procesach normalnego starzenia się itp. Chociaż działanie testosteronu jest tak różnorakie, wszystkie jego efekty są wynikiem jednego mechanizmu molekularnego, podobnego dla wszystkich hormonów steroidowych.

Wiele znaczących procesów homeostazy, w szczególności tych, które są niezbędne do przeżycia, regulowana jest kilkoma hormonami, np. utrzymanie bilansu elektrolitów, wysokości tętniczego ciśnienia krwi i zawartości glukozy w surowicy krwi. Wpływ kilku hormonów na stężenie np. glukozy we krwi zapewnia nadmiar funkcji – „sieć bezpieczeństwa” – i gwarantuje utrzymanie bilansu środowiska wewnętrznego.

I tak, insulina obniża poziom glukozy we krwi, gdy glukagon uruchamia rząd procesów, zwiększających dostęp glukozy; kortyzol, hormon wzrostu i katecholamina również biorą czynny udział w regulowaniu poziomu glukozy we krwi.

W niektórych procesach hormony nie odgrywają roli w uruchomieniu lub podstawowej regulującej roli, jednak ich obecność jest niezbędna dla normalnego funkcjonowania. Np. hormon tarczycy i kortyzon nie dominują w procesie regulacji wzrostu i rozwoju, jednak są niezbędnymi dla ich ukończenia. Brak (lub deficyt) hormonów tarczycy i kortyzolu prowadzi do opóźnienia wzrostu.

Ważnym elementem funkcjonowania układu hormonalnego jest kontrola produkcji i sekrecji hormonów z mechanizmem sprzężenia zwrotnego. Zwykle sprzężenie ma ujemny charakter, kiedy produkt końcowy tłumi własną produkcję. Są jednak przykłady dodatniego sprzężenia zwrotnego, kiedy produkt końcowy pobudza dalszą sekrecję, wzmacniając pracę całego układu.

Faktycznie wszystkie hormony są wersjami substancji chemicznych jednego lub dwóch typów, będąc peptydami – pochodnymi aminokwasów lub steroidami – pochodnymi cholesterolu.

Większość hormonów oddziałuje na wiele tkanek bezpośrednio, lub pośrednio, przez współdziałanie z innymi hormonami. Produkcja wielu hormonów odbywa się w cyklu rytmicznym, co wpływa na znaczne wahania ich poziomu w surowicy krwi. W ciągu dnia stężenia hormonów wahają się, zmieniając się tak bardzo, że gdyby ich minimalne i maksymalne stężenia utrzymywały się dostatecznie długo, doprowadziło by to do niekorzystnych efektów.

Są stany patologiczne, przy których zawartość hormonu jest prawidłowa, jednak w rzeczywistości poziom ten nie jest zgodny z zapotrzebowaniem organizmu w danej porze doby, lub nie odpowiada warunkom środowiska. Rytm sekrecji hormonalnej i natężenia szeroko zmieniają się w czasie. Poziomy hormonów mogą zmieniać się w ciągu minut i godzin. (np. insulina), w ciągu dnia (kortyzon), w ciągu tygodni (cykl menstrualny) lub dłuższych okresów (sezonowe wahania produkcji tyroksyny). Charakter sekrecji zależy też od wieku człowieka. Większość klinicznych zaburzeń hormonalnych jest wynikiem nadczynności lub zmian anatomicznych w obrębie gruczołów czy tkanki docelowej.

W niektórych przypadkach np. przy nowotworze przysadki mózgowej, u tego samego pacjenta są uruchomione wszystkie trzy mechanizmy. Adenoma przysadki mózgowej jest anomalią anatomiczną, z którą jest związana nadmierna produkcja hormonów. Jednocześnie ucisk guza na pobliskie zdrowe tkanki prowadzi do nadczynności innych komórek gruczołowych przedniej części przysadki mózgowej. Znaki hormonalnej hiperfunkcji pojawiają się w wyniku różnych mechanizmów.

Samoczynna, immunologiczna destrukcja gruczołów przedstonkowych – to najbardziej rozpowszechniona przyczyna (cukrzyca insulinozależna, pierwotna niewydolność nadnerczy i pierwotny hipogonadyzm). Choroby ziarnicze (sarkoidoza), zakaźne (gruźlica), nowotwory, zator w wyniku krwotoku porodowego, prowadzą czasem do destrukcji lub częściowego uszkodzenia gruczołów hormonalnych, obniżając produkcję hormonów i wyrażają się jako klasyczny objaw hipofunkcji (niedoczynności). Chirurgiczne usunięcie lub destrukcja gruczołu w wyniku działania leków chemioterapeutycznych, jak również napromieniowania, są przyczynami niewydolności hormonalnej.

Mutacja genów, wiodąca do zmiany struktury hormonu zwykle ma wpływ na jego funkcję i powoduje stan klinicznej niedoczynności. Czasem tkanki docelowe nie reagują na działanie hormonów, czyli stwarza się stan „hormonalnej oporności”, co jest uwarunkowane anomalią na powierzchni komórki i wewnątrzkomórkowych receptorów, naruszeniem metabolizmu hormonu w komórce lub innymi usterkami w przekazie sygnału, wpływającym na funkcję hormonu.

Oporność na działanie hormonu może być dziedziczna i uwarunkowana genetycznie, również nabyta oporność insulinowa przy otyłości lub kombinowana w cukrzycy typu drugiego. Większość stanów oporności ustala się na podstawie nadmiernej

ilości hormonu we krwi, ponieważ przy niedostatecznej funkcji hormonu, z reguły zwiększa się jego produkcja.

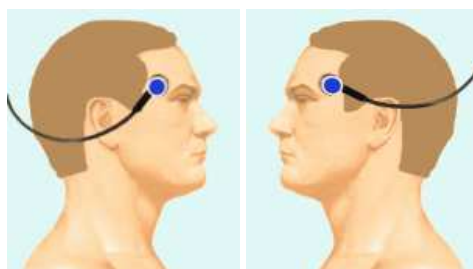
Z powodu tego kompensującego mechanizmu (układ sprzężenia zwrotnego), wiele stanów nie jest rozpoznawanych aż do chwili jego wyczerpania. Przy schorzeniach autoimmunologicznych, uczuleniach, proces patologiczny nie zależy od lokalizacji - problem tkwi w mózgu i narządzie, który zaczyna pracować autonomicznie (niezależnie). Ustalono, że jeśli taka sytuacja zaistnieje jednocześnie w trzech narządach – w ciągu pół roku do roku rozwija się schorzenie onkologiczne.

Podstawowe ośrodki mózgu sterują praktycznie wszystkim: temperaturą, przemianą materii, gruczołami dokrewnymi, układem odpornościowym. Pomiędzy pracą lewej i prawej półkuli nie powinno być asymetrii większej niż 2-3%. Szyszynka jako gruczoł jest dyrygentem procesów zachodzących w organizmie. Istota zaburzeń rytmu serca może wynikać z problematycznej pracy szyszynki.

Metodyka stosowania aparatu CEM TECH w programie neurohormonalnym

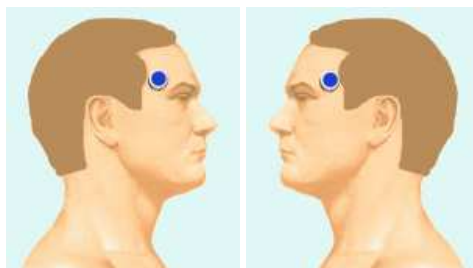
Etap pierwszy.

Informację odczytujemy w rzucie przysadki mózgowej, podwzgórza, szyszynki (okolica skroni z lewej lub prawej strony), promiennikiem niebieskiego koloru, program 2, czas - 1 minuta (Rys. 21).

Rys. 21

Następnie promiennik odłączamy od przewodu i pozostawiamy przyklejony do skóry przez okres 8-12 godzin (odpowiednio: Rys.21 i Rys. 22).

Rys. 22.

W następnym dniu te same czynności wykonujemy po drugiej stronie.

Czasokres kuracji: codziennie, zmieniając strony, po 4 seanse z każdej strony. Łącznie 8 dni. Przy poważnych problemach zdrowotnych czas należy wydłużyć do 10-14 dni.

Etap drugi.

Informację odczytujemy w rzucie tarczycy (w strefie szyi), promiennikiem niebieskiego koloru, program 2, czas - 1 minuta (Rys.23).

Następnie promiennik odłączamy od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu przez 8-12 godzin (Rys. 24.).

Czasokres kuracji: 7-10 dni, w poważniejszych stanach chorobowych 2-3 tygodnie.

Rys. 23.

Rys. 24.

Etap trzeci.

Informację odczytujemy w rzucie grasicy (górna część mostka, 3-4 cm poniżej tarczycy), promiennikiem niebieskiego koloru, program 2, czas - 1 minuta.

Następnie promiennik odłączamy od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu przez 8-12 godzin (odpowiednio: Rys. 25. i Rys. 26.).

Czasokres kuracji: 7-10 dni. W poważniejszych stanach chorobowych 2-3 tygodnie.

Rys. 25.

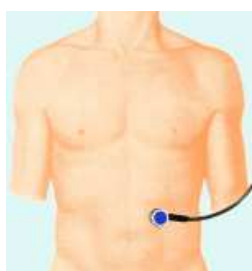

Rys. 26.

Czwarty etap

Informację odczytujemy w rzucie trzustki (2-3 cm na lewo od pępka), promiennikiem niebieskim lub perłowym, program 2, czas - 1 minuta. Promiennik odłączamy od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu przez 8-12 godzin (odpowiednio: Rys. 27 i Rys. 28. oraz Rys. 29. i Rys. 30.).

Czasokres kuracji: 7-10 dni. W poważniejszych stanach chorobowych 2-3 tygodnie.

Rys. 27.

Rys. 28.

Rys. 29.

Rys. 30.

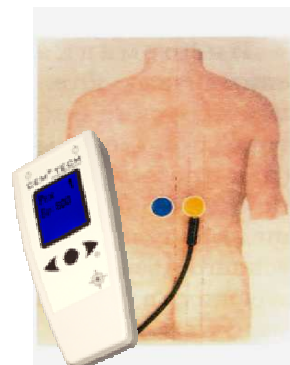
Etap piąty.

Informację odczytujemy w rzucie grasicy, z prawej i lewej strony, na 1,5 – 2 cm z boku od kręgosłupa na wysokości 12-stego kręgu piersiowego (naprzeciwko dołka), promiennikiem niebieskiego koloru, w 2-gim programie, przez 1 minutę. Można działać naprzemiennie, można działać jednocześnie promiennikiem koloru niebieskiego albo promiennikiem innego koloru. Następnie promiennik odłączamy od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu przez 8-12 godzin (odpowiednio: Rys. 31. – Rys. 36)..

Czasokres kuracji: 2 tygodnie.

Rys. 31.

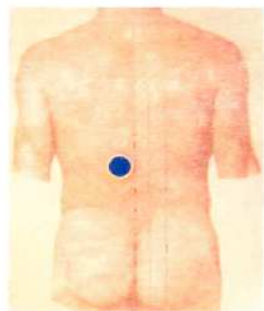
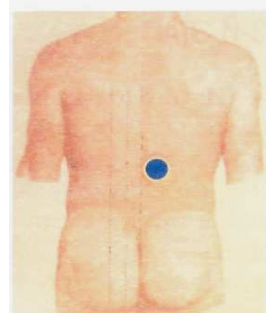

Rys. 32.

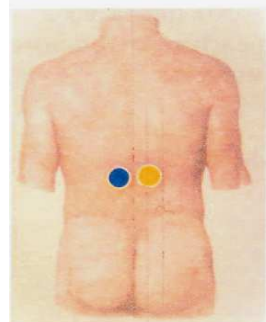
Rys. 33.

Rys. 34.

Rys. 35.

Rys. 36.

Etap szósty

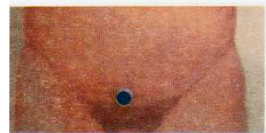
Rys. 37.

Rys. 38.

Rys. 39.

Rys. 40.

Informację odczytujemy z okolicy podbrzusza. U mężczyzn z kości łonowej, u kobiet od strony pochwy po stronie lewej i prawej, promiennikiem niebieskiego koloru, program 2, czas - 1 minuta. Terapię można stosować naprzemiennie lub jednocześnie obustronnie. Używamy promiennika niebieskiego lub innego koloru. Promiennik (promienniki) odłączyć i pozostawić w tym samym miejscu przez 8-12 godzin (odpowiednio: Rys. 38. – Rys. 40.).

Czasokres kuracji: 2 tygodnie.

Program neurohormonalny wystarczy zastosować 2-3 razy w roku. W przypadku zmian patologicznych, do problematycznego gruczołu powracamy i prowadzimy terapię cyklicznie przez 4 dni z 5-cio dniową przerwą.

Program neurohormonalny pozwala uruchomić pracę wszystkich gruczołów dokrewnych.

III. PROGRAM IMMUNOKORYGUJĄCY

Nasz układ odpornościowy – to linia obrony od wszystkiego, co nie „my” – to szeroka kategoria obcych nam substancji i mikroorganizmów. Układ odpornościowy czuwa i niszczy komórki nowotworowe, które pojawiają się w naszym organizmie co minutę.

Współczesne badania statystyczne na pierwszym miejscu stawiają patologie związane z obniżeniem odporności. Układ odpornościowy zapewnia organizmowi człowieka wielostopniową obronę przed inwazją z zewnątrz. Układ odpornościowy, to zespół narządów limfatycznych (chłonnych), tkanek i komórek, zapewniających nadzór nad stabilnością komórkowego składu organizmu.

Centralne narządy układu odpornościowego to szpik kostny i grasica. To one „uczą” komórki. Narządy peryferyjne lub wtórne układu odpornościowego, to węzły chłonne, śledziona, skupienia grudek limfatycznych w jelitach (kępki Peyera), w których zachodzą bezpośrednio reakcje odpornościowe.

Pierwsze nawiązują kontakt z mikroorganizmami i toksynami tzw. białka alarmowe, produkowane w wątrobie. Do nich zaliczane jest C-reaktywne białko, które pojawia się we krwi nie tylko w razie zakażenia, ale również chorobie reumatycznej, zapaleniach stawów, nowotworach złośliwych, urazach. Członkiem tej samej rodziny jest białko tzw. amyloid serwatkowy. On również należy do grupy białek „ostrej fazy”.

Podczas procesów zapalnych, do 3 % syntezy białkowej wątroby może przypadać na syntezę tych właśnie protein, nawet kosztem obniżenia produkcji innych białek. Oczywiście, że dla organizmu nie jest to obojętne, jednak widocznie białka „ostrej fazy” w tym momencie są organizmowi bardziej potrzebne. Białko C-reaktywne i reaktywny amyloid A czynnie wiążą i wyprowadzają z organizmu drobnoustroje i ich toksyny. Pobudzają również pracę innych obronnych mechanizmów układu odpornościowego.

Następnym ogniwem układu odpornościowego są krwinki białe, produkowane przez szpik kostny. Do nich należą leukocyty – grupa rozmaitych komórek, pełniących funkcję fagocytozy (pożerania) obcych mikroorganizmów. To komórki szybkiego reagowania, które pierwsze przystępują do walki z infekcją, chwytają „przybyszy”, unieczynnijają ich a potem przetrawiają za pomocą własnych enzymów fermentacyjnych.

Klasyczny przykład – dostanie się obcego ciała pod skórę. Każdy wie, że zadrę trzeba usunąć jak najszybciej, żeby uniknąć komplikacji, ponieważ w uszkodzonym miejscu rozpoczyna się reakcja zapalna, z towarzyszącym jej bólem, zaczerwienieniem skóry, podwyższeniem się temperatury i naruszeniem funkcji.

Zaczerwienienie oznacza lokalne poszerzenie drobnych naczyń krwionośnych i włosowatych z powodu oddziaływania na nie szczególnej substancji – histaminy, która jest wydzielana przez jeden z rodzajów leukocytów – bazofile. W wyniku działania histaminy narastają objawy zapalenia, uaktywnia się układ hemaglutynacji krwi, a do przestrzeni międzykomórkowych docierają substancje zwane prostaglandynami. To wszystko przyciąga do miejsca uszkodzenia fagocyty, które powinny unieszkodliwić obce ciało. Ten mechanizm układu odpornościowego nie jest specyficzny. On włącza się, kiedy do organizmu wnikają ciała obce.

Jedyny rodzaj obrony komórkowej naszego organizmu, to limfocyty. We krwi są dwa rodzaje limfocytów: jedne to limfocyty T, przechodzące okres dojrzewania i „nauki” w grasicy, drugi to limfocyty B, dojrzewające w szpiku kostnym, skąd trafiają do krwi.

Funkcje które pełnią komórki są różne.

Limfocyty T stanowią 70-80% wszystkich limfocytów krwi. Rozmnażają się one w tkance limfatycznej. W przypadku pojawienia się komórek nowotworowych, wstrzymują ich wzrost i niszczą źródła zagrożenia nowotworowego. Komórki T

wydzielają pewną toksyczną substancję powodującą ginięcie komórek – celów (od *cellula* – łac. - komórka). Specjaliści nazywają te komórki „kilerami” – NK – *Natural Killers*.

Oprócz tego w organizmie są komórki T pomagające w odpowiedzi odpornościowej limfocytom B – komórki „helpery” (pomocnicze) i odwrotnie działające T-supresory - tłumiące reakcję odpornościową.

Niezależnie od wyżej opisanych procesów i odpowiedzi odpornościowej jest jeszcze jeden mechanizm obrony – odporność humoralna („*humor*” oznacza „ciecz”). Komórki zwane limfocytami B posiadają właściwości produkowania szczególnych białek – immunoglobulin, które są specyficznymi białkami dla poszczególnych rodzajów drobnoustrojów i ich toksyn. Te białka są specyficzne a ich działanie skierowane jest przeciwko konkretnemu mikroorganizmowi lub toksynie. Rozpoznają je, neutralizują i wyprowadzają z organizmu. Limfocyty B na całe życie zapamiętują swoich wrogów i są gotowe wyprodukować globuliny przeciwko każdemu z nich. Rozróżnia się kilka typów immunoglobulin. Oznaczone są literami Ig M, Ig G, IgA, IgE.

Mimo posiadania potrójnej bariery obronnej przed różnymi czynnikami chorobotwórczymi, ludzie często przeziębają się, chorują na grypę, anginę, różne inne infekcje, zakażenia, choroby nowotworowe. Dlaczego tak się dzieje ?

Pierwsza przyczyna, to masowość inwazji mikroorganizmów, kiedy fagocyty nie są w stanie nadążyć z likwidacją ogromnej ilości mikrobów.

Druga przyczyna, to niedostateczny napływ komórek obronnych do ogniska choroby z powodu niedokrwienia i uszkodzenia tkanek.

Trzecia przyczyna, najbardziej prawdopodobna, to obniżenie sił obronnych organizmu, przejawiające się w ogólnym osłabieniu, lub złej pracy poszczególnych narządów: niedostateczne odżywienie, wyczerpanie fizyczne, dysbakteriozy i zaburzenie funkcji wątroby, działanie szkodliwych czynników środowiska, nadmierne nagromadzenie wolnych rodników, promieniowanie jonizujące – wszystko to prowadzi do zniszczenia komórek obronnych. Działanie stresu na organizm, nadmierne obciążenie fizyczne również prowadzą do obniżenia sił odpornościowych.

Niedomogi układu obronnego wystąpić mogą również w przypadku niedostatecznej ilości produkowanych fermentów (enzymów), które odgrywają znaczącą rolę w reakcjach obronnych. Synteza białka odbywa się w wątrobie, pełniącej w ludzkim organizmie wiele rozmaitych zadań. W razie uszkodzenia i naruszenia funkcji wątroby zaburzona jest funkcja wielu układów, w tym i immunologicznego. Układ immunologiczny odgrywa olbrzymią rolę w regeneracji komórek.

Układ immunologiczny - podsumowanie.

1. Na pierwszym miejscu jest szpik kostny. W nim mają początek: układ obronny, krew, wszystkie komórki każdego narządu i układu. Są to komórki macierzyste. Szpik kostny znajduje się w jamach szpikowych mostka, kościach długich rąk i nóg, kościach miednicy, kręgach kręgosłupa. Przy terapii za pomocą naszego urządzenia, najbardziej wygodną okolicą jest mostek. Szpik kostny ulega uszkodzeniu przy urazach kości (złamaniach), po napromieniowaniu promieniami jonizującymi rtg albo gamma.
2. Następnym znaczącym dla układu obronnego narządem jest grasica. W niej dojrzewają limfocyty T.
3. Tkanki limfatyczne w jelitach, płucach, śledzionie, wątrobie.
4. Krew obwodowa.

Metodyka stosowania aparatu CEM TECH w programie immunokorygującym

Terapia podzielona jest na dwa etapy:

- 1) ogólna odbudowa układu obronnego jako całości
- 2) ukierunkowanie na konkretną infekcję.

1. Odbudowa układu obronnego - program ogólny.

Informację odczytujemy ze szpiku kostnego (dolna część mostka - 1/3). Promiennik czerwony, program 2, czas - 1 minuta. Odłączamy promiennik od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu przez 8-12 godzin. Działanie promiennika pobudza wyjście komórek macierzystych ze szpiku kostnego (Rys.41. i Rys. 42.).

Czasokres kuracji: 3-7 dni

Rys. 41.

Rys. 42.

Kolejną informację odczytujemy z grasicy (górną część - 1/3 - mostka). Promiennik niebieski, program 2, czas - 1 minuta. Promiennik po odłączeniu od przewodu pozostawiamy w tym samym miejscu przez 8-12 godzin. Pobudzamy wtedy dojrzewanie limfocytów T (Rys. 43. i Rys. 44.).

Czasokres kuracji: 3-7 dni.

Rys.43.

Rys. 44.

Rys. 45.

Rys. 46.

Rys.

47.

Rys. 48.

Następną informację odczytujemy z krwi krążącej (np. z tętnicy promieniowej), promiennikiem czerwonego koloru, program 2, czas 1 minuta. Promiennik po odłączeniu od przewodu pozostawiamy w tym samym miejscu przez 8-12 godzin – Rys.45. i Rys. 46.

Czasokres kuracji: 5-7 dni.

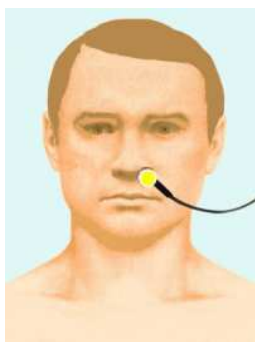
Informację odczytujemy również ze szpiku kostnego (dolna 1/3 mostka), promiennik koloru czerwony, program 2, czas – 1 minuta. Promiennik po odłączeniu od przewodu kładziemy na tętnicy promieniowej i pozostawiamy przez 8-12 godzin – Rys. 47. i Rys. 48.

Czasokres kuracji: 3-7 dni.

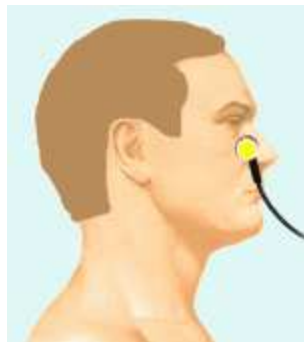
2. Usuwanie z organizmu konkretnej infekcji

Informację odczytujemy z wydzieliny (np. przy katarze) lub skóry nad zakażonym narządem, promiennikiem koloru żółtego lub czerwonego, program 2, czas - 1 minuta. Odłączony promiennik przykładamy w rzucie tętnicy obwodowej np. promieniowej na 8-12 godzin.

Czasokres kuracji: 3-7 dni

Rys. 49.

Rys. 50.

Rys. 51.

IV. PROGRAM PRZECIWINFEKCYJNY

Choroby zakaźne znane są ludzkości od czasów starożytnych. Epidemie pustoszyły ogromne terytoria (całe państwa a nawet kontynenty).

Trzeba podkreślić, że proces infekcyjny jest jednym z najbardziej skomplikowanych procesów biologicznych w naturze. Rośnie liczba nowych, przedtem nieznanymi nauce chorób a ich przebieg niejednokrotnie jest dramatyczny. Jeśli w latach 50-tych XX wieku liczone ok. 1000 chorób zakaźnych, to obecnie znanych jest ponad 1200.

Choroby zakaźne – to takie, które powstają w wyniku wtargnięcia do żywego organizmu chorobotwórczego patogenu. Na jego działanie organizm odpowiada reakcjami obronnymi. Obecnie wiadomo, iż dominująca część chorób, na jakie zapada ogólnie zdrowy człowiek, to w zasadzie choroby zakaźne.

Niezależnie od powyższego, wiadomym jest, iż czynnik infekcyjny jako czynnik szkodliwy może mieć wpływ na ujawnienie się niezakaźnych chorób.

Udowodniono np. rolę paciorkowca w rozwoju choroby reumatycznej, znana rola chlamydii w rozwoju miażdżycy tętnic.

W powstaniu pierwotnego raka wątroby nie wyklucza się udziału wirusów wirusowego zapalenia wątroby.

Helikobakterie wybiórczo uszkadzają ochronną warstwę błony śluzowej żołądka i dwunastnicy co w efekcie prowadzi do przewlekłego nieżytu żołądka, zanikowych zmian śluzówki w obrębie żołądka i dwunastnicy.

Z reguły każda choroba ma własny czynnik zakaźny. Chociaż są wyjątki – kiedy jedna choroba może być wywołana przez kilka różnych czynników np. sepsa. Lub odwrotnie – jeden czynnik (paciorkowiec) może zainicjować różne choroby (angina, płonica, róża).

Główną cechą osoby chorej zakaźnie jest to, iż wydala do środowiska drobnoustroje będąc przez to źródłem infekcji dla innych. Chorobom infekcyjnym zawsze towarzyszą ogólne reakcje organizmu: podwyższenie temperatury ciała lub gorączka, czasem toksyczne porażenie układu nerwowego. Choroby infekcyjne cechują się dużą dynamiką. Objawy choroby zmieniają się szybko przechodząc jedno w drugie np. pojawia się wysypka i szybko znika, rozstrój żołądka, który mógł trwać tylko kilka godzin, szybko narastają oznaki odwodnienia itp.

Taka sytuacja zwiększa problemy diagnostyczne – dlatego tak bardzo ważnym jest możliwość udzielenia choremu szybkiej pomocy już w domu. Stopień intensywności objawów chorobowych uzależniony też jest od ilości patogenów lub zjadliwości ich toksyn, stanu organizmu człowieka. W okresie od zakażenia do wyzdrowienia występują też objawy cykliczne, charakterystyczne dla chorób infekcyjnych.

Kolejna właściwość chorób infekcyjnych polega na wyprzedzeniu subiektywnej poprawy jeszcze przed pełną odbudową funkcji zaburzonych przez chorobę.

Za pomocą FRI-terapii możliwe jest zwalczanie każdej choroby infekcyjnej, niezależnie od tego, czy znany jest czynnik chorobotwórczy czy nie. Natomiast leki działają w sposób ukierunkowany na konkretne drobnoustroje.

Każda komórka, w tym i komórka mikroorganizmu, emituje fale o charakterystycznej dla niej częstotliwości i długości fali. Jeśli taka komórka otrzyma zwrótnie promieniowanie o identycznych parametrach, dochodzi do jej „zagłuszenia”, a w następstwie obumarcia.

Wiadomo obecnie, że pozytywne efekty stosowania ziół leczniczych – to efekt biorezonansu, ponieważ posiadają taką samą częstotliwość, jak niektóre ogniska

patologiczne lub zarazki chorobotwórcze (np. komórki marchewki lub rokitnika mają taką samą długość fali jak komórki nowotworowe.

Istniejące w chwili obecnej preparaty farmaceutyczne rzadko działają na wirusy, szybko stają się nieskuteczne z powodu mutacji patogenów, w większości pomagają tylko złagodzić objawy choroby spowodowane przez wirusa np. grypy.

Środki przeciwbakteryjne też szybko stają się nieskuteczne, ponieważ drobnoustroje posiadają zdolność mutacji tj. zmian adaptacyjnych. Niezależnie od wszystkiego antybiotyki mogą powodować komplikacje, powodują czasem nieodwracalne zmiany w zdrowych tkankach.

Zaletą urządzenia CEM TECH jest możliwość odczytania informacji ze stanów „tu i teraz” i bezpośredniego oddziaływania zwrotnego. Dlatego nie jest tu problemem duża zmienność cech patogenu i umiejętności szybkiej adaptacji. Grypę można zlikwidować w ciągu jednej doby.

Stosowanie urządzenia nie wywołuje żadnych negatywnych następstw, terapia nie daje uzależnień.

V. PROGRAM PRZECIWPASOŻYTNICZY

Helmintozy – grupa szczególnie rozpowszechnionych chorób, często nie poddających się diagnozie. Pasożyty żyją praktycznie wszędzie: w przewodzie pokarmowym, w sercu, w mózgu, wątrobie, płucach, śledzionie, mięśniach, nerkach, skórze.

Przeciwpasożytnicze preparaty nie zawsze spełniają swoją funkcję. Do tego są toksyczne zarówno dla pasożyta jak i dla organizmu żywiciela (człowieka).

Aparat „CEM-TECH” pozwala przeprowadzić skuteczną walkę z pasożytami.

Przy zakażeniu pasożytami informację odczytuje się z kału (najlepiej porannego), w skórnym rzucie:

- pęcherzyka żółciowego
- dróg żółciowych
- trzustki
- wątroby
- jelit

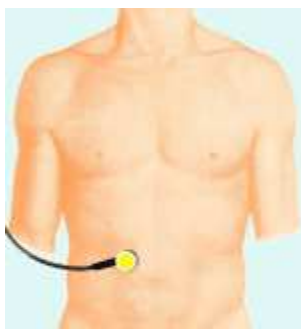
a następnie przenosi się na:

- wątrobę
- krew
- wodę (nośnik)

A.

Promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta, odczytujemy informację z rzutu pęcherzyka żółciowego na skórę - pod żebrami od prawej, w środkowej linii obojczyka (Rys. 102.).

Rys.102.

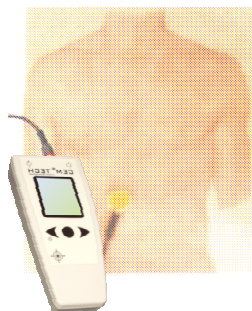
B.

Promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta, odczytać informację ze skóry w rzucie wątroby (w prawym podżebrzu od prawej i od lewej strony, na odległość 2-3 cm od punktu pęcherzyka żółciowego - można jednocześnie dwoma promiennikami).

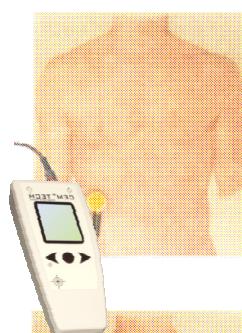
C.

Promiennikiem żółtego koloru, program 2, w ciągu 1 minuty, odczytać informację ze skóry w rzucie trzustki (od prawej i od lewej od pępka, na odległość 2-3 cm - można dwoma promiennikami jednocześnie).

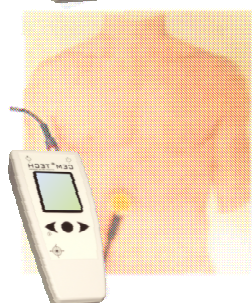
Rys.103.

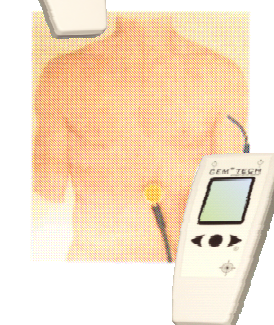
Rys.104.

Rys.105.

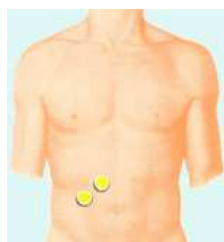

Rys.106

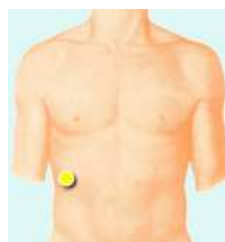

Z każdego z tych punktów przenieść informację na:

- a) wątrobę - odłączyć promiennik od przewodu i przykleić na skórnej projekcji wątroby na 12 godzin; czasokres kuracji: 7 dni (Rys. 107. i Rys. 108.),

Rys.107

Rys. 108

- b) krew - odłączyć promiennik od przewodu i przykleić na tętnicy promieniowej na 8-12 godzin, czasokres kuracji: 14 dni (Rys. 109.),

Rys. 109

- c) wodę - odłączyć promiennik od przewodu i przyłożyć do naczynia z wodą pitną, jednocześnie strukturyzując ją drugim promiennikiem - program 3; tak przygotowaną wodę należy wypić stopniowo w ciągu doby; można przenieść informację na nośnik (wosk, miód, konfitury).

Rys. 110

Czasokres kuracji: dwa miesiące (a najlepiej trzy, uwzględniając cykl rozwojowy pasożytów); częstotliwość przeprowadzania programu: 1 x w roku.

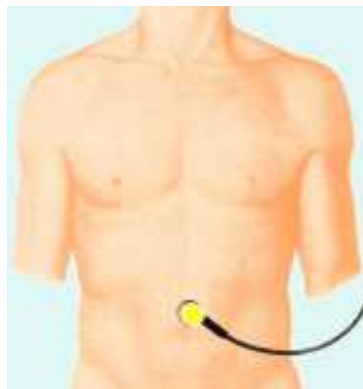
Wszystko co żyje w przewodach wyprowadzających żółć bardzo nie lubi gorzkiego. Często jest używany gorzki lek „Trojczatka” (ros.), z którego też można odczytać informację.

Przy zakażeniu pasożytami bytującymi w przewodzie pokarmowym, celowym jest oddziaływanie w programie SWCZ – terapii na skórną projekcję jelita cienkiego (poziom pępka w promieniu 2-3 cm wokół pępka , zgodnie ze wskazówkami zegara).

Czasokres kuracji: 7 dni

W terapii można stosować SWCZ promieniowanie: oddziałujemy aparatem – program 3, promiennikiem żółtego koloru, przez 10 minut, na skórną projekcję jelita cienkiego.

Zabieg można powtarzać w ciągu dnia trzykrotnie (łącznie 30 minut na dobę). Promiennik można pozostawić w tym samym miejscu dla leczenia w FRI-programie.

Rys. 110.

Rys. 111

VI. PROGRAM PRZECIWALERGICZNY

Alergia, czyli uczulenie, nadwrażliwość – patologicznie zmieniona odpowiedź tkanek na alergen, powodująca powstanie swoistych przeciwciał, które po związaniu z alergenem doprowadzają do uwolnienia tzw. mediatorów stanu zapalnego.

Alergia – to poważny problem dla lekarzy, nie mówiąc już o chorych, uczulonych na wiele substancji – antygenów. Wszystkie schorzenia alergiczne łączy jedno – stanowią potencjalne zagrożenie dla zdrowia i życia człowieka.

1. Są to uogólnione choroby, którym towarzyszą zaburzenia w układzie hormonalnym, odpornościowym, przewodzie pokarmowym (lub układzie moczowo – płciowym)
2. Praktycznie we wszystkich tkankach i narządach dochodzi do skurczu naczyń krwionośnych
3. Zawsze towarzyszy niewydolność nadnerczy, czyli obniżenie poziomu hormonów – glikokortykoidów.

Alergologia w ostatnich dziesięcioleciach stała się jedną z najszybciej rozwijających się dziedzin medycyny.

Już sto lat temu odkryte zostały białe ciała krwi, zawartość których barwi się na jaskrawo czerwony kolor przy wybarwianiu rozmazów specjalną substancją – eozyną (Eos – imię boga zorzy porannej w mitologii greckiej).

Wkrótce te komórki otrzymały nazwę – eozynofile. Stanowią one tylko 1 do 5% ogólnej liczby białych krwinek. Mimo to ich rolę w odpowiedzi immunologicznej trudno przecenić. Będąc dużymi leukocytami, eozynofile, pod działaniem czynników pobudzających (bakterie, produkty rozkładu) lekko zmieniają swój kształt i mogą przenikać przez ścianki naczyń do tkanek i przyklejać się w nich.

Eozynofile powstają i w ciągu 5-6 dni dojrzewają w szpiku kostnym, a następnie przechodzą do krwi, gdzie przebywają krótko i już po 2-3 dniach osadzają się w różnych tkankach i narządach.

W tkankach organizmu eozynofile mają swoje „super zadanie”: w ciągu 5-7 dni (do obumarcia) spełniają funkcję obronne przed możliwą inwazją z zewnątrz. Szczególnie dużo eozynofili jest w skórze, przewodzie pokarmowym, górnych drogach oddechowych. Głównym celem komórek kwasochłonnych (eozynofili) jest kontakt z wnikałymi alergenami i sygnalizowanie o tym układowi obronemu. Jak i inne fagocyty, eozynofile mogą chwycić bakterie i inne substancje obce lub ich elementy z krwi i tych tkanek, w których one są.

Jednak ich rola podstawowa polega na związaniu specjalnymi receptorami, ulokowanymi na powierzchni komórki, białka produkowanego przez limfocyty B – immunoglobuliny E (IgE).

Alergiczne, czyli nietypowe, często nagłe i bólowe reakcje układu odpornościowego (bóle eozynofilowe) rozpoczynają się od związania substancji-alergenu z molekułami IgE.

Żeby zrozumieć reakcje innych komórek i naczyń krwionośnych wywołanych „erupcją” eozynofili, trzeba przeanalizować skład substancji znajdujących się na nich. Jedną trzecią białka, zawartego w granulach eozynofila, to tak zwana proteina kationowa. Ona, jak i niektóre inne białka eozynofili, są toksyczne dla różnych białek i pasożytów, które często lokują się w przewodzie pokarmowym.

Jest w składzie tych granul i inne białko, porażające komórki nerwowe przy ciężkich reakcjach alergicznych. Oprócz tego granulę zawierają „standardowy” zestaw fermentów (enzymów), porażających różne mikroby (katepsyna, fosfolipaza i inne).

Eozynofile są bardzo czułe na działanie kompleksów sygnałnych „alergen – IgE”, aby dać szybką odpowiedź na bodźce odpornościowe, a w razie potrzeby unieszkodliwić „przybysza”.

Cały problem polega jednak, na tym, że w razie uczulenia na te substancje reakcje są nadmierne i wyrządzają szkodę organizmowi. Rzecz polega na tym, że zawartość granul eozynofili jest toksyczna nie tylko dla bakterii, grzybów, toksyn i reszty „obcych”, lecz i dla własnych komórek. Każdy nadmiar jest szkodliwy.

Przy ostrych reakcjach alergicznych może dojść do uszkodzenia mięśnia sercowego, komórek układu nerwowego i oddechowego, zwiększenia się przenikalności ścianek naczyń, dochodzi do ich skurczu i zwężenia światła, aktywizuje się proces krzepnięcia krwi, co prowadzi do mikrozakrzepów i pogłębia stopień uszkodzenia tkanek.

Wszystkie te wydarzenia rozwijają się w ciągu minut i godzin od początku reakcji alergicznej. W wymienionych groźnych wydarzeniach udział bierze cały układ odpornościowy, szczególnie tak zwane komórki tuczne, które przebywając w swoim miejscu w tkankach, są swoistymi sparing-partnerami eozynofili.

Ich poprzednikami są również białe komórki krwi – bazofile (zasadochłonne). Komórki tuczne są gęsto przykryte molekułami IgE, co pozwala im łatwo chwytać nawet pojedyncze molekuły antygeny i tworzyć kompleksy immunologiczne.

Komórki tuczne są tak nazywane nie tylko z powodu swoich wymiarów, lecz i z powodu zawartości. Ich cytoplazma wypełniona jest dużą ilością granul, zawierających histaminę. Pobudzona antygenem komórka tuczna uwalnia z granul i wyrzuca na zewnątrz histaminę, a ta powoduje zmiany patologiczne w tkankach i układzie naczyniowym.

Przy reakcjach alergicznych trudno rozróżnić rolę eozynofili i komórek tucznych w rozwoju zapalenia i uszkodzeniach naczyń. One również współpracują w procesie pojawienia się alergii.

Są opracowane tak zwane preparaty antyhistaminowe, znane wszystkim, które neutralizują działanie histaminy po jej wyrzucie do tkanek. Przemysł farmakologiczny produkuje liczne preparaty, których stosowanie praktyczne nie zawsze daje oczekiwane efekty. Szczególny problem stanowi czasem reakcja organizmu właśnie na preparaty przeciwalergiczne.

Schorzenia alergiczne mogą mieć ostry bądź przewlekły charakter. Mogą występować napadowo z okresami całkowitego braku objawów.

Alergeny (substancje wywołujące reakcję alergiczną) mogą wywoływać reakcje w przewodzie pokarmowym, wątrobie, górnych drogach oddechowych, gardle, tchawicy i oskrzelach, skórze, mózgu, mięśniach, ścianach pęcherza moczowego, drogach rodnych.

Za wszelką cenę należy ograniczyć narażenie chorego na kontakt z alergenami. W przypadku ostrej reakcji alergicznej – to jest sytuacja nadzwyczajna. W takim przypadku terapia według schematu nie ma sensu – trzeba jak najszybciej wyciszyć ostre objawy chorobowe.

1. Po pierwsze trzeba szybko stłumić proces zapalny przy schorzeniach skórnych (wysypka, zapalenie skóry, neurodermitis).

Informację odczytuje się ze zmienionego chorobowo odcinka skóry, promiennikiem czerwonego koloru, program 2, czas – 1 minuta. Następnie promiennik odłączamy od przewodu i przyklejamy na tętnicy promieniowej na 8-12 godzin.

Rys. 112.

Rys. 113.

Jednocześnie informację odczytuje się ze zmienionego chorobowo odcinka skóry, promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas 1 minuta. Następnie promiennik odłączamy od przewodu i przyklejamy w tym samym miejscu na 8-12 godzin.

Rys. 114.

Rys. 115.

Jeśli zaostrenie choroby jest bardzo nasilone - przez pierwsze 3-4 godziny trzeba powtarzać odczytywanie informacji co 20-30 minut. Zabiegi powtarzamy aż do osiągnięcia efektu klinicznego.

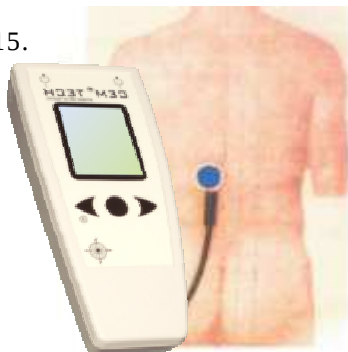
Zasady postępowania (1 – 5):

1. Równolegle pracujemy z aparatem, otwierając ośrodki energetyczne (patrz: wcześniejsze opracowanie).
2. Czasem trzeba dołączyć program na nadnercza (w celu aktywizacji funkcji nadnerczy) aby do krwi wydzielone zostały zwiększone ilości hormonów przeciwzapalnych – glikokortosteroidów (Rys. 115. – Rys. 120.).

Informację odczytuje się z nadnerczy (od prawej i lewej strony, 1,5-2 cm w bok od kręgosłupa na poziomie XII kręgu piersiowego), promiennikiem niebieskiego koloru, program 2, czas – 1 minuta. Można stosować pojedynczy promiennik, zmieniając kolejno miejsca, można też jednocześnie stosować czujniki: niebieski i innego koloru.

Następnie promiennik odłączyć od przewodu i pozostawić w tym samym miejscu przez 12 godzin. **Czasokres kuracji:** 7-10 dni, w razie poważniejszych problemów 2-3 tygodnie.

Rys. 115.

Rys. 116.

Rys. 117.

Rys. 118.

Rys. 119.

Rys. 120.

3. Obowiązkowa dieta (pozbawiona alergenów)
4. Zaleca się odkurzanie na wilgotno, używanie wodnych odkurzaczy lub z filtrami Hepa.
5. W okresie pylenia roślin – szczelne zamykanie okien, ograniczanie przebywania na świeżym powietrzu.

Dalej, po przejściu ataku wykonać w okresie nie mniej niż dwóch miesięcy następujące zabiegi:

1. planowane usunięcie alergii – kontynuujemy otwieranie ośrodków energetycznych.
2. wykonujemy zabiegi na kręgosłupie metodą 3-ech ścieżek.
3. obowiązkowo – zabiegi odrobaczania.

Następnie przystąpić do następnych zabiegów:

1. Niezbędne oczyszczanie organizmu – program detoksykacji (patrz: wcześniejsze opracowanie). Niemożliwe jest stosowanie terapii w przypadku alergii, jeśli organizm nie jest oczyszczony. Każdy etap u chorych na alergię powinien trwać nie mniej niż dwa tygodnie.
2. Następnie odbudowa wszystkich narządów układu neurohormonalnego (patrz: opracowanie wcześniejsze).
3. Dodajemy jeszcze zabiegi na trzustkę (normalizujemy produkcję enzymów trawiennych).

Informację odczytuje się ze skóry w rzucie trzustki (na prawo od pępka), promiennikiem żółtego koloru, w 2-gim programie, przez jedną minutę. Następnie promiennik odłączyć od przewodu i pozostawić w tym samym miejscu przez 8-12 godzin.

Czasokres kuracji: 7-10 dni.

Rys. 121.

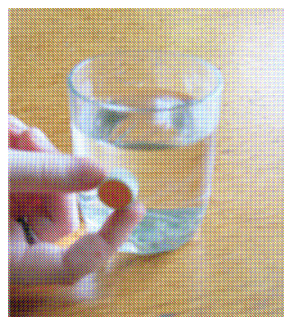

Rys. 122.

4. Przy reakcjach alergicznych często bywa niezbędnym stosowanie hormonów nadnerczy – glikokortykosterydów. Istnieją preparaty naturalnego (roślinnego) pochodzenia, posiadające właściwości przeciwzapalne, porównywalne w efekcie z hormonami steroidowymi. Można odczytać informację z substancji naturalnej i przenieść na krew lub wodę. Ta metoda wzmacnia działanie podanego preparatu roślinnego.
 - a) Informację odczytujemy z naturalnego środka, promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta. Następnie odłączamy promiennik i przykładamy do szklanego naczynia z wodą pitną, jednocześnie strukturyzując wodę drugim promiennikiem, podłączonym do źródła zasilania. Tą wodę (około 1,5-2 litrów) trzeba stopniowo wypić w ciągu doby. Można przenieść informacje na nośnik (miód, воск, konfitury).

Rys. 123.

Rys. 124.

- b) Informację odczytujemy z naturalnego środka, promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta. Następnie odłączamy promiennik i ustawiamy na obiegu krwi (na przykład na tętnicy promieniowej) na 8-12 godzin.
Czasokres kuracji: 3-7 dni.

Rys. 125.

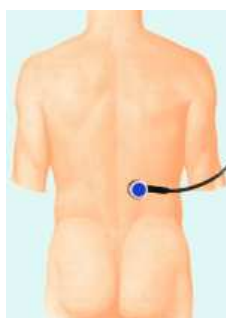

Rys. 124.

5. Przy nasilonym procesie alergicznym (skrajny przypadek to anafilaksja) i przy długotrwałym schorzeniu alergicznym polecamy oddziaływanie SWCZ na nadnercza. Od prawej i od lewej – na 1,5 – 2 cm w bok od kręgosłupa na poziomie XII kręgu piersiowego, promiennikiem niebieskiego koloru, program 3 – można naprzemiennie, można jednocześnie promiennikiem niebieskiego lub innego koloru.

Rys. 125.

Rys. 126.

Przy nasilonym procesie alergicznym obowiązkowo trzeba zwracać się do lekarza!

6. SWCZ – terapia w miejscu ukąszenia/użądlenia. Można stosować do leczenia SWCZ – promieniowanie: program 3, przez 10 minut. Zabieg powtarzamy trzykrotnie w ciągu dnia (łącznie 30 min na dobę)..

Rys. 126.

SPOSOBY STOSOWANIA APARATU CEM TECH W PROGRAMIE FRI

Infekcje wirusowe

Czas, w którym żyjemy, można nazwać czasem powolnych infekcji wirusowych. Wirus wnika do naszego organizmu jak do swojego domu i lokuje się w nim na wiele lat. Niektórzy ludzie są nosicielami jednocześnie od 2-15 różnych patogenów.

Wiele problemów zdrowotnych sięga korzeniami do naszego okresu embrionalnego. Jeśli wirus trafił do organizmu przed ukształtowaniem się układu odpornościowego, to taka osoba będzie na stałe nosicielem tego wirusa, ponieważ układ odpornościowy go nie rozpoznaje. Obecnie wiele dzieci rodzi się z mózgowym porażeniem dziecięcym, chorobami nerek czy wątroby. Często leczone są na podstawie rozpoznania encefalopatii perinatalnej (**perinatologia** - nauka zajmująca się zagadnieniami związanymi z płodem, fazami jego rozwoju oraz ciążą i poszczególnymi etapami porodu), a faktyczną przyczyną choroby okazuje się być wirus.

Panuje powszechne przekonanie, że każde zachorowanie można wyleczyć preparatami chemicznymi czy antybiotykami. Wirus, to nie pasożyt wewnątrzkomórkowy: on atakuje jądro komórki, zmuszając ją do syntetyzowania i duplikacji jego materiału genetycznego. Dochodzi do sytuacji, w której w ciągu 24 godzin cała zaatakowana komórka wypełniona zostaje tym nowym, obcym DNA. Wirusy atakują nie tylko komórki, lecz również leukocyty i monocyty. **Wirusa z komórki nie można usunąć, dlatego wszystkie leki przeciwwirusowe są nieskuteczne.**

Szczególnie poważny problem powstaje, gdy na chorobę wirusową zapada kobieta w ciąży, ponieważ nieuchronnie zostanie zakażone dziecko. Choroba matki w okresie ciąży powoduje, że organizm jej potomka nigdy nie będzie uważał tego wirusa za coś obcego i nigdy nie pozbędzie się go z organizmu. Naukowcy z Moskiewskiego Instytutu Wirusologii odnaleźli wirusy nawet w plemnikach!

Terapia biorezonansowa pozwala dotrzeć do wirusa zlokalizowanego w każdym miejscu. Ponieważ ukryte są one w różnych zakamarkach organizmu, często od wielu lat – potrzebna jest cierpliwość i **terapia** trwająca nie mniej **jak 2-3 miesiące. Pacjent przez cały czas powinien być pod opieką kompetentnego w danej dziedzinie lekarza!**

Nawet banalne infekcje wirusowe mogą być niebezpieczne, jeżeli będziemy je lekceważyć. Infekcje wirusowe poważnie osłabiają układ odpornościowy. Na przykład wirus grypy tłumi układ odpornościowy aż na dwa miesiące, nawet jeżeli choroba przebiegała bez komplikacji.

Grypa i ostre zapalenie nosogardzieli.

Ostre zapalenia nosa i gardła, to grupa chorób charakteryzujących się niezbyt wysoką gorączką, umiarkowaną intoksykacją, przeważnie zajęte są różne partie górnych dróg oddechowych. Tą grupę schorzeń wywołuje liczna rzesza wirusów – grypy, paragrypy, adenowirusy, rinowirusy i inne (ponad 200 rodzajów).

Są one odporne na zamrożenie, lecz szybko giną po zastosowaniu środków dezynfekcyjnych i promieniowania ultrafioletowego.

Wirus grypy – posiada bardzo wysoką umiejętność czynnych zmian adaptacyjnych w celu stworzenia oporności na próby jego unicestwienia . **Stąd każdego roku pojawiają się jego nowe podtypy, na które człowiek, mimo szczepienia nie ma odporności.**

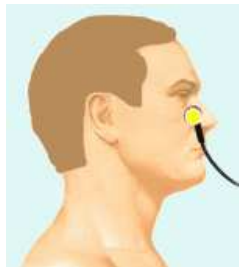
Zaraźliwość wirusa grypy jest prawie stuprocentowa bez względu na wiek osoby narażonej. Źródłem infekcji jest człowiek chory na objawową lub bezobjawową formę choroby.

Do zakażenia dochodzi drogą kropelkową oraz poprzez przedmioty (naczynia stołowe, ręczniki itp.). Wirusy atakują błony śluzowe dróg oddechowych, w śródbrunku błony śluzowej rozwija się proces zapalny, a produkowane toksyny uszkadzają układ nerwowy. Ciężkość zachorowania związana jest ze stopniem agresywności wirusa i stanem układu odpornościowego osoby chorej. Infekcja wirusowa wpływając na obniżenie odporności ułatwia rozwinięcie się wtórnej infekcji bakteryjnej i pojawienie się komplikacji.

W okresie gorączki chory powinien leżeć w łóżku, nawet przy lekkim przebiegu choroby. Dla uniknięcia odwodnienia organizmu i umożliwienia wyprowadzenia z niego toksyn zaleca się picie dużej ilości ciepłych płynów, w tym herbatki z żurawiny, maliny, kwiatu lipy.

W celu polepszenia funkcji oczyszczania dróg oddechowych i zapobiegania zapaleniu płuc (kiedy już nie ma wysokiej gorączki) zaleca się inhalacje (ciepła para nad garnkiem) z wody po ugotowaniu ziemniaków w mundurkach.

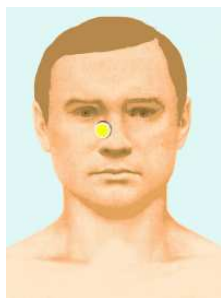
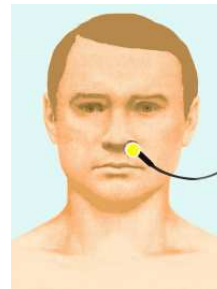
1. Polecana metodyka odczytywania informacji z wydzieliny nosa w przypadku zapalenia nieżytowego nosa.

Rys. 52.

Odczytujemy informację: program 2, czas - 1 minuta, w miejscu choroby, np. w rzucie nosogardzieli. Promiennik żółty - najlepiej (Rys. 52. i Rys. 53.).

Rys. 53.

Rys. 54.

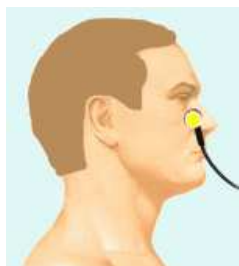
Odlączamy promiennik od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu (Rys. 54. i Rys. 55.).

Rys. 55.

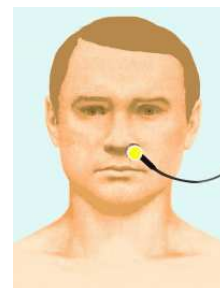
Procedurę należy powtarzać co 15-20 minut przez pierwsze 3 godziny, a następnie co godzinę, poza okresem snu – aż do wyzdrowienia.

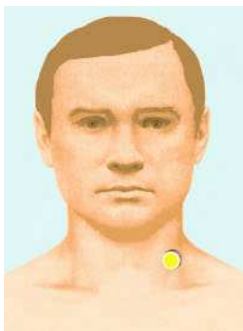
2. Zapewnienie szybkiej odpowiedzi odpornościowej. Promiennik z odczytaną informacją przykładamy do naczynia tętniczego. Odczytujemy informację - program 2, czas - 1 minuta, promiennikiem żółtego koloru.

Rys. 56.

Rys. 57.

Rys. 58.

Odłączony promiennik przykładamy w rzucie tętnicy promieniowej lub tętnicy szyjnej przez 2 godziny.

Rys. 59.

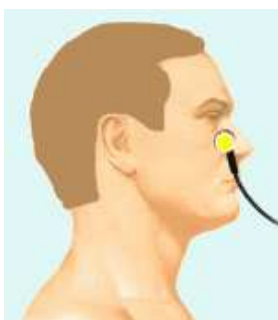
Za pomocą aparatu CEM TECH możliwa jest wakcynacja (szczepienie), przy której odporność pojawia się w ciągu 24 godzin, w odróżnieniu od konwencjonalnej, kiedy odpowiedź odpornościowa pojawia się po 3 tygodniach.

Przy użyciu programu 2-go informację odczytujemy i przenosimy do krwioobiegu, natomiast w kalendarzu szczepień są szczepionki, na które nie zawsze odpowiadamy, a które w jakimś procencie mogą dawać powikłania.

Rys. 60.

Informację odczytujemy z ampułki ze szczepionką czerwonym promiennikiem, program 2, czas – 1 minuta. Następnie promiennik odłączamy od przewodu i przyklejamy na tętnice promieniową na 8-12 godzin (Rys. 60.).

Rys. 61.

Do leczenia można stosować SWCZ promieniowanie. Przez 10 minut oddziałujemy promiennikiem czerwonym, program 3, czas – 10 minut, przykładając go na skrzydełko nosa. Procedurę powtarzamy 3 razy dziennie. Łączny czas zabiegów 30 minut.

Kleszczowe zapalenie mózgu

Kleszczowe zapalenie mózgu (wiosienno-letnie) – ostra wirusowa choroba ośrodkowego układu nerwowego o dwufazowym przebiegu, charakteryzująca się początkowo objawami grypopodobnymi (gorączką, intoksykacją) a w drugiej fazie objawami neurologicznymi.

Czynnikiem etiologicznym jest wirus z rodziny *Flaviviridae*, zdolny wyżyć w przewodzie pokarmowym kleszcza nawet w bardzo niskich temperaturach otoczenia. Do zakażenia człowieka dochodzi przy ukąszeniu przez kleszcza będącego nosicielem wirusa zapalenia mózgu, lub przez spożycie surowego mleka kóz, krów zarażonych przez kleszcze.

Przy ukąszeniu przez kleszcza, lub przez nasz przewód pokarmowy, wirus zapalenia mózgu trafia do krwi i przenika do komórek centralnego układu nerwowego, powodując w nich ciężkie zmiany. Przebieg choroby pozostawia trwałą odporność na tę chorobę. Jednak u niektórych ludzi wirus pozostaje, warunkując przewlekłą formę choroby.

Okres inkubacyjny, z reguły wynosi od jednego do 30 dni. Choroba rozpoczyna się od pocucia zimna, znacznego podwyższenia temperatury ciała, silnego bólu głowy, bólów w całym ciele, osłabienia. Po kilkudniowej poprawie stanu ogólnego dochodzi do zaburzeń snu, mdłości, czasem wymiotów. Twarz i oczy chorego są czerwone. Między trzecim a piątym dniem choroby rozwija się porażenie układu nerwowego.

Pokąsanie przez kleszcza jest bardzo rozpowszechnionym zjawiskiem. Przy zauważeniu kleszcza, trzeba jak najszybciej usunąć go, delikatnie, za pomocą pęsety, chwytając przy samej skórze i pociągnąć. Zgłosić się do lekarza.

Jeśli badanie kleszcza na obecność wirusa jest niemożliwe, trzeba w ciągu 21 dni mierzyć temperaturę ciała.

Aparat „CEM-TECH” umożliwia szybką pomoc w razie pokąsania przez kleszcza. Dlatego trzeba odczytać informację z kleszcza lub z miejsca pokąsania i ustawić promiennik:

- na miejsce pokąsania;
- na obieg krwi;
- na punkt „alfa”-rytmu (jeśli pomocy udziela się po dobie od pokąsania).

Metoda – miejsce ukąszenia lub obieg krwi.

Informację odczytuje się z miejsca pokąsania, promiennikiem żółtego lub czerwonego koloru, program 2, czas – 1 minuta. Następnie odłączamy promiennik od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu (Rys.62. i Rys. 63.) lub przymocowujemy w miejscu obiegu krwi (np. tętnica promieniowa).. Zaleca się odczytywanie informacji ponownie co 20–30 minut (w zależności od wyrazistości objawów zapalnych).

Rys. 62.

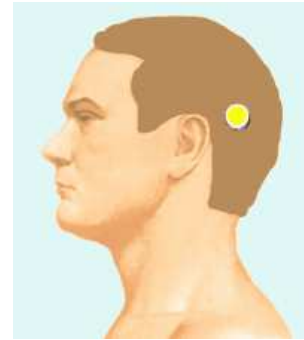
Rys. 63.

Metoda – na punkt „alfa”-rytmu (jeśli pomocy udziela się po dobie od pokąsania).

Informację odczytujemy z miejsca pokąsania, promiennik żółty, program 2, czas – 1 minuta. Następnie odłączamy promiennik od przewodu i przyklejamy na punkt „alfa”-rytm, na 8 – 12 godzin (Rys.64. i Rys. 65.).

Rys.64.

Rys. 65.

Wirusowe zapalenia wątroby (żółtaczki zakaźne)

Wirusowe zapalenie wątroby – grupa chorób zakaźnych, wywołanych przez szereg nie spokrewnionych ze sobą wirusów o różnych mechanizmach przekazania (wirus cytomegalii - CMV, herpes - HSV, Epsteina-Barr - EB, jednak najczęściej są to wirusy pierwotnie hepatotropowe (A, B, C, D, E).

Zapalenia wątroby, o których będzie mowa, wywołują wirusy różnych typów, znakowane literami A, B, C, D, E.

Zapalenia wątroby typu A i E łączy fekalno-oralny mechanizm przekazu. Źródłem infekcji są chorzy, w kale których znajduje się wirus zapalenia wątroby typu A lub E. Przy czym forma choroby może być różna: z żółtaczką, bez żółtaczki, bezobjawowa w okresie inkubacyjnym i początkowym.

Trzeba podkreślić, że beżółtaczkowe i bezobjawowe formy kilkakrotnie przekraczają liczbę zachorowań z towarzyszącą żółtaczką. Wirusy wywołujące zapalenie wątroby A lub E wnikają do organizmu człowieka przez błony śluzowe przewodu pokarmowego i ze strumieniem krwi trafiają do wątroby, przenikają do jej komórek i rozmnażają się w nich; jednocześnie niszcząc te komórki. Odporność szybko narasta, przeciwciała unieszkodliwiają wirusy krążące we krwi, zaatakowane komórki i cząsteczki wirusowe usuwane są z organizmu.

Zapaleniem wątroby typu B, C i D można zarazić się od osób z wyrażonymi i nie wyrażonymi formami ostrych i przewlekłych zapaleń wątroby. Do zakażenia dochodzi drogą krwi (parenteralnie – czyli odbywający się z pominięciem jelit, pozajelitowo) a także drogą seksualną (wydzielina pochwy, nasienie, ślina) i drogą zakażenia wertykalnego.

Wirus przenika przez uszkodzoną skórę i błonę śluzową (przy wprowadzaniu narkotyków zakażoną strzykawką, tatuażu, medycznych manipulacjach, podczas ciąży, porodu, kontaktach płciowych, mikrourazach bytowych (golenie się, obcinanie paznokci).

Wirus „WZW B” (Wirusowego Zapalenia Wątroby) z krwią, do której trafia, przenosi się do wątroby i wnika do jej komórek.. Przy normalnej, dostatecznie silnej odporności organizmu limfocyty niszczą zakażone komórki i wirus usuwany jest z tkanki wątroby. Chory może mieć jedynie objawy dyspeptyczne (*dyspepsja - przewlekły lub nawracający ból zlokalizowany w nadbrzuszu, który trwa co najmniej przez 4 tygodnie, niestrawność oznacza dolegliwości, które powstają w wyniku chorób lub zaburzeń czynności górnego odcinka przewodu pokarmowego – przełyku, żołądka i dwunastnicy; do tych dolegliwości należy dyskomfort lub ból w nadbrzuszu - dołku podsercowym oraz*

inne objawy, takie jak: uczucie wczesnej sytości po jedzeniu, odbijania, nudności, wymioty, uczucie pełności po jedzeniu, zgaga i zwracanie. Niestrawność nie jest jedną chorobą. To oznacza, że objawy dyspeptyczne mogą być przejawem wielu chorób), stopniowo zdrowieje i nabywa trwałą odporność (to nie jest do końca pewne).

Przy słabej reakcji obronnej, wirus w komórkach wątroby doprowadza do zapalenia wątroby o ciężkim przebiegu, z licznymi powikłaniami a nawet zgonem. Po ustąpieniu ostrych objawów może dojść do przewlekłego zapalenia wątroby. Wirus żyje miesiącami, a nawet dłużej (latami, dziesięcioleciami, całe życie). Dotyczy to 5-10% ozdrowieńców (przewlekłe nosicielstwo HbsAg).

Dochodzi często do marskości wątroby a nawet do pierwotnego raka wątroby. W tym przypadku program genetyczny komórki wątroby stopniowo zmienia się i może przekształcić się ona w nowotworową (0,1%).

Wirus D (delta) jest wirusem ułomnym, sam zapalenia wątroby nie powoduje, jednak przy obecności wirusa B sprawia, że przebieg choroby może być piorunujący ,dający w efekcie ciężkie uszkodzenie wątroby z towarzyszącą żółtaczką a nawet zgon pacjenta.. Przy tym częściej rozwijają się , marskość czy nawet rak wątroby.

Wirus „WZW C” trafiając do komórek wątroby uszkadza je. Jednak to nie prowadzi do szybkiego uwolnienia się organizmu od wirusa, jak przy „WZW A”. Wirus „WZW C” „unika” mechanizmów obronnych naszego organizmu poprzez ciągłe zmiany (mutacje). Ta właściwość wirusa daje możliwość wieloletniego, praktycznie przez całe życie pozostawania wirusa w zakażonym organizmie (u 50 – 75 % ozdrowieńców). To on jest podstawową przyczyną przewlekłej marskości i raka wątroby.

Wirusowe zapalenie wątroby typ A jest „chorobą brudu”. Występuje najczęściej endemicznie a źródłem zakażenia jest skażona woda, czy nie gotowana żywność (np. skorupiaki). U dzieci przebiega bez powikłań, najczęściej bez żółtaczki, ale stanowią one główne źródło infekcji dla dorosłych, którzy przechodzą chorobę dość ciężko. Przechorowanie daje trwałą odporność. Nie stwierdza się nosicielstwa.

Wirusowe zapalenie typ E – droga zakażenia jak w „WZW A”. U ciężarnych może doprowadzić do poronienia lub przedwczesnego porodu. Przebieg łagodny. Nie powoduje nosicielstwa.

Wirusowe zapalenia wątroby wywołane różnymi wirusami, różnią się między sobą okresem inkubacji, ciężkością przebiegu, przejściem w formę przewlekłą. Wystąpienie osłabienia, złego samopoczucia, szybkiego męczenia się, pogorszenia apetytu, objawów bólowych w prawym podżebrzu - powinny być powodem wizyty u lekarza. Uczucie goryczy w ustach, ciemna barwa moczu, odbarwiony kał świadczą o uszkodzeniu wątroby. Dochodzi do zażółcenia białkówki oczu, błon śluzowych podniebienia i pod językiem a później skóry. Rozpoznanie stawiane jest na podstawie objawów i badań laboratoryjnych .

Największe zagrożenie stanowią bezobjawowe formy choroby, ponieważ dokonują spustoszenia w wątrobie w sposób niezauważalny.

Wątroba jest jednym z największych i najważniejszych narządów organizmu człowieka, pełniącym wiele różnorodnych funkcji.

Organ ten jest bardzo mocno obciążony a od jego sprawności zależy stan całego organizmu. Wątroba jest centralnym narządem chemicznej homeostazy organizmu, znajdując się jakby na skrzyżowaniu dróg głównych naczyń krwionośnych, niosących wchłonięte w przewodzie pokarmowym substancje odżywcze oraz produkty przemiany materii z tkanek całego organizmu. W niej zachodzi synteza, niezbędnego dla ludzkiego organizmu białka, do budowy komórek różnych tkanek, białek dla układu odpornościowego, białek układu krzepnięcia, białek do produkcji hormonów i enzymów itd.

Wątroba odgrywa główną rolę w wymianie tłuszczu i węglowodanów, przeprowadzając praktycznie wszystkie podstawowe reakcje chemiczne związane z syntezą i rozkładem. W wątrobie zachodzi wymiana i synteza niezbędnych witamin z udziałem mikro i makroelementów. Funkcja zewnętrznej sekrecji tego narządu jest uwarunkowana produkcją żółci i kwasów żółciowych.

Detoksykacyjną funkcję wątroby stanowią procesy chemicznego rozkładu i inaktywacji praktycznie wszystkich jądów i toksyn trafiających do organizmu z zewnątrz, jak i powstających w organizmie w wyniku procesów przemiany materii wewnątrz komórek – do nieszkodliwych związków.

W wątrobie zachodzi rozkład aminokwasów, toksyn martwych komórek, unieszkodliwiane są substancje produkowane przez bakterie jelitowe, zachodzi dehydratacja etanolu pod wpływem enzymu dehydrogenazy alkoholowej, detoksykacja leków czy rozkład hormonów, które już spełniły swoją funkcję.

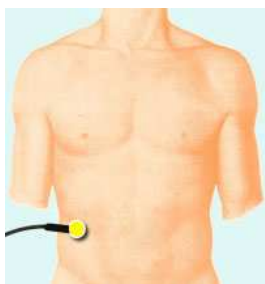
Jest oczywiste, że jakiegokolwiek zakłócenia w pracy tego narządu powodują zaburzenia funkcji innych narządów i układów organizmu człowieka i stają się przyczyną wielu chorób.

**Używanie aparatu CEM-TECH pozwala walczyć
z wirusami zapaleń wątroby
i odbudować sprawne funkcjonowanie wątroby .**

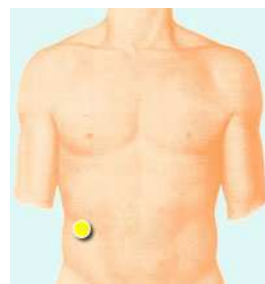
Procedury stosowane przy każdej formie zapalenia wątroby :

1. otwarcie ośrodków energetycznych (patrz; wcześniejsze opracowanie),
2. odbudowa pracy kręgosłupa metodą 3-ech ścieżek (patrz: wcześniejsze opracowanie),
3. program detoksykacji – najważniejszy i najdłuższy zabieg w porównaniu z innym chorobami (patrz: wcześniejsze opracowanie),
4. program neurohormonalny (patrz: wcześniejsze opracowanie).
5. tłumienie wirusa.

Odczytujemy informację w rzucie skórnym pęcherzyka żółciowego (pod żebrami od prawej, w środkowej linii obojczyka), promiennik żółty, program 2, czas – 1 minuta. Następnie odłączamy promiennik od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu przez 8-12 godzin (Rys.66. i Rys. 67.).

Rys. 66.

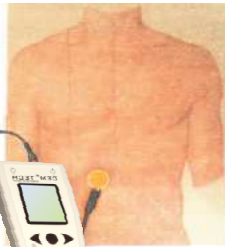
Rys. 67.

Odczytujemy informację ze skóry w rzucie wątroby (pod żebrami od prawej, w odległości 2-3 cm od punktu pęcherzyka żółciowego – można dwoma promiennikami). Promiennik żółty, program 2, czas – 1 minuta.

Następnie odłączamy promiennik od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu przez 8-12 godzin.

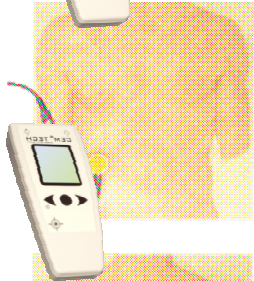
Czasokres kuracji: minimalnie dwa tygodnie (lepiej trzy).

Przy wirusowym zapaleniu wątroby typu C – zabiegi szczególnie na całą wątrobę (na całym prawym podżebrzu) przez okres jednego miesiąca.

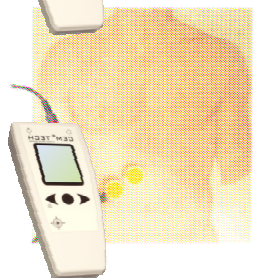
Rys.68.

Rys.69.

Rys.70.

Rys.71.

Rys.72.

Rys.73.

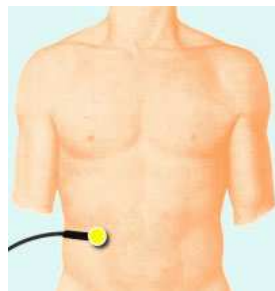

Odczytać informację ze skóry w rzucie wątroby. Promiennik żółty, program 2, czas – 1 minuta.

Następnie odłączyć promiennik od przewodu i przykleić na skórną projekcję jakiegokolwiek tętnicy, pozostawiając tam przez 8-12 godzin .

Czasokres kuracji: 7 dni.

Po dwóch tygodniach zabiegi należy powtórzyć, ponieważ wirus powraca do wątroby. Cykle powtarzać przez nie mniej niż dwa miesiące.

Rys.74.

Rys.75.

Program immunokorygujący pracę wątroby.

Uwaga!

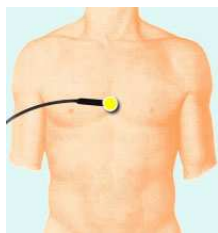
Program immunokorygujący można stosować tylko po dwóch miesiącach od początku leczenia.

A.

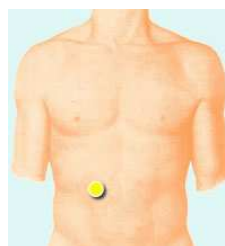
Początkowo informację odczytujemy ze szpiku kostnego – komórek macierzystych (dolna część mostka), promiennik czerwony, program 2, czas – 1 minuta.

Następnie promiennik odłączamy od przewodu i przyklejamy na skórze w rzucie wątroby na 8-12 godzin (Rys. 76. i Rys. 77.).

Czasokres kuracji: 3-5 dni

Rys.76.

Rys.77.

B.

Można odczytywać informację z preparatów – hepatoprotektorów pochodzenia roślinnego i przenosić ją na krew obwodową, na strefę wątroby, na wodę:

- a) informację odczytujemy z preparatu roślinnego, promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta, następnie promiennik odłączamy od przewodu i przykładamy do napełnionego wodą pitną naczynia ze szkła kwarcowego przez 60 sek., jednocześnie strukturyzując ją drugim promiennikiem – program 3 (Rys. 78. i Rys. 79.); tak przygotowaną wodę (ok.1,5 litra) należy wypić w ciągu doby; informację można też przenosić na nośniki (miód, воск, konfitury);

Rys.78.

Rys.79.

- b) informację odczytujemy z preparatu roślinnego, promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta; następnie promiennik odłączamy od przewodu i przyklejamy na tętnicy promieniowej na 8-12 godzin (Rys. 79. i Rys. 80.);

Rys.79.

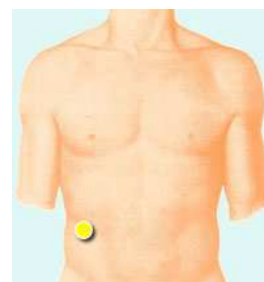

Rys.80.

- c) informację odczytujemy z preparatu chemicznego, promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta; następnie promiennik odłączamy od przewodu i przyklejamy na strefę skórnej rzutu wątroby na 8-12 godzin (Rys. 81. i Rys. 82.).

Rys.81.

Rys.82.

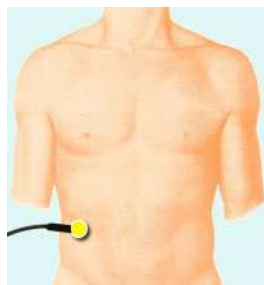
Czasokres kuracji a), b), c): 3 – 5 dni

C.

SWCZ – terapia

Można stosować do leczenia SWCZ-promieniowanie. Oddziałujemy aparatem – program 3, promiennikiem koloru żółtego, przez 10 minut, na skórną projekcję wątroby. Ten zabieg można przeprowadzać w ciągu dnia trzykrotnie. Łącznie 30 minut w ciągu doby.

Rys.83.

Rys.84.

Choroby grzybicze

Jeżeli człowiek choruje na grzybicę, to znaczy, że jego układ odpornościowy nie pracuje sprawnie. W szczególności dotyczy to zaburzonej funkcji limfocytów T.

Zmiany grzybicze mogą dotyczyć każdego narządu, nawet mózgu. Choroba taka może zakończyć się zgonem pacjenta. Najczęściej zmiany grzybicze dotyczą skóry i paznokci.

Program rozpoczynamy od detoksykacji (oczyszczenia) organizmu. Następnie działamy kolejno na każde, zmienione chorobowo miejsce, np. każdy paznokieć. Przy grzybicy paznokci terapię stosujemy nie krócej niż przez **miesiąc bez przerwy!**

A.

Informację odczytujemy ze zmiany chorobowej na paznokciu, promiennikiem koloru żółtego, program 2, czas – 1 minuta. Następnie odłączamy promiennik od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu przez 8-12 godzin (Rys. 86. i Rys. 87.).

Rys.85.

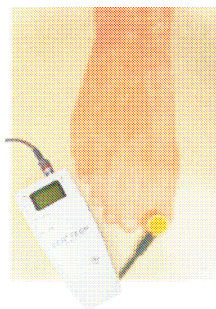

Rys.86.

B.

Informację odczytujemy ze zmiany chorobowej na paznokciu, promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta. Następnie odłączamy promiennik od przewodu i przyklejamy na skórną projekcję jakiegokolwiek tętnicy (na przykład promieniowej) na 6-8 godzin (Rys. 87. i rys. 88.).

Czasokres kuracji: 14 dni

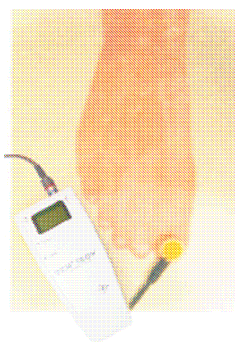
Rys.87.

Rys.88.

C.

Informację odczytuje się ze zmian na paznokciu, promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta. Po czym odłączamy promiennik od przewodu i przykładamy do naczynia ze szkła kwarcowego, wypełnionego wodą pitną, przez 60 sek., jednocześnie strukturyzując ją drugim promiennikiem – program 3, czas – 1 minuta. Tę wodę (około 1,5 litra) trzeba stopniowo wypić w ciągu doby. Informacje można przenosić na nośnik (miód, воск, konfitury).

Rys.89

Rys.90.

Infekcje jelitowe

Wrotami dla infekcji jest przewód pokarmowy. Zakażenie następuje przez jamę ustną, najczęściej z pożywieniem lub wodą.

Istnieje wiele rozmaitych jelitowych zarazków chorobotwórczych. Wszystkie te drobnoustroje charakteryzuje wywoływanie ostrego nieżytu żołądkowo-jelitowego (biegunka, wymioty) lub częstych wypróżnień jelit, ze zmianą charakteru kału, czasem z pojawieniem się śluzu czy krwi.

Często występują mdłości, wymioty, intoksykacja różnego stopnia. Przy znacznej utracie wody z wymiotami, płynnym stolcem i poceniem się (przy gorączce) dochodzi do odwodnienia organizmu.

Bezpośrednią przyczyną choroby najczęściej bywają toksyny bakterii, które dostają się do przewodu pokarmowego z pożywieniem lub są wydzielane przez mikroby, które tam wniknęły. Toksyny oddziałują na różne odcinki układu nerwowego i pobudzają przesunięcie płynu z tkanek do światła jelit.

Takie patogeny jak na przykład salmonella, pałeczki czerwonej i niektóre pałeczki okrężnicy przenikają do błon śluzowych jelit, tam rozmnażają się, powodując uszkodzenie tkanek i wywołując zapalenie.

Najważniejszym zadaniem przy jakiegokolwiek ostrej infekcji jelit jest uzupełnienie utraty wody i zahamowanie ucieczki soli w sposób proporcjonalny do stopnia odwodnienia. W tym celu poleca się picie: roztworu – 1 łyżeczka soli spożywczej i 4

łyżeczki cukru na litr wody pitnej. W aptekach dostępne są gotowe preparaty, suszone czarne jagody, węgiel itp.

**Aparat „CEMTECH” pozwala
skutecznie zwalczać drobnoustroje
powodujące infekcje jelit
i zmniejszać ból w jelitach wzbudzony rozstrojem.**

PRACA W PROGRAMACH FRI i SWCZ

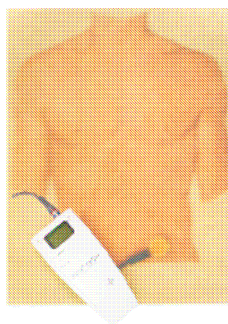
Odczytujemy informację:

- z kału (przez folię spożywczą) lub
 - ze skórno-rzutowego jelita grubego
- i przenosimy na:
- wodę lub
 - skórno-projekcyjną jelita grubego lub
 - obieg krwi.

A.

Informację odczytujemy z kału przez folię spożywczą lub w rzucie jelita grubego na skórę, promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta (Rys. 91.). Następnie odłączamy promiennik od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu przez 8-12 godzin (Rys. 92.).

Naklejamy też na skórno-projekcyjną jakąkolwiek tętnicę (na przykład promieniową) na 6-8 godzin (Rys. 93.). **Czasokres kuracji:** 14 dni.

Rys.91.

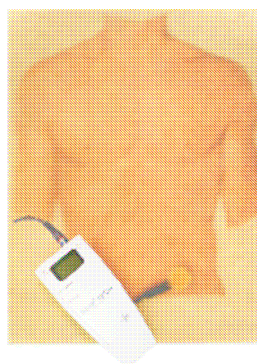
Rys.92.

Rys.93.

B.

Informację odczytujemy z kału w rzucie jelita grubego na skórę, promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta (Rys. 94.). Odłączamy promiennik od przewodu i przykładamy go do naczynia ze szkła kwarcowego, wypełnionego wodą pitną, przez jedną minutę (Rys.95.), jednocześnie strukturyzując ją drugim promiennikiem – program 3. Wodę (około 1,5-2 litrów) trzeba stopniowo wypić w ciągu doby. Można przenosić informację na nośnik (miód, воск, konfitury).

Rys.94.

Gruźlica

Obecnie rozróżnia się sześć typów chorobotwórczych prątków gruźlicy, dla zwalczania których są potrzebne całkiem różne antybiotyki. Charakterystyki prątków gruźlicy są znane od dawna: Główną właściwością jest, że są one słabo immunogenne, czyli mają słabo wyrażoną odpowiedź odpornościową. Antybiotyki są bardzo drogie i działają tylko na dwa rodzaje chorobotwórczych prątków.

Coraz częściej spotyka się prątki odporne na wszystkie znane leki.

Terapia za pomocą aparatu „CEM-TECH” jest najbardziej perspektywiczną metodą. Cały program przeprowadza się następującymi etapami:

1. Otwarcie ośrodków energetycznych (patrz: wcześniejsze opracowanie)
2. Odbudowa pracy kręgosłupa za pomocą metody 3-ech ścieżek:
 - najlepszy żółty promiennik.
 - czas pracy z kręgosłupem – trzy tygodnie z rzędu.
3. Program detoksykacji – najważniejsza i najdłuższa część kuracji, w porównaniu z innymi (patrz: wcześniejsze opracowanie).
4. Program neurohormonalny (patrz: wcześniejsze opracowanie).

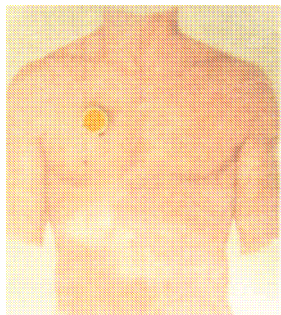
A.

Odczytujemy informację z ogniska (rzutu skórniego) promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta. Następnie promiennik odłączamy od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu przez 8-12 godzin (Rys. 96. i Rys. 97.).

Czasokres kuracji: minimalnie dwa tygodnie.

Rys.96.

Rys.97.

B.

Odczytujemy informację z ogniska (rzutu skórniego) promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta. Następnie odłączamy promiennik od przewodu i ustawiamy na skórny rzucie jakiegokolwiek tętnicy na 8-12 godzin (Rys. 98. i Rys. 99.).

Czasokres kuracji: 7 dni.

Rys.98.

Rys.99.

C.

Odczytujemy informację z jakiegokolwiek cieczy biologicznej promiennikiem czerwonego koloru, program 2, czas – 1 minuta. Następnie promiennik odłączamy od przewodu i ustawiamy w rzucie na skórę jakiegokolwiek tętnicy na 8-10 godzin.

Czasokres kuracji: 7 dni.

D.

Odczytujemy informację z ogniska (rzut na skórę) promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta. Następnie promiennik odłączamy od przewodu i przykładamy do naczynia ze szkła kwarcowego, wypełnionego wodą pitną, przez jedną minutę, jednocześnie strukturyzując ją w 3-cim programie. Tą wodę (około 1,5 litra) trzeba stopniowo wypić w ciągu doby. Można przenosić informację na nośnik (miód, воск, konfitury).

Rys.100

Rys.101.

POMOC PRZY URAZACH

Trzeba zawsze pamiętać, że każdy uraz (rany, złamania, oparzenia i in.) stają się poważnym sprawdzianem dla organizmu, ponieważ jest to choroba uogólniona: stres, zapalenie, lokalny krwiak (możliwy krwotok), ból, naruszenie funkcji narządu lub kończyny. Niewykluczona też jest komplikacja z powodu infekcji.

Rany – to uszkodzenia tkanek organizmu w wyniku oddziaływania mechanicznego, mechanicznego przerwania ciągłości powłok skóry i błon śluzowych. Według mechanizmu powstania rozróżniamy rany klute, cięte, szarpane (ugryzienia), skalpowanie i rany z broni palnej.

Szczególnie trudna sytuacja powstaje zwykle w przypadku złamania. Trzeba zaznaczyć, że diagnozę nie zawsze można postawić w pierwszych godzinach po urazie.

W ciężkich przypadkach, po urazie, trzeba niezwłocznie zwrócić się do instytucji medycznej, szczególnie, jeśli uraz jest złożony. Nie zawsze można jednoznacznie określić stan człowieka po urazie, dlatego nie wolno pozostawić go bez nadzoru. Trzeba przypomnieć, że działania udzielającego pomocy powinny być skierowane na to, aby uspokoić poszkodowanego i w miarę możliwości zmniejszyć ból.

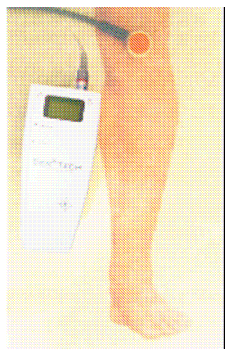
W przypadku lekkich zranień, najczęściej nie istnieje potrzeba zwracania się do lekarza, a leczenie odbywa się w warunkach domowych. W takich przypadkach niezbędnym pomocnikiem staje się aparat „CEM-TECH”, który jest bardzo łatwy w obsłudze, mobilny, zawsze może być w zasięgu ręki, nawet w odległym ogródku.

Dużego znaczenie nabywa lokalne oddziaływanie na uszkodzone tkanki promieniowaniem SWCZ. Po odkażeniu rany (na przykład za pomocą antyseptyku, jak woda utleniona) i nałożeniu opatrunku, oddziałujemy na uszkodzone tkanki – program 3 przez 10 minut (można przez opatrunek). Obserwujemy przy tym efekty zatrzymania krwawienia, ustąpienie bólu, zmniejszenie obrzęku.

Przez 10 minut w miejscu urazu: zabieg można przeprowadzać trzykrotnie w ciągu dnia (łącznie 30 minut na dobę). Zabieg można okresowo powtarzać, każdy raz pozostawiając promiennik na miejscu celem działania w programie FRI.

W przypadku zakażonej rany celowym jest odczytanie informacji z miejsca uszkodzenia i przeniesienie jej na obieg krwi – na tętnice promieniową lub szyjną. Informację odczytujemy w rzucie skórnym miejsca urazu, promiennikiem czerwonego lub żółtego koloru, program 2, czas – 1 minuta (Rys. 127. – Rys. 130.).

Następnie promiennik odłączamy od przewodu i przyklejamy na tętnicę promieniową na 8-12 godzin.

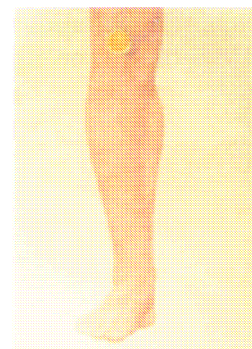
Rys. 127.

Rys. 128.

Rys. 129.

Rys. 130.

Informację można przenieść również na wodę.

Informację odczytujemy w rzucie skórny miejsca urazu, promiennikiem żółtego koloru, program 2, czas - 1 minuta.

Następnie promiennik odłączamy od przewodu i przykładamy do naczynia ze szkła kwarcowego, wypełnionego wodą pitną, przez jedną minutę, jednocześnie strukturyzując wodę – program 3.

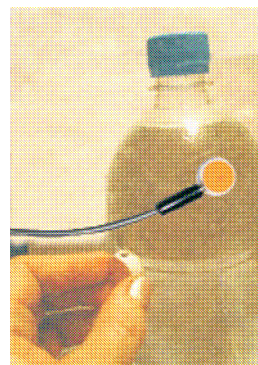
Można też używać butelek plastikowych. Tak przygotowaną wodę (około 1,5 – 2 litrów) trzeba stopniowo wypić w ciągu doby. Można przenieść informacje na nośnik (miód, воск, konfitury).

Rys. 131.

Rys. 132.

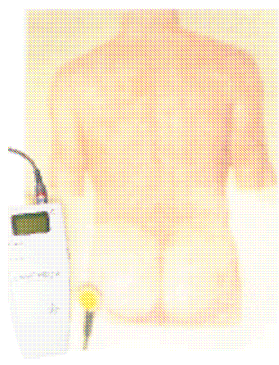

Rys. 133.

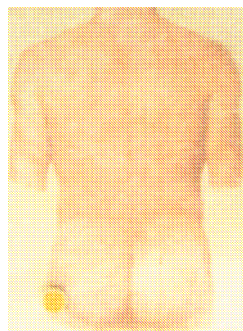
W przypadku złamania, bez kwalifikowanej pomocy obejść się nie można. Lekarz wykona unieruchomienie miejsca złamania i jeśli trzeba, ustali je za pomocą opatrunku gipsowego. Dalej w walce z urazem pomoże aparat „CEM-TECH”.

Schemat użycia aparatu „CEM-TECH” w zasadzie jest taki sam, jak w innych programach, czyli:

- a) Oddziałujemy aparatem: program 3, czas 10 minut, w rzucie skórny miejsca urazu. Zabieg można przeprowadzać trzykrotnie w ciągu dnia (łącznie 30 minut na dobę). Następnie promiennik odłączamy od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu 8-12 godzin.

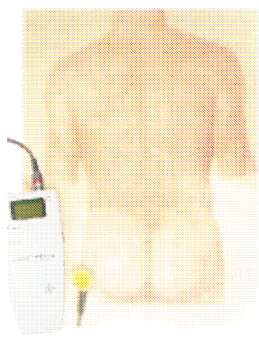

Rys. 134.

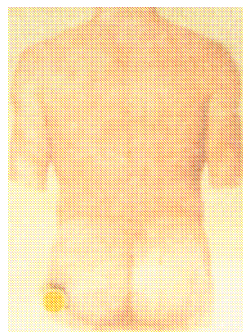

Rys. 135.

- b) Informację odczytujemy z rzutu skórno-mięśniowego miejsca urazu, promiennikiem żółtego koloru, w 2-gim programie, przez jedną minutę. Następnie promiennik odłączamy od przewodu i pozostawiamy w tym samym miejscu przez 8-12 godzin. Zabieg przeprowadzamy kilkakrotnie w ciągu dnia.

Rys. 134.

Rys. 135.

Informację odczytujemy z rzutu skórno-mięśniowego zdrowego, symetrycznego stawu, promiennikiem żółtego koloru, w 2-gim programie, przez jedną minutę. Następnie promiennik odłączamy od przewodu i przyklejamy w rzucie skórno-mięśniowym nad strefą złamania na 8-12 godzin.

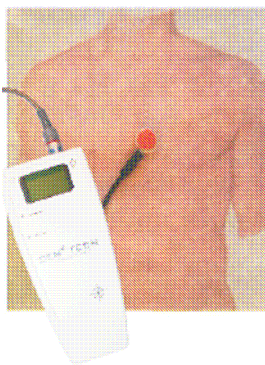

Rys. 136.

Rys. 137.

Informację odczytujemy ze szpiku kostnego (dolna część mostka), promiennikiem czerwonego koloru, w 2-gim programie, przez jedną minutę. Następnie promiennik odłączamy od przewodu i przyklejamy na skórę nad strefą złamania na 8-12 godzin.

Rys. 137.

Rys. 137.

Algorytm działań przy oparzeniach jest podobny.

Wszystkie te zabiegi doprowadzają do całkowitego wyzdrowienia. Szybkość gojenia się ran i złamań wielokrotnie wzrasta.

